

Úradný vestník

Európskej únie

L 85

Zväzok 48

Slovenské vydanie

Právne predpisy

2. apríl 2005

Obsah	I. Akty, ktorých uverejnenie je povinné	
		
	II. Akty, ktorých uverejnenie nie je povinné	
	Komisia	
	2005/261/ES:	
	★ Rozhodnutie Komisie z 30. marca 2004 o systéme pomoci, ktorý plánuje Spojené kráľovstvo realizovať ohľadne reformy vlády Gibraltáru týkajúcej sa daní zo zisku spoločností [oznámené pod číslom K(2004) 929] ⁽¹⁾	1
	2005/262/ES:	
	★ Rozhodnutie Komisie z 20. apríla 2004 o pomoci poskytnutej Francúzskom v prospech Družstva pre vývoz francúzskej knihy (CELF) [oznámené pod číslo C(2004) 1361] ⁽¹⁾	27
	2005/263/ES:	
	★ Rozhodnutie Komisie z 4. marca 2005, ktorým sa členské štáty oprávňujú prijať určité odchýlky podľa smernice 94/55/ES vzhľadom na prepravu nebezpečného tovaru cestnou dopravou [oznámené pod číslom C(2005) 440] ⁽¹⁾	58

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

II.

(Akty, ktorých uverejnenie nie je povinné)

KOMISIA

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 30. marca 2004

o systéme pomoci, ktorý plánuje Spojené kráľovstvo realizovať ohľadne reformy vlády Gibraltáru týkajúcej sa daní zo zisku spoločností

[oznámené pod číslom K(2004) 929]

(Iba anglický text je autentický)

(Text s významom pre EHP)

(2005/261/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej prvý pododsek článku 88 ods. 2,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po výzve zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky na základe uvedených ustanovení⁽¹⁾, a so zreteľom na ich pripomienky,

keďže:

(2) Dňa 16. októbra 2002 Komisia rozhodla o začatí postupu stanoveného v článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES ohľadne tejto reformy [C(2002) 3734]. Toto rozhodnutie bolo oznámené Spojenému kráľovstvu 18. októbra 2002 [SG(2002) D/232221]. Po predĺžení termínu odpovedalo Spojené kráľovstvo listom zo 16. decembra 2002 (A/39214).

(3) Rozhodnutie Komisie začať postup formálneho vyšetrovania bol uverejnený v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a zainteresované strany boli vyzvané na predloženie svojich zistení⁽²⁾. Pripomienky predložila Španielska konfederácia podnikateľských organizácií (Confederación Española de Organizaciones Empresariales) dňa 30. decembra 2002 (A/39469), ďalej orgán výkonnej moci Åland, Fínsko (Ålands Landskapsstyrelse) dňa 2. januára 2003 (A/30002), španielska vláda 2. a 3. januára 2003 (A/30003 a A/30018) a gibraltárska vláda 3. januára 2003 (A/30011). Tieto pripomienky boli postúpené Spojenému kráľovstvu, ktoré odpovedalo listom z 13. februára 2003 (A/31313).

I. POSTUP

(1) Listom z 12. augusta 2002, zapísaným 19. augusta [SG(2002) A/8328], Spojené kráľovstvo oznámilo Komisii, podľa článku 88 ods. 3 Zmluvy o ES, reformu vlády Gibraltáru týkajúcu sa daní zo zisku spoločností (ďalej len „reforma“).

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 300, 4.12.2002, s. 2.

II. PODROBNÝ OPIS OPATRENIA

(4) Opis, ktorý nasleduje, zohľadňuje modifikácie reformných návrhov predložených vládou Gibraltáru ako odpoveď na začatie postupu formálneho vyšetrovania štátnej pomoci. Tieto modifikácie boli uvedené v liste Spojeného kráľovstva zo 16. decembra 2002. Sú zhrnuté v odsekoch 27 — 30.

⁽²⁾ Pozri poznámku pod čiarou 1.

Cieľ reformy

- (5) Ohlasovaným cieľom reformy je zaviesť nový všeobecný systém daní zo zisku spoločností, ktorý nebude obsahovať žiadny prvok štátnej pomoci, aby sa poskytla právna istota pre spoločnosti pôsobiace v Gibraltári a zabezpečili dostatočné príjmy pre vládu Gibraltáru zo zdanenia príjmov spoločností. Táto reforma je tiež určená na zabezpečenie súladu s Kódexom správania EÚ pre zdaňovanie podnikov⁽³⁾ (ďalej len kódex konania) a so správou OECD o škodlivej daňovej súťaži⁽⁴⁾. Podľa vlády Gibraltáru je podstatným prvkom reformy všeobecné zrušenie zdanenia ziskov spoločností, s výnimkou doplnujúcich daní z činností v oblasti verejnoprospešných služieb a finančných služieb. Návrhy reformy sú založené na úplnom vylúčení akejkoľvek diskriminácie medzi osobami s trvalým pobytom a bez neho alebo medzi hospodárskou činnosťou na vnútornom a vonkajšom trhu, t. j. vylúčenie tzv. oddelujúcich ustanovení. Legislatíva týkajúca sa spoločností oslobodených od dane a legislatíva týkajúca sa oprávnených spoločností bude zrušená. Tým sa odstráni formálny rozdiel medzi tzv. zahraničným a domácim hospodárstvom.
- (6) Všeobecný daňový systém, ktorý sa má zaviesť v rámci reformy, bude predstavovať daň zo mzdy, daň z vlastníctva firemného majetku a registračný poplatok, uplatniteľné na všetky gibraltárske spoločnosti. Gibraltárska vláda odhaduje, že jej súčasný, veľmi obmedzený, ale podstatný príjem z daní zo ziskov spoločností vo výške 13,7 milióna GBP (približne 20 miliónov EUR), predstavujúci 9,25 % celkového príjmu vlády, bude podľa nového systému zväčša zachovaný na základe týchto troch všeobecných daní platných pre všetky gibraltárske spoločnosti. Toto sa prirovnáva k dani z osobných príjmov vo výške 53,6 milióna GBP (približne 77 miliónov EUR), predstavujúcich 36,3 % príjmov. Príjem z doplnujúcich daní z činností v oblasti verejnoprospešných služieb a finančných služieb bude obmedzený, ale pravdepodobne vyváži akýkoľvek schodok v dani z príjmov spoločností podľa všeobecného systému.

Realizácia

- (7) Reforma sa bude realizovať prostredníctvom:
- výnosu o spoločnostiach (daň zo mzdy),
 - výnosu o spoločnostiach (ročný registračný poplatok),
 - výnosu o sadzbách,
 - výnosu o spoločnostiach (zdanenie vybraných činností).
- (8) Legislatívu bude realizovať gibraltárska vláda po jej schválení gibraltárskym parlamentom (dolná snemovňa). Ako súčasť reformy sa zruší výnos o zdanení spoločností

a koncesiách (legislatíva týkajúca sa spoločností oslobodených od dane) a nariadenia o dani z príjmov (oprávnené spoločnosti) (legislatíva týkajúca sa oprávnených spoločností) s okamžitým účinkom. Výnos o dani z príjmov bude zmenený a doplnený tak, aby zrušil alebo primerane zmenil a doplnil všetky ustanovenia, ktoré určujú daň z príjmov spoločností.

- (9) Pravidlá bude spravovať gibraltársky komisár pre daň z príjmu. Od všetkých spoločností v Gibraltári sa bude vyžadovať, aby predložili v obchodnom registri účtovné podklady v súlade so 4. a 7. smernicou zákona EÚ o spoločnostiach. Všetky spoločnosti v Gibraltári s daňovou povinnosťou budú musieť predložiť daňové účty u komisára a zavedú sa tiež prísne opatrenia na zaistenie súladu s takýmito záväzkami. Po prvýkrát bude v Gibraltári ustanovený súd, ktorý sa bude zaoberať konkrétnymi záležitosťami zdaňovania spoločností (bude sa volať Súd pre zdaňovanie vymedzených činností spoločností). Jeho cieľom bude uplatňovať také právomoci, ktoré súvisia s odvolaniami a inými záležitosťami vznikajúcimi z pôsobenia novej legislatívy. Takéto právomoci budú zahrňovať právomoc vyžadovať sprístupnenie všetkých účtovných kníh, účtov, evidencie zamestnancov alebo iných dokumentov spoločnosti na kontrolu súdu, ktoré podľa názoru súdu obsahujú alebo môžu obsahovať informácie súvisiace s predmetom konania.

Daň zo mzdy a daň z vlastníctva firemného majetku

- (10) Zdanenie na základe zisku sa nahradí všeobecnou daňou zo mzdy, podľa ktorej budú všetky gibraltárske spoločnosti podliehať dani vo výške 3 000 GBP na zamestnanca ročne. Od každého „zamestnávateľa“ v Gibraltári sa bude vyžadovať platenie dane zo mzdy za celkový počet jeho „zamestnancov“ na plný a čiastočný úväzok, ktorí sú „zamestnaní v Gibraltári“. Hlavné používané pojmy budú definované takto:

- *Zamestnávateľ* je akákoľvek spoločnosť zapísaná do obchodného registra alebo registrovaná podľa akéhokoľvek zákona platného v Gibraltári platiaca mzdu na vlastný účet alebo vykonávajúca platby akejkoľvek osobe v súvislosti so službou alebo službami poskytnutými jednotlivcom, ktorý sa považuje za zamestnanca.
- *Zamestnanec* je akýkoľvek jednotlivec, ktorému sa vypláca alebo je splatná mzda, vrátane vedúcich pracovníkov, ktorí nevykonávajú žiadnu inú funkciu, než riadiacu činnosť a osoba zamestnaná na čiastočný úväzok a príležitostné práce.
- *Zamestnaný v Gibraltári* znamená akéhokoľvek zamestnanca zamestnaného v Gibraltári, ktorý pracuje v Gibraltári alebo z Gibraltáru, alebo so sídlom v Gibraltári.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 2, 6.1.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ Schválené Radou OECD dňa 9.4.1998.

- (11) Gibraltárska vláda zavedie podrobné pravidlá na ochranu proti daňovým únikom, ktorých cieľom bude vylúčiť všetky možnosti zneužívania daňovej legislatívy. Toto bude zahrňovať zavedenie pojmu „považovaný za zamestnanca“ a pravidiel zameraných na zamestnancov, ktorí môžu vykonávať činnosť mimo Gibraltáru. Spojený účinok významov termínov „zamestnanci“ a „zamestnaný v Gibraltári“ bude zahrňovať v podstate všetkých zamestnancov fyzicky prítomných v Gibraltári. Podľa Spojeného kráľovstva je z celkového počtu 14 000 zamestnancov v Gibraltári 10 100 zamestnaných v súkromnom sektore.
- (12) Všetky spoločnosti, ktoré vlastnia majetok v Gibraltári na obchodné účely, budú platiť daň z vlastníctva firemného majetku podľa sadzby rovnajúcej sa percentu ich daňovej povinnosti stanovenej na majetok v Gibraltári (v súčasnosti sa očakáva sadzba vo výške 100 %).
- (13) Povinnosť platiť daň zo mzdy spolu s daňou z vlastníctva firemného majetku je obmedzené vo výške 15 % zo ziskov. Čiže spoločnosti zaplatia daň zo mzdy a daň z vlastníctva firemného majetku iba vtedy, ak dosiahnu zisk, suma však neprekročí 15 % zo zisku.
- (14) Veľká väčšina spoločností v Gibraltári bude podliehať iba dani zo mzdy a dani z vlastníctva firemného majetku. Podľa vlády Gibraltáru nie je možné odhadnúť počet spoločností v Gibraltári, ktorým vznikne odhadovaná daň zo mzdy a daň z vlastníctva firemného majetku, ktorá bude prevyšovať 15 % ziskov, a v dôsledku obmedzenia daňovej hranice budú platiť daň vo výške zodpovedajúcej 15 % zo ziskov, pretože sa to bude každoročne meniť a bude to závisieť od jednotlivých okolností každej spoločnosti.

Registračný poplatok

- (15) Gibraltárska vláda nahradí poplatky, ktoré v súčasnosti platia spoločnosti v Gibraltári (v sume približne 40 GBP ročne), registračným poplatkom platným pre všetky gibraltárske spoločnosti vo výške 150 GBP ročne pre spoločnosti, ktoré neplánujú generovať príjem, a 300 GBP ročne pre spoločnosti, ktoré plánujú generovať príjem.

Zdanenie vybraných činností (doplňujúce alebo penalizačné dane)

- (16) Niektoré vymedzené činnosti, menovite finančné služby a činnosti v oblasti verejnoprospešných služieb budú podliehať dodatočnej doplňujúcej alebo penalizačnej dani zo ziskov generovaných takýmito činnosťami. Príslušné doplňujúce dane budú platiť iba pre zisky, ktoré sa dajú prideliť takýmto vybraným činnosťami. Spojené kráľovstvo odhaduje, že z približne 29 000

spoločností v Gibraltári bude 179 podliehať doplňujúcej dani z činností finančných služieb, zatiaľ čo 23 spoločností bude podliehať doplňujúcej dani z činností v oblasti verejnoprospešných služieb.

- (17) Definícia spoločnosti „finančných služieb“ zahŕňa okrem iného:

- úverová inštitúcia,
- osoba, ktorej predmetom činnosti je požičiavanie peňazí,
- investičná firma, sprostredkovateľ, maklér, poradca alebo manažér,
- sprostredkovateľ životného poistenia a systému spoločného investovania,
- prevádzkovateľ alebo správca systému spoločného investovania,
- poisťovací maklér, agent alebo manažér,
- profesionálny správca,
- vedúci pracovník spoločnosti,
- zmenáreň,
- audítor.

Definícia finančných služieb tiež zahŕňa spoločnosti, ktoré radia alebo poskytujú služby ohľadne financií, práva, daní alebo účtovníctva.

- (18) Definícia činností „energetických činností“ zahŕňa poskytovanie služieb, zariadenia alebo priestorov pre:

- telekomunikácie (hlasové telefonovanie, faxové komunikácie, dátová komunikácia a prenosy, služby spätného volania a volania prostredníctvom),
- elektrickú energiu (výroba, rozvod a zásobovanie),
- vodu (výroba, dovoz/vývoz, zásobovanie pitnou alebo slanou vodou),
- kanalizáciu (poskytovanie, prevádzka, správa, údržba, oprava, výmena, zmena, obnova, výmena, obnova kanálov a likvidácia/čistenie odpadových vôd),
- ropa (ťažba, výroba, dovoz/vývoz, zlepšenie spracovania, čerpanie, skladovanie, distribúcia a zásobovanie palivovou naftou).

- (19) Spoločnostiam finančných služieb sa bude okrem daní zo mzdy a majetku účtovať doplňujúca daň zo ziskov z činností finančných služieb vo výške 8 % zo zisku (vypočítaného v súlade s medzinárodne prijatými účtovnými normami). Spoločnosti finančných služieb budú povinné ročne platiť daň zo mzdy, daň z vlastníctva firemného majetku a doplňujúcu daň, limitovanú v súhrne na 15 % zisku.

- (20) Spoločnostiam verejnoprospešných služieb sa bude okrem daní zo mzdy a majetku účtovať dopĺňujúca daň zo ziskov z činností verejnoprospešných služieb vo výške 35 % zo zisku (vypočítaného v súlade s medzinárodne prijatými účtovnými normami). Takéto spoločnosti si budú môcť odpočítať zo svojej povinnosti v rámci dopĺňujúcej dane daň zo mzdy, daň z vlastníctva firemného majetku. Hoci spoločnosti verejnoprospešných služieb budú mať tiež ročnú povinnosť zaplatiť daň zo mzdy a daň z vlastníctva firemného majetku limitovanú v súhrne na 15 % zisku, fungovanie dopĺňujúcej dane na verejnoprospešné služby zabezpečí, že tieto spoločnosti vždy zaplatia daň rovnú 35 % ziskov.
- (21) Povinnosť platiť dopĺňujúce dane sa bude určovať na základe príslušných činností. Rovnaké pravidlá budú platiť pre činnosti finančných služieb a verejnoprospešných služieb. Podľa toho pre „hybridné“ spoločnosti:
- spoločnosť zaangažovaná v činnosti verejnoprospešných služieb a vo všeobecnej činnosti bude mať zisky odvodené zo svojej činnosti v oblasti verejnoprospešných služieb zdanené sadzbou 35 %,
 - spoločnosť zaangažovaná v činnosti finančných služieb a vo všeobecnej činnosti bude mať zisky odvodené zo svojej činnosti v oblasti finančných služieb zdanené sadzbou 8 %,
 - spoločnosť zaangažovaná v činnosti verejnoprospešných služieb a v činnosti finančných služieb bude mať zisky odvodené zo svojej činnosti verejnoprospešných služieb zdanené sadzbou 35 % a zisky zo svojej činnosti v oblasti finančných služieb zdanené sadzbou 8 %.
- (22) Rovnaké rozlišovanie sa bude robiť ohľadne bezprácných ziskov, najmä akýchkoľvek ziskov dosiahnutých hybridnou spoločnosťou z akýchkoľvek rent, honorárov, odmien a akýchkoľvek iných ziskov vznikajúcich z nehnuteľností v Gibraltári, dividend, úrokov alebo zliav. Takéto bezprácné zisky budú zdanené sadzbou 8 % alebo 35 % dopĺňujúcej dane v takom pomere, v akom zisky a výnosy dosahované z činností finančných služieb alebo verejnoprospešných služieb majú podiel na celkových obchodných ziskoch alebo výnosoch dosahovaných spoločnosťou.
- (23) Podľa výnosu o sadzbách budú niektoré priestory vyňaté. Tieto vyňaté priestory zahrnujú súdy, kostoly, cintoríny, verejné sady, neobývatelné priestory vojenskej a civilnej obrany, majáky a gibraltárske múzeum. Takéto priestory budú následne oslobodené od dodatočnej sadzby, dane z vlastníctva firemného majetku. Gibraltárske orgány môžu tiež znížiť alebo zmierniť platenie akejkoľvek všeobecnej sadzby, ak to je „v záujmoch rozvoja Gibraltáru“.
- (24) Obidva výnosy, výnos o spoločnostiach (daň zo mzdy) a výnos o spoločnostiach (zdanenie vybraných činností) stanovujú pravidlá pre výpočet ziskov alebo výnosov. Tieto pravidlá sú potrebné pre uplatnenie stropu 15 % zo ziskov na povinnosť dane zo mzdy a na účely stanovenia povinnosti dopĺňujúcej dane z finančných služieb a činností. Zisky sa počítajú v súlade s účtovnými predpismi v Spojenom kráľovstve, ako sú zmenené pre používanie v Gibraltári gibraltárskou spoločnosťou autorizovaných a potvrdených účtovníckych orgánov.
- (25) Kapitálové zisky a kapitálové straty sú vylúčené na účely stanovenia ziskov.
- (26) Pre účely stanovenia ziskov sa môžu okrem iného odpočítať nasledovné zľavy z daní spoločností:
- v súvislosti so zábavnými strediskami, závodmi, továrňami a inými priestormi 4 % ročne,
 - v súvislosti so závodmi a strojovým vybavením až do 30 000 GBP za prvý rok, keď sa výdavok uskutočnil (až do 50 000 GBP za počítačové vybavenie), a 33 1/3 % zvyšku v nasledujúcich rokoch.

Zmeny v pôvodne oznámených reformách

- (27) V súvislosti so začatím postupu formálneho vyšetrovania štátnej pomoci urobila gibraltárska vláda nasledovné zmeny v návrhoch daňovej reformy .
- (28) Ustanovenia, ktoré by obmedzili strop spojenej povinnosti voči dani zo mzdy, dani z vlastníctva firemného majetku a tam, kde je to použiteľné, osem percentnú dopĺňujúcu daň z činností finančných služieb na 500 000 GBP, boli odstránené. Odstránenie stropu na výšku bude sprevádzané znížením dopĺňujúcej dane pre spoločnosti finančných služieb z 8 % zo ziskov na jednotnú, zatiaľ nestanovenú sadzbu vo výške 4 — 6 %.
- (29) Ustanovenie, ktoré by oslobodilo niektoré priestory v oblasti Upper Rock na Gibraltári od sadzieb (a následne od dane z vlastníctva firemného majetku), bolo odstránené.
- (30) Ustanovenia, ktoré by oslobodili nasledujúce triedy príjmov na účely stanovenia ziskov, boli odstránené:
- akékoľvek úroky získané akoukoľvek spoločnosťou podliehajúcou poplatkom v súvislosti s akoukoľvek pôžičkou, ktorú poskytla akejkoľvek osobe na účely financovania investície pri rozvojových projektoch určených na podporu hospodárskeho a spoločenského rozvoja Gibraltáru, ak boli termíny a podmienky tejto pôžičky na tento účel písomne schválené orgánmi Gibraltáru,

Ostatné charakteristiky reformy

- (23) Podľa výnosu o sadzbách budú niektoré priestory vyňaté. Tieto vyňaté priestory zahrnujú súdy, kostoly, cintoríny, verejné sady, neobývatelné priestory vojenskej a civilnej obrany, majáky a gibraltárske múzeum. Takéto priestory budú následne oslobodené od dodatočnej sadzby, dane z vlastníctva firemného majetku. Gibraltárske orgány

- úroky splatné z akejkoľvek pôžičky účtovanej na ťarchu konsolidovaného fondu (t. j. financie vlády Gibraltáru) od dátumu a do miery stanovenej v súhlase udelenom od orgánov Gibraltáru.

III. ODŮVODNENIE PRE ZAČATIE POSTUPU

(31) Pri svojom vyhodnotení informácií predložených Spojeným kráľovstvom v oznámení sa Komisia domnievala, že viacero črt návrhov reformy by umožnilo získať výhody pre gibraltárske spoločnosti. Najmä:

- celý systém by poskytol výhodu gibraltárskym spoločnostiam v porovnaní so spoločnosťami v Spojenom kráľovstve (regionálna selekčnosť),
- požiadavka dosiahnuť zisk skôr ako vznikne akákoľvek povinnosť ohľadne dani zo mzdy a majetku by umožnila získať výhodu nerentabilným spoločnostiam,
- pätnásť percentný strop na dane zo mzdy a majetku by umožnil získať výhodu tým spoločnostiam, pre ktoré by sa uplatňoval,
- strop 500 000 GBP na povinnosť ohľadne dani zo mzdy a majetku by umožnil získať výhodu tým spoločnostiam, pre ktoré by sa uplatňoval,
- niektoré technické črty reformy by spôsobili vznik štátnej pomoci (niektoré oslobodenia od sadzieb/majetkovej dane a oslobodenia pre niektoré špecifikované úrokové príjmy na účely stanovenia ziskov).

(32) Komisia sa tiež domnievala, že tieto výhody by boli udelené prostredníctvom štátnych prostriedkov, ovplyvnili by obchod medzi členskými štátmi a boli by selektívne. Komisia sa tiež domnievala, že neplatí žiadna z výnimiek z všeobecných ustanovení o štátnej pomoci zabezpečených v článkoch 87 ods. 2 a 87 ods. 3 Zmluvy o ES. O týchto zdôvodneniach mala Komisia pochybnosti, čo sa týka zlučiteľnosti tohto opatrenia so spoločným trhom, a preto sa rozhodla začať postup formálneho vyšetrenia.

IV. PRIPOMIENKY ZO STRANY SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA

(33) Poznámky Spojeného kráľovstva by sa dali zhrnúť takto.

(34) Námitky Komisie voči návrhom reformy, ako sú uvedené v rozhodnutí o začatí postupu formálneho vyšetrenia štátnej pomoci, spadajú pod šesť záhlaví, všetky sú založené na špecifickosti:

- skutočnosť, že spoločnosti podliehajú dani iba vtedy, ak dosahujú zisky, by poskytla výhodu nerentabilným spoločnostiam v porovnaní s rentabilnými,

- fungovanie stropu 15 % na základe ziskov by zvýhodnilo tie spoločnosti, pre ktoré by platilo tým, že by znížilo ich daňovú povinnosť ohľadne dane zo mzdy, dane z vlastníctva firemného majetku a doplňujúcej dane z finančných služieb, ak sa dá uplatniť,

- fungovanie objemového stropu 500 000 GBP by zvýhodnilo to podnikanie, pre ktoré by platilo tým, že by znížilo ich daňovú povinnosť ohľadne dane zo mzdy, dane z vlastníctva firemného majetku a doplňujúcej dane z finančných služieb, ak sa dá uplatniť,

- oslobodenie kvôli istým charakteristikám v oblasti Upper Rock poskytuje daňovú výhodu podnikom, ktoré tam majú priestory,

- dve ustanovenia oslobodzujúce úroky z určitých pôžičiek z výpočtu ziskov na účely pravidiel dane zo zisku spoločnosti poskytujú výhodu určitým spoločnostiam,

- niektoré črty navrhovaného daňového systému spôsobujú nižšie daňové zaťaženie pre spoločnosti v Gibraltári, ak sa porovnajú so spoločnosťami v Spojenom kráľovstve, a preto predstavujú výhodu pre gibraltárske spoločnosti (regionálna špecifickosť).

(35) Spojené kráľovstvo ani gibraltárska vláda nezdieľajú pochybnosti Komisie ohľadne toho, že niektoré prvky reforiem by mohli mať charakter štátnej pomoci. Avšak bez toho, aby boli dotknuté predpoklady či pôvodné návrhy reformy obsahujú akýkoľvek prvok štátnej pomoci, gibraltárska vláda:

- vypustí strop 500 000 GBP z plánovaného nového daňového systému,

- odstráni ustanovenie na oslobodenie od sadzieb (a teda od dane z vlastníctva firemného majetku) niektorých nehnuteľností v oblasti Upper Rock v Gibraltári,

- odstráni ustanovenie na oslobodenie niektorých úrokových príjmov na účely určovania ziskov.

(36) Tri zostávajúce nedostatky nespôsobujú štátnu pomoc.

Nezdaňovanie nerentabilných spoločností nie je štátna pomoc

(37) Zo skutočnosti nepodliehania daňovej povinnosti v prípade, že sa nedosahuje zisk, nevzniká žiadna selekčnosť. Je pravdou, že sa neplatí daň zo mzdy a ani daň z vlastníctva firemného majetku v prípade, ak spoločnosť daňovníka nemá zisk. Zisk je nevyhnutným predpokladom povinnosti platiť daň. Nie je to však daňový základ. Je to podmienka predchádzajúca daňovej povinnosti ohľadne predmetnej dane. Je to prirodzené, pretože daň spoločnosti, ktorá nedosahuje zisk, sa stáva daňou z kapitálu spoločnosti. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, „operatívnu udalosťou“ podľa dane zo mzdy a dane z vlastníctva firemného majetku je žiadny zisk. „Operatívnymi udalosťami“ sú rentabilné zamestnanie zamestnanca a rentabilnosť využívania majetku. Mzda alebo držba podnikových priestorov sú druhotné faktory. Logika navrhovaného systému je dvojité — zamestnanie a držba tvoria daňový základ, zatiaľ čo rentabilita predstavuje nižší kvantitatívny prah daňovej povinnosti. Daňový základ a kvantitatívne obmedzenie majú všeobecný charakter, uplatniteľný rovnakým spôsobom na všetky spoločnosti bez ohľadu na ich veľkosť alebo odvetvie, v ktorom pôsobia.

(38) Aj keby bolo toto kvantitatívne obmedzenie selektívne, vyplýva z charakteru a logiky plánovaného systému daní zo zisku spoločnosti, že spoločnosti sú zdaňované iba vtedy, ak zarábajú peniaze, z ktorých majú platiť dane. Komisia sama pripustila v bode 25 oznámenia Komisie o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci na opatrenia týkajúce sa priameho zdaňovania spoločností⁽⁹⁾ (ďalej len oznámenie), že takáto selekčnosť je opodstatnená charakterom daňového systému. Platí to rovnako pre daňový systém, ktorý je založený na rentabilnom využívaní práce a majetku, ako aj pre „čisto“ ziskový systém, v ktorom spoločnosti nedosahujúce zisk nie sú zdaňované. Nedá sa tu urobiť paralela s príspevkami na sociálne poistenie, pretože tie slúžia inému účelu, ktorý nesúvisí s tým, či je spoločnosť zisková.

Obmedzenie dane na 15 % ziskov nie je štátna pomoc

(39) Navrhované obmedzenie nie je selektívne. Kvôli vzniku štátnej pomoci musí byť daňové opatrenie selektívne v zvýhodnení určitej spoločnosti a/alebo odvetví pred inými. Uplatňovanie stropu 15 % bude závisieť od vzťahu medzi ziskom a počtom zamestnancov v danom roku. Toto bude prípadne zvýhodňovať všetky spoločnosti bez ohľadu na ich veľkosť a vo všetkých odvetviach hospodárstva, ktoré v danom roku dosiahnu túto úroveň zisku vo vzťahu k mzde. Konkrétna skupina spoločností,

na ktorú sa budú uplatňovať limity daňovej povinnosti, sa nedá definovať a v každom prípade sa táto skupina bude každoročne meniť. Tieto pravidlá sú všeobecne použiteľné a dostupné pre všetky gibraltárske spoločnosti. Samotná Komisia vysvetľuje v bode 14 oznámenia, že skutočnosť, že niektoré firmy alebo niektoré odvetvia profitujú z daňových opatrení viac ako iné neznamená nevyhnutne, že toto opatrenie spadá pod pravidlá štátnej pomoci.

(40) Gibraltárska vláda navrhla všeobecný daňový systém založený na jednoduchých faktoroch majetku a mzdy a tiež na existencii rentability. Zároveň sa rozhodla, že chce uplatňovať túto daň regresívnym spôsobom. Vskutku existujú dve daňové pásma, ktoré sú založené na celkovom zisku. Ak je daňový výmer nižší ako 15 % celkových ziskov, zaplatí sa plná daň. Ak daňový výmer prevyšuje 15 % celkových ziskov, na prebytok sa uplatňuje nulová sadzba. Takéto rozhodnutie je tiež úplne v súlade so subjektívnym právom gibraltárskej vlády navrhnúť svoj daňový režim bez zapojenia pravidiel štátnej pomoci.

(41) Gibraltárska vláda chce podľa nového systému obmedziť maximálny daňový výmer spoločností. Ak sú rôzne sadzby dane v rôznych „pásmach“ (keď má daňový základ rôznu výšku), jedna sadzba dane je vždy nižšia ako druhá, a preto sa v istom zmysle poskytuje výhoda tým daňovníkom, ktorí majú šťastie alebo ktorí si dokážu svoje záležitosti zariadiť tak, aby platili nižšie sadzby. Toto však nepredstavuje štátnu pomoc.

(42) Aj keď strop 15 % poskytuje zvláštnu výhodu spoločnosti, pre ktorú platí, takýto limit by stále bol opodstatnený charakterom alebo všeobecným programom systému, ktorého je súčasťou. Všetky priame dane v Gibraltári musia nájsť optimálnu rovnováhu medzi maximalizáciou daňových príjmov a obmedzením maximálnej daňovej povinnosti jednotlivých daňovníkov tak, aby sa neprekročila ich schopnosť platiť. Preto môže byť potrebné urobiť priame dane na istej úrovni regresívne. Určitý limit tohto druhu je podstatný kvôli špecifickým okolnostiam hospodárstva Gibraltáru, ako je jeho obmedzená geografia a pracovné sily. Hospodárstvo Gibraltáru je malé a zraniteľnejšie ako väčšina iných v dôsledku otrasov vytvorených prirodzenou a čestnou konkurenciou medzi jurisdikciami. Spoločnosti si možno nemôžu dovoliť opustiť veľký členský štát tak jednoducho ako sa môžu stiahnuť z maličkého hospodárstva, ako je Gibraltár. Bez toho aby daňový základ podliehal kvantitatívnym obmedzeniam, by mohol byť výkyvmi trhu ohrozený základný princíp vlastný každému daňovému systému — ktorým je zabezpečiť potrebný príjem na naplnenie verejných výdavkov.

⁽⁹⁾ Ú. v. ES C 384, 10.12.1998, s. 3.

(43) Pracovné sily v Gibraltári sú vzácnym zdaniteľným majetkom. Daň z pracovnej sily však nemôže sledovať ten istý progresívny prístup a logiku ako daň zo zisku. Daň z pracovnej sily musí zároveň zohľadňovať schopnosť spoločnosti vytvoriť zdaniteľný príjem a tiež potrebu zabezpečiť požadovanú stabilitu pracovných síl. Berúc do úvahy cyklický charakter rentability hospodárstva a spoločnosti, daň z pracovnej sily, ktorá neobsahuje regresívny prvok, by mohla spustiť hromadné prepúšťanie a nestabilitu v časoch cyklických výkyvov trhu alebo krízy. Pretože ide o veľmi malé hospodárstvo, náhodné výkyvy vznikajúce z celkových hospodárskych výkyvov môžu mať v Gibraltári oveľa väčší pomerný účinok ako vo väčšom hospodárstve. Vnútoraná logika navrhovaného systému dane zo mzdy preto opodstatňuje stanovenie stropu povinnosti dane zo mzdy vo vzťahu k ziskom.

(44) Na rozdiel od predchádzajúcich by verejnoprospešné služby mali mať daňovú povinnosť ohľadne dani zo zisku spoločnosti 35 % ziskov. Toto je opodstatnené charakterom a logikou systému, pretože stabilita pracovných síl je zabezpečená z toho dôvodu, že verejnoprospešné služby sú úzko spojené s územím, ktorému poskytujú služby a ako priamy výsledok malých rozmerov gibraltárskeho trhu majú postavenie prirodzeného monopolu alebo napoly monopolu, vďaka čomu sú vysoko ziskové. Preto v dani uplatňovanej na verejnoprospešné služby nevzniká rovnaká potreba regresívneho prvku.

Regionálna špecifickosť

(45) Neexistuje žiadna právna kapacita pre názor, že tam, kde sú dve samostatné skutočne autonómne daňové jurisdikcie v jednom členskom štáte, sadzby dane v týchto dvoch jurisdikciách sa dajú porovnávať a nižšia sadzba dane sa považuje za štátnu pomoc iba preto, že je nižšia ako druhá sadzba dane. To by znamenalo, že štátna pomoc by existovala vždy, keď sa autonómny regionálny daňový orgán, ktorý je zodpovedný za spravovanie verejných výdavkov v regióne, rozhodne na základe demokraticky vyjadrených verejných preferencií zmenšiť výdavky a znížiť dane. Táto otázka bola prediskutovaná s generálnym advokátom⁽⁶⁾, ale nikdy ju neriešil súd, lebo príslušné prípady boli stiahnuté. V jednom z viacerých nedávnych prípadov týkajúcich sa baskických provincií súd prvého stupňa uviedol, že sporné rozhodnutie nemalo žiadny vplyv na kompetenciu Álava ohľadne prijatia všeobecných daňových opatrení platných pre celý región⁽⁷⁾.

(46) Takéto regionálne odchýlky medzi autonómnymi jurisdikciami nie sú štátnou pomocou v zmysle článku 87 ES. Opatrenie štátnej pomoci existuje iba vtedy, ak sa štátne prostriedky používajú prostredníctvom zmarenej dane. Toto hodnotenie predpokladá, že existuje sadzba dane na určitú činnosť, ktorá platí v celom členskom

štáte, čo nie je prípad, keď zdanenie podlieha územnej autonómii, na rozdiel od jej stanovenia jednotným spôsobom, a keď sa potom odlišuje v závislosti od lokality. Podobne analýza selektívnej výhody vychádza z predpokladu, že existuje úroveň dane, ktorá by sa inak použila na určitú činnosť na príslušnom území.

(47) Kritériá štátnej pomoci predpokladajú, že údajná pomoc sa dá porovnať so štandardnou alebo bežnou sadzbou dane. Údajné opatrenie štátnej pomoci môže existovať, iba ak je v istom zmysle výnimkou alebo vyňatím zo štandardu, ktorý by inak platil pre spoločnosť, ktorá ho dostáva. Sadzba dane, ktorej by príjemca údajnej štátnej pomoci nepodliehal — dokonca ani v prípade, ak by súčasná uplatniteľná sadzba tvoriaca údaje štátnu pomoc bola zrušená — nemôže byť právoplatnou normou porovnávanie na účely rozhodovania o tom, či „pomoc“ existuje, alebo nie. Jedinou možnou normou pre porovnávanie za účelom ocenenia selektivity je daňová situácia, ktorá by inak platila v rovnakej daňovej jurisdikcii. Tam kde je takýto režim navrhnutý lokálne, ako je to v Gibraltári, to nemá zmysel.

(48) Stanovisko Komisie by znemožnilo akejkoľvek daňovej jurisdikcii, ktorá nepokrýva celý členský štát, prijať akúkoľvek sadzbu dane okrem tej, ktorá je platná v inej daňovej jurisdikcii v tomto štáte. Nemohla by prijať nižšiu sadzbu, pretože by to automaticky predstavovalo štátnu pomoc výlučne na základe porovnania. Ale daňová jurisdikcia by nemohla tiež prijať vyššiu sadzbu dane, pretože sadzba dane vo zvyšku štátu by sa automaticky stala štátnou pomocou. To by spôsobilo, že takmer každý výkon finančnej autonómie by bol opatrením vytvárajúcim štátnu pomoc, či už v predmetnej jurisdikcii, alebo — čo je ešte absurdnejšie — inde v rámci členského štátu. V členských štátoch často existujú rozlišovania v priamom zdaňovaní podnikov ako dôsledok rôznych vrstiev územného ďalšieho členenia, dokonca aj na najnižšej úrovni obcí. V tejto súvislosti sa dá načrtnúť paralela s dohodou Svetovej organizácie pre obchod o subvenciách a vyrovnávacích clách, kde je jasne uvedené, že „stanovenie alebo zmena všeobecne platných sadzieb daní všetkými úrovňami vlády, ktoré na to majú oprávnenie, sa nebude považovať za zvláštnu dotáciu“ na účely pravidiel zakazujúcich poskytovanie takýchto dotácií (článok 2.2).

(49) Ak by Spojené kráľovstvo a Španielsko mali uzavrieť dohodu o vytvorení spoločnej suverenity nadvlády nad Gibraltárom, stanovisko Komisie k regionálnej špecifickosti by malo nezmyselný účinok v tom, že prevládajúca sadzba dane v Gibraltári by sa musela rovnať prevládajúcej sadzbe dane v Spojenom kráľovstve a prevládajúcej sadzbe dane v Španielsku. Inak by v tej jurisdikcii, ktorá by uplatňovala nižšiu sadzbu existovala štátna pomoc.

⁽⁶⁾ Stanovisko Súdneho dvora v spojených prípadoch C 400/97, C4001/97 a C402/97 (2000) Zb. súd. rozh. ESD, s. I-1073.

⁽⁷⁾ Spojené prípady T-92/00 a T-103/00 (2002) Zb. súd. rozh. ESD II-1385, s. 27.

- (50) Ukazuje sa, že Komisia navrhne, aby v situácii, kde sú dane v dvoch samostatných daňových jurisdikciách v tom istom štáte, dokonca aj vtedy, ak je formálne percento sadzby dane rovnaké, skutočnosť, že platia rôzne výnimky alebo sú poskytnuté rôzne príspevky, znamenala, že spoločnosti dostávajúce príspevok alebo výnimku by sa posudzovali ako spoločnosti, ktorým je poskytovaná pomoc, ak by všetky ostatné okolnosti boli rovnaké, tak by v druhej jurisdikcii platili vyššiu sadzbu dane. Teória Komisie je však nevhodná pre skutočnosť v prípade Gibraltáru. Porovnania medzi daňovým základom alebo daňovou štruktúrou dane zo ziskov spoločnosti sa dajú niekedy urobiť s daňou zo ziskov spoločnosti v inej jurisdikcii. Je však jednoducho nemožné urobiť užitočné alebo zmysluplné porovnávanie medzi daňovými systémami, ktoré sú úplne odlišné, lebo daňový základ nie je rovnaký.
- (51) Ak by Komisia zachovala zdôvodnenie v prípade regionálnej špecifickosti, tak by to znamenalo nerešpektovanie základnej zásady subsidiarity v práve EÚ a mohlo by to predstavovať zneužitie jej právomocí. Ak dotknutý členský štát dokáže fungovať s dvoma alebo viacerými autonómnymi daňovými jurisdikciami súťažiacimi o príjem z dane zo ziskov spoločností v rámci svojho územia bez toho, aby sa prejavovali výrazné deformačné účinky na konkurenciu, nie je úlohou Spoločenstva, podľa zásady subsidiarity zo Zmluvy o ES, zasahovať do ústavných opatrení členského štátu. Komisia sa v skutočnosti snaží o využitie pravidiel o štátnej pomoci na realizovanie daňovej jednotnosti v rámci členských štátov EÚ.
- (52) Komisia môže poukázať na to, že štát nemôže obhajovať svoje vlastné vnútroštátne právo, dokonca ústavné právo preto, aby sa vyhol svojim záväzkom podľa práva Spoločenstva. Táto zásada je však bezpredmetná v otázke selektivity. Otázka selektivity vzniká preto, lebo sa naznačuje, že dané daňové ustanovenie je priaznivejšie ako všeobecnejšie daňové pravidlo, ktoré by platilo v opačnom prípade. To nemôže zmeniť základné právo členského štátu organizovať svoj daňový systém tak, aby autonómne daňové regióny mohli získavať nezávislým a nediskriminačným spôsobom príjmy potrebné na financovanie verejných úloh. Štátna pomoc nemôže existovať na základe regionálnej špecifickosti za okolností, kde tak ako v Gibraltári existuje skutočne autonómna daňová jurisdikcia, ktorá stanovuje svoje dane nezávisle a kde dane uvalené inou daňovou jurisdikciou v tomto štáte nie sú splatné.
- (53) Stanovisko Komisie by vážne zasiahlo do možností členských štátov decentralizovať ich právomoci a tým vytvoriť potrebnú finančnú autonómiu v regiónoch na pokrytie výdavkov vzniknutých pri výkone takýchto decentralizovaných právomocí. Znemožnilo by to akémukoľvek regiónu alebo daňovej jurisdikcii zvýšiť alebo znížiť svoje dane bez toho, aby sa vytvorila štátna pomoc, či už vo svojom vlastnom regióne (ak by sa daň znížila), alebo inde (ak by sa daň zvýšila). Bolo by absurdné navrhovať, že pravidlá štátnej pomoci by sa mali vykladať tak, aby sa znemožnilo členskému štátu decentralizovať účinne daňové právomoci, keď pozmenil svoju ústavu.
- (54) Komisia uvádza, že pri neexistencii osobitného režimu zdaňovania ziskov spoločností v Gibraltári by spoločnosti v Gibraltári podliehali štandardnému daňovému režimu Spojeného kráľovstva. To predstavuje závažné nepochopenie ústavnej pozície Gibraltáru. Štandardný daňový režim Spojeného kráľovstva platí v Spojenom kráľovstve. Neplatí v inej daňovej jurisdikcii. Nie je to bežný alebo zostávajúci režim, ktorý platí pri neexistencii zvláštnych ustanovení. Skutočnosť, že Spojené kráľovstvo je zodpovedné za zahraničné vzťahy Gibraltáru neznamena, že akékoľvek ustanovenia Spojeného kráľovstva by kedykoľvek automaticky platili v Gibraltári.
- (55) Gibraltár je zámorským územím Spojeného kráľovstva. Tvorí súčasť domínií jej veličenstva kráľovnej, ale nie je časťou Spojeného kráľovstva. Gibraltár nie je regiónom Spojeného kráľovstva v žiadnom zmysle. Má svoj vlastný ústavný poriadok vrátane svojich vlastných inštitúcií odlišných od inštitúcií Spojeného kráľovstva. Gibraltár tiež prijíma svoju vlastnú legislatívu. Ohľadne stanovených domácich záležitostí je Gibraltár autonómny a samosprávny. Gibraltár je hospodársky sebestačná autonómna daňová jurisdikcia. Nedostáva žiadnu finančnú pomoc zo Spojeného kráľovstva a daňové zákony Spojeného kráľovstva neplatia pre Gibraltár. Od gibraltárskej vlády sa vyžaduje generovanie dostatočného príjmu na financovanie svojich výdavkov autonómne prostredníctvom daní a je kompetentná na navrhovanie gibraltárskeho zákonodarného orgánu a na presadzovanie zákonov na zdanenie ziskov spoločností v rámci Gibraltáru. Hospodárstva Gibraltáru a Spojeného kráľovstva sú dve úplne odlišné a samostatné hospodárstva. Podľa toho je Gibraltár každým relevantným spôsobom úplne odlišný od Spojeného kráľovstva, najmä z ústavného, politického, legislatívneho, hospodárskeho, finančného, geografického hľadiska a spôsobu získavania príjmov.
- (56) Rovnakým spôsobom ako Gibraltár nie je časťou Spojeného kráľovstva a skutočne z tohto dôvodu nie je Gibraltár časťou Spojeného kráľovstva na účely zákonov Spoločenstva. Právo Spoločenstva platí pre Gibraltár z moci článku 299 ods. 4 Zmluvy o ES a nie článku 299 ods. 1. Nasledujúce body ilustrujú zvláštny samostatný štatút Gibraltáru a skutočnosť, že Gibraltár sa nemôže považovať za región Spojeného kráľovstva na účely štátnej pomoci:
- rozsah členstva Gibraltáru v Spoločenstve je iný ako rozsah členstva Spojeného kráľovstva. Konkrétne Gibraltár netvorí súčasť jediného fiškálneho územia, ktoré bolo definované na úrovni Spoločenstva (t. j. územie DPH Spoločenstva),

- právo Európskeho spoločenstva bolo uvedené do účinnosti Gibraltári z moci výnosu Európskych spoločenstiev z roku 1972 — základnou legislatívou schválenou gibraltárskym parlamentom, a nie z moci zákona Európskych spoločenstiev z roku 1972, ktorý zabezpečuje účinnosť práva Spoločenstva v rámci Spojeného kráľovstva,
- gibraltársky zákonodarný orgán zavádza smernice ES v rámci Gibraltáru nezávisle od vlastného zavádzania Spojeného kráľovstva,
- vždy, keď právo Spoločenstva vyžaduje zostavenie kompetentných orgánov, Gibraltár zostavuje svoje vlastné kompetentné orgány, odlišné od orgánov zostavených pre rovnaký účel v Spojenom kráľovstve, a
- až do rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade *Matthews* bol Gibraltár vylúčený z účasti na voľbách do Európskeho parlamentu, aj keď toto vylúčenie bolo na základe dodatku II k zákonu o priamych voľbách z roku 1976, ktorý znel takto: „Spojené kráľovstvo bude uplatňovať ustanovenia tohto zákona iba vzhľadom na Spojené kráľovstvo.“

Všeobecné pripomienky

- (57) Komisia sa zrejme obáva, že nový navrhovaný systém zdaňovania ziskov spoločností v Gibraltári by mohol zachovať škodlivú daňovú súťaž. Spojené kráľovstvo a tiež gibraltárska vláda sú presvedčené, že navrhovaná daňová reforma je zlučiteľná s Kódexom konania zdaňovania podnikov a správou OECD o škodlivej daňovej súťaži. Škodlivé daňové opatrenia spravidla zahŕňujú nedostatok transparentnosti, výmeny informácií a priaznivejšie daňové zaobchádzanie so spoločnosťami, ktoré nemajú sídlo v krajine, než s tými, ktoré tam majú sídlo. Pomocou navrhovanej daňovej reformy Gibraltár vylúči všetky takéto škodlivé aspekty súčasného zdaňovania vyňatých a oprávnených spoločností. Aj keby sa Gibraltár mal posudzovať ako daňovo priaznivá oblasť, táto vec sa nedá riešiť pomocou uplatňovania pravidiel štátnej pomoci, keď v nej nie je žiadna štátna pomoc obsiahnutá.

V. PRIPOMIENKY OD ZAINTERESOVANÝCH STRÁN

- (58) Poznámky poslala gibraltárska vláda, Španielsko, Španielska konfederácia obchodných organizácií a orgán výkonnej moci Åland.

Gibraltárska vláda

- (59) Gibraltárska vláda si uvedomuje a plne schvaľuje argumenty uvedené Spojeným kráľovstvom⁽⁸⁾. Ďalšie body,

ktoré uviedla gibraltárska vláda vo svojich samostatných poznámkach, by sa dali zhrnúť takto.

- (60) Gibraltárska vláda nemá právomoc zdaňovať spoločnosti Spojeného kráľovstva. Podobne vláda Spojeného kráľovstva nemá právomoc zdaňovať gibraltárske spoločnosti. Gibraltárske daňové zákony sa uplatňujú výlučne orgánmi Gibraltáru.
- (61) Cieľom tejto reformy je zaviesť režim zdaňovania ziskov spoločností, ktorý je v súlade s pravidlami štátnej pomoci a tiež s Kódexom konania. Táto reforma je tiež časťou širšieho cieľa zabezpečiť súlad s medzinárodnými normami pre finančnú reguláciu a dohľad a získanie dobrého postavenia v medzinárodnom finančnom spoločenstve. Gibraltár bol predtým posudzovaný Medzinárodným menovým fondom (IMF), Výborom pre finančnú činnosť (FATF) a OECD ako „daňový raj“. Správy IMF a FATF o Gibraltári⁽⁹⁾ potvrdzujú súlad Gibraltáru s hlavnými medzinárodnými normami o finančnej regulácii a dohľade. Záväzok gibraltárskej vlády voči OECD⁽¹⁰⁾ znamená súlad s požiadavkami na výmenu informácií a transparentnosť. Gibraltárska daňová reforma v znení neskorších zmien a doplnkov zabezpečuje *de facto* súlad s Kódexom konania EÚ. Táto reforma tiež zabezpečuje súlad s pravidlami štátnej pomoci. Colné vybavenie podľa pravidiel štátnej pomoci zostáva poslednou prekážkou na ceste zabezpečenia toho, že Gibraltár, ako požaduje medzinárodné spoločenstvo vrátane Európskej únie teraz rieši všetky vnímané zlé daňového raja.
- (62) Dve gibraltárske opatrenia, režimy vyňatia a oprávnenej spoločnosti, boli medzi jedenástimi opatreniami, v prípade ktorých Komisia otvorila formálne šetrenie štátnej pomoci dňa 11. júla 2001. Všetkých jedenásť bolo medzi veľkým počtom finančných opatrení zistených ako škodlivých podľa skupiny Kódexu konania⁽¹¹⁾. Boli vybrané na základe právomocí Komisie na uplatňovanie pravidiel štátnej pomoci, niekedy uplatňovaním nových interpretácií kritéria výberu, ktoré sú podstatné pre pojem štátnej pomoci. Samotná skutočnosť, že daňový režim je uvedený ako škodlivý podľa Kódexu konania, však neznamená nevyhnutne, že obsahuje štátnu pomoc (bod 30 oznámenia). Takýmto postupom sa Komisia pustila do stratégie, ktorá by ľahko mohla viesť k neželanému dôsledku pre politiku súťaže, že daňové opatrenia, ktoré predstavujú významné skreslenie súťaže na škodu účinného fungovania jednotného trhu, sú ponechané z politických dôvodov — Komisia sa zdržiava použitia primeraných opatrení na zosúladenie daní — zatiaľ čo menej škodlivé daňové systémy

⁽⁸⁾ Pozri odseky 33 — 57.

⁽⁹⁾ Uverejnené v októbri 2001 a 22. novembra 2002.

⁽¹⁰⁾ Verejný záväzok z 27. februára 2002.

⁽¹¹⁾ Správa skupiny Kódexu konania (zdaňovanie spoločností) pre radu Ecofin dňa 4. decembra 2001 (14467/01 — FISC 249, 27.11.2001).

sú Komisiou sústavne napádané takým spôsobom, ktorý nerešpektuje rovnosť pri zaobchádzaní. Kvôli dosiahnutiu spoločnej úrovne zdaňovania spoločností v celej Európskej únii, ak je toto cieľom, musí Komisia siahnuť k opatreniam na zosúladienie daní. Inak to môže mať za následok zneužitie právomocí. Bod 15 oznámenia potvrdzuje, že rozdiely medzi daňovými systémami ako takými nie sú regulované pravidlami štátnej pomoci, ale mali by sa skôr riešiť podľa článkov 95 až 97 ES.

(63) Nový systém bude riešiť záležitosti ohľadne možnej škodlivej daňovej konkurencie. Po prvé, reforma ruší akýkoľvek rozdiel medzi spoločnosťami, ktoré majú a ktoré nemajú sídlo na území Gibraltáru (tak zvané „prideľovanie peňazí na presný účel“), ktoré bolo v centre uplatňovania Kódexu konania, správy OECD o škodlivej daňovej konkurencii a aspektu selektivity v legislatíve o vyňatí a oprávnených spoločnostiach. Táto reforma platí jednotným spôsobom pre všetky spoločnosti registrované v Gibraltári. Po druhé, zabezpečuje transparentnosť systému, pretože od všetkých spoločností sa bude vyžadovať vedenie daňového účtovníctva. Na záver, spoločnosti finančných služieb v Gibraltári nebudú vyňaté zo zdanenia, ale budú podliehať doplňujúcej dani navyše zo ziskov, ktoré sa dajú priradiť takýmto činnostiam.

(64) Pätnásťpercentný strop na základe ziskov a nezdaňovanie spoločností, ktoré nedosahujú zisky, znamenajú všeobecné uplatňovanie a nepredstavujú závažnú selektivitu. Jednoduchá skutočnosť, že jedna spoločnosť môže profitovať zo všeobecného pravidla v danom roku v porovnaní s inou spoločnosťou v rovnakej daňovej jurisdikcii nemôže byť dostatočná na vytvorenie štátnej pomoci podľa pravidiel Zmluvy o ES. Takýto výsledok určite nebol plánovaný bodmi 13 — 14 oznámenia.

(65) Regionálna selektivita by mohla vzniknúť, ak by bola daň platná v celom štáte, ale regionálne parlamenty alebo orgány by mali právomoc znížiť sadzbu tejto dane (alebo udeliť z nej výnimky) vo svojich regiónoch. Otázky selektivity preto môžu vzniknúť, ak daňové právomoci regiónu, o ktorom sa tvrdí, že poskytuje pomoc, sú v istom zmysle druhotnými alebo doplňujúcimi právomocami na zmenu štandardného alebo zostávajúceho režimu. Takýto stav môže snáď existovať v niektorých iných členských štátoch, nie je to však stav v Gibraltári. Situácia je úplne odlišná, ak daňová jurisdikcia, o ktorej sa tvrdí, že poskytuje pomoc, a ktorá bola a je po celý príslušný čas skutočne autonómnou daňovou jurisdikciou, ktorá určuje svoj daňový systém nezávisle podľa svojej vlastnej rozpočtovej zodpovednosti a v ktorej dane uvalené inými daňovými jurisdikciami v štáte nie sú splatné.

(66) Bez toho, aby bolo dotknutá skutočnosť, či všeobecne platné odchýlky od vnútroštátnej normy prijatej plne

autonómnym regiónom (na rozdiel od regiónu konajúceho podľa delegovania právomoci *ad hoc*) bez akejkoľvek väzby na centrálny rozpočet by predstavovali štátnu pomoc alebo nie, gibraltárska daňová reforma je tiež z tohto hľadiska úplne odlišná. Nielenže na tomto území existuje skutočná autonómia, jediná svojho druhu, ale táto autonómia sa využíva na nezávislé navrhnutie úplne odlišného a samostatného systému, ktorý nie je žiadnym spôsobom založený na programoch alebo normách Spojeného kráľovstva. Preto je úplne nevhodné a bezpredmetné porovnávať daňové pravidlá Gibraltáru s pravidlami, ktoré by platili, ak by ten istý daňový subjekt mal sídlo v Spojenom kráľovstve.

(67) Súd prvého stupňa (CFI) nedávno revidoval rozhodnutia Komisie začať s formálnymi postupmi v prípadoch týkajúcich sa finančných opatrení prijatých podľa istého stupňa regionálnej autonómie udelennej baskickými provinciami podľa španielskej ústavy. Baskické provincie však uplatnili svoje finančné právomoci na odchýlenie sa od vnútroštátneho daňového systému udelením daňovej úľavy z inak platných pravidiel. Vo svojich predbežných záveroch, že tieto predmetné daňové opatrenia boli selektívne a mohli by predstavovať nezákonnú štátnu pomoc, Komisia nezohľadnila skutočnosť, že platili iba na časť španielskeho územia. CFI konkrétne uviedol v jednom prípade⁽¹²⁾, že rozhodnutie Komisie začať s postupmi „nemá žiadny vplyv na kompetenciu Territorio Histórico de Álava prijať všeobecné daňové opatrenia platné pre celý príslušný región“.

(68) Táto reforma nie je svojim rozsahom regionálna na účely pravidiel štátnej pomoci, pretože predmetné finančné opatrenia, ktoré predstavujú úplný a výlučný daňový systém ziskov spoločností, by platili rovnakým spôsobom v celej príslušnej daňovej jurisdikcii.

Orgán výkonnej moci Åland

(69) Pripomienky zo strany orgánu výkonnej moci Åland sa dajú zhrnúť takto.

(70) Pri rozhodnutí že táto reforma pravdepodobne predstavuje štátnu pomoc, Komisia uviedla, že pri formulácii svojich záverov zohľadnila možnú existenciu regionálnej selektivity. Komisia cituje predchádzajúce rozhodnutia, vrátane rozhodnutia začať s formálnym postupom vyšetrovania ohľadne štátnej pomoci v prípade poisťovne pre vlastnú potrebu na ostrovoch Åland. Táto výzva predložiť pripomienky sa týka možnej existencie regionálnej špecifickosti. Tento odkaz bol však z konečného rozhodnutia Komisie. Preto nemôže prípad Åland slúžiť ako príklad regionálnej špecifickosti alebo selektivity. Správa o predchádzajúcom postupe Komisie by sa mala týkať iba konečného rozhodnutia Komisie.

⁽¹²⁾ Pozri poznámku pod čiarou 7.

(71) Ak má samosprávny región výhradnú právomoc ohľadne legislatívy v záležitostiach týkajúcich sa priameho zdaňovania ziskov spoločností a tento región zavádza daňové opatrenie, toto opatrenie musí byť ohodnotené a schválené v súlade s tými istými zásadami, ktoré by platili, ak by ho prijal členský štát. Samosprávny región sa musí považovať za samostatnú jurisdikciu v tých oblastiach, kde legislatívna právomoc spočíva výlučne na jeho zákonodarnom orgáne. To znamená, že zlučiteľnosť daňového opatrenia s pravidlami o štátnej pomoci sa má posudzovať rovnakým spôsobom bez ohľadu na to, či ho prijíma členský štát alebo samosprávny región. Akýkoľvek iný záver by znemožnil regiónu pod samosprávou vykonávať svoju legislatívnu právomoc spôsobom, ktorý je odlišný od zvyšku členského štátu. Podľa toho daňové opatrenie, ktoré je územne všeobecné v rámci samosprávneho regiónu, sa nemá považovať za selektívne a nepredstavuje štátnu pomoc na účely článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES, pokiaľ má tento región výlučnú právomoc v daňových záležitostiach bez ohľadu na to, či je daň ukladaná v tejto oblasti odlišná od dane v členskom štáte, ku ktorému tento región patrí. Akýkoľvek iný výklad by ohrozil úradnú moc regiónu v daňových záležitostiach.

Španielsko

(72) Španielsko v zásade súhlasí s predbežnou analýzou Komisie o tejto reforme, ktorá je uvedená vo výzve na pripomienkovanie⁽¹³⁾. Ďalšie pripomienky Španielska sa dajú zhrnúť takto.

(73) Gibraltársky daňový systém je mimoriadne dôležitou otázkou pre Španielsko, berúc do úvahy geografickú blízkosť týchto dvoch území a vážnu škodu, ktorú to spôsobuje španielskym verejným financiám. Nekalá konkurencia z Gibraltáru sa dá opísať ako škodlivá, pretože podľa súčasného systému a tiež podľa navrhovaných nových úprav je daňové zaťaženie pre spoločnosti a investície oveľa nižšie ako v Španielsku. Táto reforma by pokračovala v poškodzovaní španielskeho daňového systému, pretože by v Gibraltári zachovala oveľa nižšiu úroveň zdaňovania ako v Španielsku, kde je bežná sadzba dane zo zisku spoločnosti 35 %, a odlišovala by sa výrazne od daňového systému v Spojenom kráľovstve, vytvárajúc tak riziko, že spoločnosti by sa presťahovali na Gibraltár kvôli tomu, aby profitovali z priaznivejších daňových úprav. Je pravdepodobné, že väčšina firiem v Gibraltári by platila menej ako je maximálna povinnosť 15 %, čo je aspoň o 15 — 20 percentných bodov menej ako v Španielsku alebo tiež v Spojenom kráľovstve.

(74) Pre 28 800 spoločností, ktoré nepodliehajú doplňujúcim daniam z verejnoprospešných služieb a činností v oblasti finančných služieb, navrhovaný daňový systém nie je

v skutočnosti celkovou daňou zo ziskov spoločnosti, ale kombináciou rôznych individuálnych daní podliehajúcich stropom, ktoré zabezpečujú, že daňová povinnosť je buď mimoriadne malá, alebo neexistuje (táto reforma sa uvádza ako „daň s nulovou sadzbou“ v Gibraltári). Väčšina z týchto spoločností sa nedá považovať za spoločnosti, ktoré tam majú iba poštovú schránku alebo spoločnosti správy majetku, a za predpokladu, že generujú zisk, by podliehali dani 3 000 GBP na zamestnanca ročne. Pretože väčšina z nich bude mať iba jedného zamestnanca (účtovníka alebo audítora), obvykle na čiastočný úväzok, zaplatili by na daniach iba maximálne 3 000 GBP ročne, ak nezaberajú nejakú nehnuteľnosť, čo spravidla robia.

(75) Zavedenie registračného poplatku by zvýhodňovalo z hľadiska daňových podmienok spoločnosti, ktoré negenerujú zisk (150 GBP), ako napríklad spoločnosti iba s poštovou schránkou alebo spoločnosti správy majetku v porovnaní s aktívnymi spoločnosťami (300 GBP). To by bolo jasným príkladom udržiavania stavu vecí v danom okamihu v prospech tohto typu spoločností.

(76) Odvetvie finančných služieb realizuje 30 % hrubého domáceho produktu. Daň zo ziskov firiem finančných služieb by nepredstavovala skutočnú daň zo ziskov spoločnosti, pretože tieto spoločná daňová povinnosť týchto firiem prostredníctvom dane zo mzdy, dane z vlastníctva firemného majetku a doplňujúcej dane by nepresiahla 15 % ich ziskov alebo 500 000 GBP.

(77) Zahraničné spoločnosti by zostali mimo pôsobnosti dvoch z týchto nových daní: približne 8 000 spoločností bez akejkoľvek fyzickej prítomnosti v Gibraltári by tak bolo vyňatých. Reforma necháva bez zmeny daňovú situáciu podnikov bez pracovníkov alebo priestorov v Gibraltári.

(78) Gibraltár je región, ktorý má ďaleko od toho, aby bol závislý od pomoci alebo stimulov určených na povzbudenie hospodárskeho rozvoja, a teší sa závideniahodnému finančnému zdraviu.

(79) Čo sa týka selektívneho charakteru akejkoľvek pomoci, doplňujúca daň zo ziskov by sa uložila iba spoločnostiam, ktoré poskytujú určité finančné služby a verejnoprospešné služby. Takáto špecifickosť sa nedá odvodiť alebo zdôvodniť charakterom alebo všeobecným programom systému⁽¹⁴⁾. Spoločnosti v odvetviach, kde je kapitál mimoriadne mobilný, ktoré zamestnávajú veľmi málo pracovníkov, by v zásade vyvolávali iba daň zo mzdy a ich daňová povinnosť ako taká by mala strop. To by poskytlo výhodu výlučne takým firmám, ktorých náklady by sa znížili a ktorých rentabilita by sa vzhľadom na ich konkurentov zvýšila.

⁽¹³⁾ Pozri poznámku pod čiarou 1.

⁽¹⁴⁾ Túto výnimku uznal súd v prípade 173/73 (1974) Zb. súd. rozh. ESD 709.

(80) Generálny advokát Európskeho súdneho dvora tvrdil⁽¹⁵⁾, že všetky opatrenia, ktoré obsahujú konkurenčnú výhodu vrátane finančnej výhody, „obmedzené na spoločnosti, ktoré investujú najmä v konkrétnej oblasti členského štátu sa dajú pripísať príslušnému štátu a preto sa nemôžu, podľa definície v programe finančného systému štátu, chápať ako opatrenia všeobecného charakteru“. Zastával tiež názor, že „skutočnosť, že predmetné opatrenia boli prijaté regionálnymi orgánmi s výlučnou kompetenciou podľa vnútroštátneho práva“ bola „výlučne otázkou formy“, a „nepostačovala na zdôvodnenie preferenčného zaobchádzania vyhradeného pre spoločnosti, ktoré spadajú do pôsobnosti“ regionálnych zákonov.

(81) Hoci vyhláseným cieľom plánovanej reformy je prijatie nového systému daní zo ziskov spoločností, ktorý neobsahuje žiadny prvok štátnej pomoci, nedá sa vyňať z pôsobnosti článku 87 na základe toho, že je to daňové opatrenie alebo sleduje ciele obchodného práva. Hlavnými účinkami reformy by bola okamžitá deformácia konkurenčných podmienok v tejto oblasti a podporovalo by to odsťahovanie sa spoločností. Systém by výrazne zvýhodnil podniky nachádzajúce sa v Gibraltári, pretože účinná sadzba zdanenia na tomto území by bola oveľa nižšia (alebo by dokonca neexistovala) v porovnaní so sadzbou uplatňovanou v Spojenom kráľovstve. Vytvorením jasného zníženia daňového zaťaženia pre príslušné podniky by takáto regionálna selektivita deformovala konkurenciu a ovplyvnila by obchod medzi členskými štátmi.

(82) Technický mechanizmus dane zo mzdy sa dá považovať za škodlivý v zmysle bodu B Kódexu konania, navyše k skutočnosti, že gibraltársky daňový režim v súčasnom stave vytvára daňové zaťaženie, ktoré je výrazne nižšie ako všeobecne stanovené v Spojenom kráľovstve. Reforma by pôsobila ako prekážka výraznej hospodárskej prítomnosti v Gibraltári, a preto by sa chápala podľa kritéria na posudzovanie daňového opatrenia ako škodlivá, ako je uvedené v bode B.3 Kódexu konania. Spojené kráľovstvo zatiaľ nesplnilo sľuby, ktoré urobilo pod záštitou OECD ohľadne odstránenia Gibraltáru zo zoznamu nespokupujúcich daňových rajov.

(83) Hospodársky prístup Gibraltáru je tiež škodlivý pre samotný Gibraltár, pretože spôsobil vznik hospodárstva, ktorému chýbajú zdravé základy, a nie je udržateľné z dlhodobého alebo strednodobého hľadiska. Zbavilo tiež susediaci región, Campo de Gibraltár, príležitosti potenciálneho rozvoja. Campo de Gibraltár je v súčasnosti jeden z najmenej rozvinutých regiónov Španielska. Relatívna prosperita Gibraltáru existuje vo veľkej miere na úkor slabého rozvoja okolitého regiónu.

(84) Tento daňový systém je nielen diskriminačný a nekalý, ale tiež podporuje daňové úniky a pranie špinavých peňazí. Daňové úniky stimulované možnosťou prania špinavých peňazí v Gibraltári spôsobujú závažnú škodu verejným financiám Španielska a takéto pranie špinavých peňazí uľahčuje činnosť organizovaných zločineckých skupín. Vyššie uvedená správa IMF zdôrazňuje, že neexistujú povinné pravidlá o boji s praním špinavých peňazí v Gibraltári.

Španielska konfederácia podnikateľských organizácií

(85) Španielska konfederácia podnikateľských organizácií súhlasí s predbežnou analýzou Komisie o tejto reforme, ktorá je uvedená vo výzve na pripomienkovanie, a argumentuje, že táto reforma by mohla závažne poškodiť záujmy španielskych podnikov. Jej ďalšie pripomienky by sa dali zhrnúť takto.

(86) Daňové zaťaženie by bolo oveľa nižšie ako to, ktoré vzniká spoločnostiam v centrálnom Spojenom kráľovstve a v Španielsku: celková daňová povinnosť v Gibraltári by mala strop 15 %, zatiaľ čo miera zdanenia v Spojenom kráľovstve a v Španielsku je aspoň 30 % a môže byť ešte vyššia. Podľa nového systému by mnoho firiem v Gibraltári platilo sotva vôbec nejakú daň. Náklady, ktoré by firmy užívali tieto výhody mali znášať, by boli nižšie ako náklady ich konkurentov. Oveľa nižšia úroveň daní v Gibraltári je vysoko diskriminačná a podryva konkurencieschopnosť španielskych spoločností v tejto oblasti a takisto britských spoločností.

(87) Veľká väčšina spoločností zriadených v Gibraltári je veľmi malá (spravidla prevádzkovaná jednou osobou a zabierajúca veľmi malé priestory) a angažujú sa v činnostiach správy majetku, takže jediný príjem, ktorý generujú pozostáva z kapitálových ziskov odvodených z majetku, ktorý spravujú. Vychádzajúce z predpokladu, že základom reformy je zdanenie podľa počtu zamestnancov spoločnosti a plochy jej priestorov, a taktiež daňové oslobodenie kapitálových ziskov, väčšina firiem zriadených v Gibraltári by neplatila žiadnu daň zo ziskov spoločnosti.

Pripomienky od Spojeného kráľovstva k poznámkam tretích strán

(88) Spojené kráľovstvo podporuje poznámky orgánu výkonnej moci Áland. Pri komentovaní poznámok španielskej vlády a španielskej konfederácie podnikateľských organizácií Spojené kráľovstvo zopakovalo a odkázalo na niektoré z argumentov, ktoré urobilo ako reakciu na začatie postupu. Ďalšie pripomienky Spojeného kráľovstva sa dajú zhrnúť takto.

⁽¹⁵⁾ Spojené prípady C-400/97, C-401/97 a C-402/97 (2000) Zb. súd. rozh. ESD, s. I-1073.

- (89) Táto reforma nespôsobí „závažnú škodu“ španielskej štátnej pokladnici. Nedostatočný rozvoj v oblasti Campo nepochádza z fiškálneho systému Gibraltáru. Opak je pravdou, pretože značný objem príjmov tohto regiónu pochádza z Gibraltáru. Údaje o zamestnanosti z januára 2003 ukazujú napríklad, že španielski občania zákonne zamestnaní v Gibraltári predstavovali približne 18 % pracovných síl Gibraltáru. Gibraltár tak poskytuje výrazný zdroj zamestnanosti a príjmov pre španielskych pracovníkov prichádzajúcich z okolitých oblastí, a taktiež významný príjem pre oblasť Campo od Gibraltárcanov, ktorí mŕňajú v tomto regióne. Španielsko je tiež druhým najväčším vývozcom do Gibraltáru. Gibraltár nie je taký bohatý, ako sa predpokladá, a je regiónom cieľa 2 na účely Európskeho regionálneho rozvojového fondu.
- (90) Rozdiely v sadzbách dane a daňových základoch medzi členskými štátmi a medzi autonómnymi daňovými regiónmi sú zvrchovanou záležitosťou, ktorá nespadá do pôsobnosti článku 87 Zmluvy o ES. Cieľom pravidiel štátnej pomoci je napadnúť výhody poskytované štátom alebo prostredníctvom štátnych zdrojov určitým konkrétnym podnikom. Nižšie sadzby dane platné všeobecne v rámci autonómneho daňového územia nespĺňa túto závažnú požiadavku špecifickosti, a preto nepredstavuje štátnu pomoc. Konkurencia medzi daňovými systémami autonómnych daňových regiónov môže vzniknúť nielen z rozdielov v sadzbe dane, ale tiež z rôznych metód výpočtu zdaniteľného príjmu. Takéto rozdiely v spôsobe výpočtu nepredstavujú štátnu pomoc, ak sa daňový systém uplatňuje skutočne nediskriminačným spôsobom vo vnútri autonómneho daňového územia. Nie je jasné, ako by táto reforma mohla podstatne poškodiť španielske hospodárstvo tým, že by povzbudila podniky na presťahovanie sa do Gibraltáru. Spojené kráľovstvo nevie o žiadnej španielskej spoločnosti, ktorá sa presťahovala do Gibraltáru, aby profitovala z údajne „výhodného daňového systému“ prezentovaného súčasným daňovým režimom pre spoločnosti. V skutočnosti majú iné krajiny EÚ, ako napríklad Grécko a Írsko a prístupujúce krajiny EÚ, ako napríklad Estónsko, Maďarsko a Cyprus tiež relatívne „nízke“ všeobecné sadzby daní zo ziskov spoločností.
- (91) Kritika tohto systému ako kombinácie rôznych daní je zle pochopená. Logika reformovaného systému spočíva v tom, že zamestnanie a držba tvoria daňový základ, zatiaľ čo rentabilita predstavuje nižší prah daňovej povinnosti. Tento systém sa jednoducho zrieka zdaňovania zisku ako zdaniteľnej udalosti v prípade spoločnosti. Kritériá zamestnania a držby sa uplatňujú horizontálne na všetky spoločnosti vo všetkých odvetviach. Neuprednostňujú napríklad väčšie spoločnosti pred menšími spoločnosťami alebo naopak. Zrušenie limitu dane zo zisku vo výške 500 000 GBP likviduje akúkoľvek možnosť, že táto reforma by mohla zvýhodňovať väčšie spoločnosti pred malými. Skutočnosť, že registračný poplatok je 150 GBP pre spoločnosti nedosahujúce zisk a 300 GBP pre aktívne spoločnosti, nepredstavuje štátnu pomoc, lebo rozdiel v registračnom poplatku vo výške 150 GBP sa musí považovať za maličkosť.
- (92) Hoci sa táto reforma dá správne opísať ako „nulová sadzba dane zo zisku“ (kvôli výberu zamestnania a držby a nie zisku ako daňových základov), opisovať ju ako „nulovú sadzbu dane“ je nesprávne. Presný stav je taký, že podstatným prvkom tejto reformy je všeobecné zrušenie zdaňovania ziskov spoločnosti (s výnimkou dopĺňujúceho zdanenia činností finančných služieb a verejnoprospešných služieb) a jej nahradenie daňou zo mzdy splatnou všetkými spoločnosťami.
- (93) Žiadna z dopĺňujúcich daní (na finančné služby alebo verejnoprospešné služby) nepredstavuje štátnu pomoc. Zatiaľ čo o závažnej selektivitě by sa dalo sporiť, takéto dane sa nezatriedujú ako „výhody“ v porovnaní so všeobecnou normou na účely definovania pomoci, ich cieľ je úplne opačný. Z tohto dôvodu je námietka, že odvetvia nefinančných služieb nie sú zahrnuté do dopĺňujúcej dane, neopodstatnená.
- (94) Názor, že táto reforma predstavuje výhodu pre gibraltárske spoločnosti v porovnaní so spoločnosťami v Spojenom kráľovstve, je nesprávny a znamená nepochopenie koncepcie regionálnej špecifickosti, ústavného štatútu Gibraltáru a jeho štatútu na účely Zmluvy o ES. Dá sa predpokladať, že španielska vláda nezamýšľa trvať na takej námietke, ktorá by zabránila akejkoľvek účinnej decentralizácii zdaňovacích právomocí členských štátov a ktorá by mohla podkopať, okrem iného, daňovú autonómiu jej baskických provincií. Prípady uvádzané španielskou vládou⁽¹⁶⁾, v kontexte regionálnej špecifickosti, nemajú žiadnu súvislosť, pretože žiaden neobsahuje situácie, kde by príslušné regióny mali nezávislú autonómiu v oblastiach, kde sa udelilo oslobodenie od všeobecného fiškálneho systému. Daňová autonómia uvádzaná v niektorých baskických prípadoch⁽¹⁷⁾ sa uplatňuje na udeľovanie daňových zliav vo vzťahu k všeobecnému španielskemu daňovému systému, zatiaľ čo v gibraltárskom prípade sa jeho autonómia uplatňuje na vytvorenie základne odlišného daňového systému v porovnaní so systémom v Spojenom kráľovstve.
- (95) Tvrdenia súvisiace okrem iného s daňovými únikmi a praním špinavých peňazí sú neopodstatnené a bezpredmetné pre súčasný postup štátnej pomoci, preto by nebolo primerané zaoberať sa podrobným vyvracaním dôkazov. Gibraltár však dodržiava vysoké štandardy dohľadu a finančnej regulácie vo verejnom a tiež súkromnom sektore. Gibraltárska komisia pre finančné služby je nezávislým a uznávaným orgánom.

⁽¹⁶⁾ Rozhodnutie Komisie z 13. februára 2001, č. 147 A/2000 Francúzsko (Loi d'orientation pour l'Outre-mer) a prípad 248/84 Nemecko vs. Komisia (1987) Zb. súd. rozh. ESD 4013.

⁽¹⁷⁾ Spojené prípady T-127/99, T-129/99 a T-148/99, *Diputación Foral de Álava a iní vs. Komisia*, s. 142.

Tento názor je potvrdený viacerými medzinárodnými orgánmi, ktoré tiež schválili opatrenia Gibraltáru na boj s praním špinavých peňazí. Gibraltár bol jednou z prvých jurisdikcií v rámci EÚ, ktorá realizovala smernicu EÚ o praní špinavých peňazí na všeobecnom trestnom základe. Správa Výboru pre finančnú činnosť (FATF) uverejnená v novembri 2002 uvádza, že „Gibraltár má k dispozícii rozsiahly arzenál legislatívy, nariadení a administratívnych postupov na boj s praním špinavých peňazí“ a je „blízko k dosiahnutiu dodržiavania odporúčaní FATF 40“⁽¹⁸⁾. Správa IMF z októbra 2001 zastáva názor, že Gibraltár postupuje v súlade so 66 zo 67 zavedených medzinárodných noriem o finančnej regulácii a dospela k záveru, že „dohľad je všeobecne účinný a dôkladný ... Gibraltár sa zaraďuje medzi dobre zavedených dohliadateľov“⁽¹⁹⁾. Podľa pravidiel OECD je Gibraltár zaradený ako spolupracujúca daňová jurisdikcia.

VI. HODNOTENIE

Existencia pomoci

- (96) Kvôli tomu, aby bolo opatrenie považované za štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES, musí opatrenie spĺňať nasledovné štyri kritériá. Po prvé, opatrenie musí poskytnúť príjemcom výhodu, ktorá znižuje náklady, ktoré by bežne znášali pri výkone svojej obchodnej činnosti. Po druhé, táto výhoda musí byť poskytnutá štátom alebo prostredníctvom štátnych prostriedkov. Po tretie, toto opatrenie musí ovplyvniť konkurenciu a obchod medzi členskými štátmi. Nakoniec musí toto opatrenie byť špecifické alebo selektívne v tom, že zvýhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých tovarov.
- (97) Podľa bodu 16 oznámenia hlavným kritériom pri uplatňovaní článku 87 ods. 1 ES na daňové opatrenie je to, že „poskytuje v prospech niektorých podnikov v členskom štáte výnimku z uplatňovania daňového systému. Najprv by sa preto mal stanoviť spoločný systém“. Avšak berúc do úvahy, že táto reforma vyvoláva otázky o závažnej selektivitě a o regionálnej selektivitě, Komisia najprv preskúma aspekt regionálnej selektivity. Otázka o závažnej selektivitě rôznych zložiek v kontexte reformy v Gibraltári sa preskúma samostatne ďalej v odsekoch 128 — 152.

Regionálna selektivita

- (98) Vo svojom rozhodnutí začať s formálnym postupom vyšetrovania štátnej pomoci⁽²⁰⁾ Komisia označila spôsoby, ktorými reforma ako celok zabezpečuje výhody pre gibraltárske spoločnosti v porovnaní so spoločnosťami v Spojenom kráľovstve. Ani Spojené kráľovstvo ani gibraltárska vláda nevyvrátili skutkovú

podstatu tohto porovnania, a preto je ďalej zopakované a spresnené.

- (99) Podľa daňového režimu v Spojenom kráľovstve pre spoločnosti je maximálna sadzba dane zo ziskov spoločnosti 30 % zo ziskov tejto spoločnosti. Na rozdiel od tejto sadzby je podľa reformy maximálna sadzba dane zo ziskov spoločnosti pre všetky gibraltárske spoločnosti s výnimkou spoločností verejnoprospešných služieb 15 %.
- (100) Rozdiely medzi daňovým režimom pre spoločnosti v Spojenom kráľovstve na jednej strane a režimom zdaňovania spoločností v Gibraltári, ako ho plánuje reforma, na druhej strane majú také dôsledky, že spoločnosti pôsobiace v Spojenom kráľovstve budú zdanené maximálnou sadzbou 30 % zo ziskov, zatiaľ čo spoločnosti (iné ako spoločnosti verejnoprospešných služieb) pôsobiace v Gibraltári budú zdanené maximálnou sadzbou 15 % zo ziskov. Okrem toho, ako je opísané v odsekoch 128 — 152 ďalej, niektoré typy spoločností sa budú vyhnú daniam, alebo budú zdanené sadzbou 5 % zo ziskov. Tieto rozdiely pri daňovom režime predstavujú výhodu pre spoločnosti iné ako spoločnosti verejnoprospešných služieb zriadené v Gibraltári v porovnaní so spoločnosťami zriadenými v Spojenom kráľovstve.
- (101) Ďalšie výhody vznikajú pre spoločnosti v Gibraltári v porovnaní so spoločnosťami v Spojenom kráľovstve prostredníctvom ďalších rozdielov v daňovom režime. Komisia uvádza, že podľa reformy sú kapitálové prínosy vylúčené z akéhokoľvek výpočtu zisku. Na rozdiel od toho sú v Spojenom kráľovstve kapitálové prínosy všeobecne zdaniteľné v rámci dane zo ziskov spoločnosti. Podobne rozdiely v zrážkach z daní spoločností umožňujú vznik výhod. Na rozdiel od zrážky vo výške 33 1/3 % pre investičné výdaje na budovy a zariadenia, daňový režim Spojeného kráľovstva poskytuje zrážku vo výške 25 % klesajúceho zostatku a nemá všeobecne uplatniteľné zrážky v prvom roku.
- (102) Ako je evidentné z predchádzajúcich odsekov, podstatou stanoviska Komisie k regionálnej selektivitě gibraltárskej návrhov daňovej reformy je to, že všeobecne poskytujú nižšiu úroveň zdanenia, ako je platná v Spojenom kráľovstve, a že tento rozdiel predstavuje selektívnu výhodu pre spoločnosti aktívne v Gibraltári. Tento predpoklad je v súlade s bodom 16 oznámenia. To uvádza „že hlavným kritériom pri uplatňovaní článku 87 ods. 1 na daňové opatrenie“ je to, že „poskytuje v prospech určitých podnikov v členskom štáte výnimku z uplatňovania daňového systému“. Ako je uvedené v bode 17 oznámenia, „doterajšia prax Komisie pri prijímaní rozhodnutí ukazuje, že iba opatrenia, ktorých rozsah platí pre celé územie štátu sa vymykajú kritériu špecifickosti uvedenému v článku 87 ods. 1“ a „samotná zmluva kvalifikuje ako pomoc tie opatrenia, ktoré sú

⁽¹⁸⁾ Zahraničná skupina bankových dohliadateľov FATF, Vzájomná hodnotiacia správa (november 2002), s. 29.

⁽¹⁹⁾ Správa IMF (október 2001) „Gibraltár: Hodnotenie regulácie a dohľadu nad finančnými službami“, odsek 9.

⁽²⁰⁾ Pozri poznámku pod čiarou 1.

určené na podporu hospodárskeho rozvoja regiónu“⁽²¹⁾. Aj keby sa mali uplatňovať automaticky a rovnako na všetky hospodárske subjekty podliehajúce dani v Gibraltári, bez zavedenia akéhokoľvek rozdielu pri zaobchádzaní v prospech jedného alebo viacerých odvetví činnosti, čo nie je tento prípad, vyššie uvedené zníženia dane „sú určené výlučne pre spoločnosti nachádzajúce sa v konkrétnom regióne príslušného členského štátu a predstavujú pre ne výhodu, ktorú nemôžu využívať spoločnosti plánujúce vykonávať podobné hospodárske operácie v iných oblastiach v tom istom štáte“⁽²²⁾. V tomto prípade zvýhodňujú vyššie uvedené daňové zníženia v skutočnosti firmy zdaňované v Gibraltári, v porovnaní so všetkými firmami, ktoré sú aktívne v Spojenom kráľovstve.

- (103) Spojené kráľovstvo, gibraltárska vláda a orgán výkonnej moci Åland nesúhlasia so stanoviskom, že toto opatrenie je selektívne, t. j. že zvýhodňuje „niektoré firmy alebo niektoré produkty“. Namietajú, že by sa malo rozlišovať medzi prípadmi, v ktorých štát poskytuje daňové výhody obmedzeného rozsahu na časti územia štátu, a prípadmi, v ktorých sa takéto výhody poskytujú prostredníctvom infraštruktúry regionálneho orgánu pre tú časť územia, ktoré spadá pod jeho jurisdikciu: tie prvé sú selektívne, lebo ich rozsah je obmedzený na niektoré firmy pod jurisdikciou štátu, zatiaľ čo druhé sú všeobecnými opatreniami, lebo platia pre všetky firmy pod jurisdikciou regionálneho orgánu.
- (104) Komisia v prvom rade usudzuje, že prvok selektivity v koncepcii pomoci je založený na porovnaní medzi výhodným zaobchádzaním poskytnutým určitým firmám a zaobchádzaním, ktoré platí pre ostatné firmy v rovnakom referenčnom rámci. Definícia tohto rámca nadobúda zvýšený význam v prípade daňových opatrení, pretože samotná existencia výhody sa dá vytvoriť iba vo vzťahu k zdaneniu definovanému ako bežné. Teoreticky to vyplýva z všeobecného systému zmluvy, ktorý sa týka pomoci poskytovanej štátom alebo prostredníctvom štátnych prostriedkov a zo základnej úlohy, ktorú zohrávajú centrálné orgány členských štátov pri stanovo-

vaní politického a hospodárskeho prostredia, v ktorom firmy pôsobia, zásluhou opatrení, ktoré prijímajú, služieb, ktoré poskytujú, a snád finančných prevodov, ktoré robia. Rámec, v ktorom by sa takéto porovnanie malo robiť, je hospodárstvo členského štátu. Z tohto hľadiska text samotnej zmluvy, ktorá klasifikuje opatrenia určené „na podporu hospodárskeho rozvoja“ konkrétného regiónu (článok 87 ods. 3 písm. a) a c)) ako štátnu pomoc, ktorá sa dá považovať za zlučiteľnú, indikuje, že výhody, ktorých rozsah je obmedzený na časť územia štátu, podliehajú pravidlám o pomoci a môžu predstavovať selektívne výhody. Je jasné, že ak je kontextom odkazu na ohodnotenie územnej selektivity opatrenia územie, na ktorom platí, opatrenia, z ktorých profitujú všetky firmy na území, by sa prostredníctvom tejto definície stali všeobecnými opatreniami. Ustálený postup Komisie, potvrdený súdnym dvorom, naopak pozostáva z klasifikovania ako pomoci tých daňových systémov, ktoré platia v konkrétnych regiónoch alebo územiach a ktoré zvýhodňujú v porovnaní so všeobecným systémom členského štátu⁽²³⁾.

⁽²¹⁾ Pozri najmä rozhodnutie Komisie 93/337/EHS z 10. mája 1993 o daňových koncesiách pre investície v baskickom kraji (Ú. v. ES L 134, 3.6.1993, s. 25).

⁽²²⁾ Stanovisko generálneho advokáta Saggia v spojených prípadoch C-400/97, C-401/97 a C-402/97 (2000) Zb. súd. rozh. ESD I-1073.

⁽²³⁾ Pozri najmä prípad opatrení prijatých centrálnymi orgánmi, rozhodnutie Komisie z 21. mája 1997, pomoc N 847/96, o vytvorení prioritných najvzdialenejších regiónov a opatreniach na zlepšenie hospodárskeho prístupu vo francúzskych zámorských územiach (Ú. v. ES C 245, 12.8.1997), rozhodnutie Komisie zo 16. decembra 1997, pomoc N 144/A/96, o systéme regionálnej pomoci pre investičnú a prevádzkovú pomoc, ktorá dopĺňa hospodársky a daňový systém Kanárskych ostrovov (Ú. v. ES C 65, 28.2.1998), a rozhodnutie Komisie 2002/780/ES z 28. februára 2001 o systéme pomoci „Investičný prídely 1999“, ktorým plánuje Nemecko realizovať pre niektoré podniky na nových územiach, vrátane Berlína (Ú. v. ES L 282, 19.10.2002, s. 15). Pozri tiež rozhodnutie Komisie 98/476/ES z 21. januára 1998 o daňových koncesiách poskytnutých podľa článku 52(8) nemeckého zákona o dani z príjmov (Einkommensteuergesetz) (Ú. v. ES L 212, 30.7.1998, s. 50), o ktorom vydal súdny dvor rozsudok dňa 19. septembra 2000 v prípade C-156/98 Nemecko vs. Komisia (2000) Zb. súd. rozh. ESD I-6857. V prípade opatrení poskytnutých regionálnymi orgánmi pozri rozhodnutie Komisie 93/337/EHS z 10. mája 1993 týkajúce sa systému daňových koncesii pre investície v baskickej oblasti a rozhodnutie Komisie 2003/442/ES z 11. decembra 2002 o časti systému prispôbujúceho vnútroštátny daňový systém konkrétnym charakteristikám autonómneho regiónu Azory, ktoré sa týka zníženia sadzieb dane z príjmu a dane zo ziskov spoločnosti (Ú. v. ES L 150, 18.6.2003, s. 52).

- (105) Po druhé, argument Spojeného kráľovstva, podľa ktorého sa výhody obmedzeného územného rozsahu stávajú všeobecnými opatreniami v príslušnom regióne iba preto, lebo sú vytvorené regionálnym a nie centrálnym orgánom, a že platia na celom území pod jurisdikciou regiónu, sa nedá uviesť do súladu s koncepciou pomoci. Táto koncepcia je objektívna, obsahuje celú pomoc, ktorá znižuje poplatky bežne znášané z rozpočtu jednej alebo viacerých firiem v rôznych formách, bez ohľadu na jej účel, zdôvodnenie alebo cieľ alebo štatút verejného orgánu, ktorý ju zriadil alebo ktorého rozpočet znáša tento poplatok. Rozlišovanie výlučne na základe orgánu, ktorý rozhoduje o opatrení, by zlikvidovalo celú účinnosť z článku 87 zmluvy, ktorá chce pokryť príslušné opatrenia výlučne podľa ich účinkov na konkurenciu a obchod Spoločenstva⁽²⁴⁾. Takáto pomoc sa preto nedá posudzovať inak ako opatrenia, ktoré majú rovnaké ciele, používajú rovnaké prostriedky a majú rovnaké

⁽²⁴⁾ Prípady 173/73 Taliansko vs. Komisia (1974) Zb. súd. rozh. ESD 713, prípad 323/82 Intermills vs. Komisia (1984) Zb. súd. rozh. ESD 3809 a prípad C-248/84 Nemecko vs. Komisia (1987) Zb. súd. rozh. ESD 4013.

účinky na obchod a konkurenciu, iba podľa formálneho kritéria stupňa autonómnosti infraštruktúrneho orgánu, ktorý ju vytvára. Podľa vyššie uvedených záverov generálneho advokáta Saggia v spojených prípadoch C-400/97, C-401/97 a C-402/97, „skutočnosť, že predmetné opatrenia boli prijaté regionálnymi orgánmi s výlučnou kompetenciou podľa vnútroštátneho zákona, je (...) čisto záležitosťou formy, ktorá nestačí na zdôvodnenie preferenčného zaobchádzania vyhradeného pre spoločnosti, ktoré spadajú pod provinčné zákony. Ak by tomu nebolo tak, štát by mohol jednoducho zabrániť uplatňovaniu ustanovení práva Spoločenstva o štátnej pomoci na časti svojho územia jednoducho tak, že zmení vnútorné rozdelenie kompetencií v určitých záležitostiach, čím zvýši všeobecný charakter predmetného opatrenia pre dané územie“.

(106) Komisia poukázala, že použitie čisto inštitucionálneho kritéria na rozlišovanie „pomoci“ od „všeobecných opatrení“ by nevyhnutne viedlo k rozdielom v zaobchádzaní pri uplatňovaní pravidiel pomoci podľa členských štátov, podľa toho, či prijali centralizovaný alebo decentralizovaný model pridelovania daňových kompetencií (alebo inej kompetencie, ako je napríklad oblasť sociálneho poistenia). Ak by sa akceptoval argument Spojeného kráľovstva, členské štáty, ktorých vnútorná organizácia administratívy umožnila niektorým regionálnym orgánom pod štátnou úrovňou urobiť zmeny vo všeobecnom daňovom systéme vo forme daňového zvýhodnenia platného pre firmy, ktoré pôsobia v príslušných regiónoch, by sa vyhli pravidlám o regionálnej pomoci vo vzťahu k týmto regiónom a opatreniam.

(107) Komisia usudzuje, že ak by opatrenia úplne identické vo svojich cieľoch, technikách a účinkoch nepodliehali tým istým pravidlám, bolo by to v rozpore s rovnakým zaobchádzaním a vytvorilo by to závažné skreslenia vo fungovaní spoločného trhu. Existencia pravidiel o pomoci regionálnym daňovým výhodám by mala byť založená na objektívnych kritériách a nemala by závisieť na čisto inštitucionálnom faktore ako napríklad uplatňovanie v danom čase viac alebo menej rozsiahlej daňovej autonómie v prospech infraštruktúrneho orgánu viac alebo menej širokého územného rozsahu. Ak by sa táto technika zovšeobecnila, podkopalo by to rovnosť pri uplatňovaní pravidiel o štátnej pomoci, a preto by ich urobila neúčinnými.

(108) V prístupe Komisie sa daňová autonómia regionálneho orgánu, ktorý udeľuje výhody, nikdy nepovažovala za

faktor, ktorý by umožňoval nepovažovať opatrenia za pomoc. V rozhodnutí 93/337/EHS⁽²⁵⁾ uznanie, že „kompetentné inštitúcie v každej z troch baskických provincií môžu za istých podmienok udržiavať, vytvoriť a regulovať daňový systém v rámci svojho územia“ nezabránilo Komisii v zistení, že predmetné daňové výhody vytvorené týmito tromi provinciami boli obsiahnuté v článku 87 ods. 1 a vo vyhlásení ich za nezlučiteľné, pretože nespĺňali požiadavky pravidiel o regionálnej a odvetvovej pomoci⁽²⁶⁾. Ostatné prípady týkajúce sa opatrení prijatých orgánmi baskických provincií boli rozhodnuté na základe závažnej selektivity⁽²⁷⁾. Súdy Spoločenstva sa nezaoberali otázkou regionálnej selektivity pri vyhodnocovaní platnosti takýchto rozhodnutí⁽²⁸⁾, lebo Komisia sa o toto kritérium vo svojom rozhodnutí neopierala: pripomienky Spojeného kráľovstva a gibraltárskej vlády o územnej kompetencii preto nie sú relevantné. V nasledujúcich rozhodnutiach o systémoch daňových koncesíí zavedených autonómnymi daňovými orgánmi ponechala Komisia, pri zastávaní názoru, že skúmané opatrenia predstavovali pomoc z dôvodu ich závažnej selektivity, výslovne otvorenú možnosť preskúmania ich územnej selektivity⁽²⁹⁾. V nedávnom rozhodnutí týkajúcom sa daňových výhod poskytnutých orgánmi Azorského regiónu dospela Komisia k záveru, že otáznе opatrenia boli selektívne, hoci sa uplatňovali na všetky podniky pôsobiace v danom regióne⁽³⁰⁾.

(109) Nakoniec by Komisia zdôraznila, že zatriedenie týchto opatrení ako pomoc nespochybňuje daňovú autonómiu Gibraltáru, vyplývajúcu z príslušných ústavných rozhodnutí a praxe. Snaží sa iba zabezpečiť, aby v prípadoch kde Gibraltár vykonáva svoju autonómiu znížením sumy dane uvalenej na vnútroštátnej úrovni, boli daňové výhody takto poskytnuté v súlade s pravidlami spoločenstva o regionálnej pomoci a ostatnými platnými rámcami na základe rovnosti na celom území spoločenstva. Je to bez toho, aby bola dotknutá možnosť, že takéto výhody sú zlučiteľné so spoločným trhom.

⁽²⁵⁾ Uvedené vyššie.

⁽²⁶⁾ Pozri po tejto stránke rozsudok súdneho dvora v spojených prípadoch T-127/99, T-129/99 a T-148/99 Territorio Histórico de Álava a ostatní vs. Komisia (2002) Zb. súd. rozh. ESD II-1275, ods. 237.

⁽²⁷⁾ Pozri napríklad rozhodnutie Komisie 2000/795/ES z 22. decembra 1999 o štátnej pomoci realizovanej Španielskom pre Ramondín SA a Ramondín Cápsulas SA (Ú. v. ES L 318, 16.12.2000, s. 36).

⁽²⁸⁾ Pozri spojené prípady T-92/00 a T-103/00, uvedené vyššie, týkajúce sa rozhodnutia 2000/795/ES.

⁽²⁹⁾ Pozri najmä rozhodnutie Komisie 2003/28/ES z 20. decembra 2001 o systéme štátnej pomoci realizovanom Španielskom v roku 1993 pre niektoré novo vytvorené firmy v Álave (Španielsko) (Ú. v. ES L 17, 22.1.2003, s. 20), rozhodnutie Komisie 2003/86/ES z 20. decembra 2001 o systéme štátnej pomoci realizovanom Španielskom v roku 1993 pre niektoré novo vytvorené firmy vo Vizcaya (Španielsko) (Ú. v. ES L 40, 14.2.2003, s. 11) a rozhodnutie Komisie 2003/192/ES z 20. decembra 2001 o systéme štátnej pomoci realizovanom Španielskom v roku 1993 pre niektoré novo vytvorené firmy v Guipúzcoa (Španielsko) (Ú. v. ES L 77, 24.3.2003, s. 1).

⁽³⁰⁾ Pozri rozhodnutie 2003/442/ES, citované vyššie.

- (110) Takisto nemôže Komisia prijať názor, že vyššie uvedené daňové zníženia sú opodstatnené charakterom alebo všeobecnou osnovou daňového systému alebo sú potrebné kvôli ich hospodárskej racionalite alebo funkčne vo vzťahu k účinnosti tohto systému. Najmä pokiaľ nie sú tieto zníženia odvodené z takých zásad, ako je proporционаlita alebo progresívne zdaňovanie, pretože naopak vo všeobecnosti zvýhodňujú firmy v konkrétnom regióne, bez ohľadu na ich finančnú situáciu, a nedajú sa považovať za obsiahnuté v daňovom systéme.
- (111) Spojené kráľovstvo a gibraltárska vláda predložili viacero argumentov na podporu ich stanoviska, že skutočnosť, že navrhovaná reforma poskytuje všeobecne nižšie zdanenie spoločností v Gibraltári ako v Spojenom kráľovstve, nespôsobuje sama osebe vznik štátnej pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES. Tieto argumenty sú preskúvané ďalej.
- (112) Poukazovať, že štátna pomoc existuje iba vtedy, ak sa používajú štátne prostriedky prostredníctvom vopred rozhodnutej dane a že v prípade Gibraltáru nie je o žiadnej dani rozhodnuté vopred, pretože neexistuje sadzba dane Spojeného kráľovstva pre činnosť, ktorá by platila tiež v Gibraltári, je tiež argument o forme opatrenia. Rovnako formalistický, v zmysle generálneho advokáta Saggia, je taký argument, že ak by údajné opatrenie pomoci bolo zrušené, neplatila by norma alebo bežná sadzba Spojeného kráľovstva a že preto akékoľvek porovnanie tam, kde je daňový systém navrhnutý miestne, nemá na účely štátnej pomoci zmysel. Vzhľadom na to, že rovnaký výsledok sa dá dosiahnuť rôznymi právnymi technikami — zabezpečením explicitnej výnimky zo systému, ktorý by inak platil, alebo vytvorením formálne samostatných systémov, ktoré platia pre podobné situácie — selektivita opatrenia sa nedá vytvoriť výlučne odkazom na kritérium „keby nebolo“, porovnávaním situácie vyplývajúcej z príslušného opatrenia so situáciou, ktorá by existovala „keby nebolo“ toto opatrenie. Naopak je potrebné porovnávať opatrenie poruke s inými opatreniami, ktoré platia pre podobné situácie, v tomto prípade zdanenie ziskov spoločností v Spojenom kráľovstve. Hoci vyhodnotenie opatrenia podľa pravidiel štátnej pomoci nezávisí od charakteru opatrení, ktoré platili predtým, dá sa uviesť, že daňový systém v súčasnosti platný v Gibraltári vo veľkej miere sleduje model Spojeného kráľovstva, okrem výhod poskytovaných zahraničnému hospodárstvu.
- (113) Rovnakým spôsobom, argumenty gibraltárskej vlády dávajúce do protikladu regionálne (alebo sekundárne) právomoci na zníženie vnútroštátnej sadzby dane s ich vlastnými, nezávislými právomocami nad celým daňovým systémom sa týkajú vnútorných kompetencií Spojeného kráľovstva a jeho území. V každom prípade rozsah daňovej autonómie udelený na danom území nemôže byť rozhodujúcim faktorom, pretože tento prvok je v právomoci členských štátov a bolo by nemožné vytvoriť jasné rozlíšenie z tohto hľadiska a viedlo by to k nerovnakému zaobchádzaniu v podobných situáciách. Takýto výsledok by tiež bol proti zásade, že kvôli oceneniu charakteru štátnej pomoci daného opatrenia by sa museli zohľadniť jeho účinky.
- (114) Spojené kráľovstvo uvádza, že neexistuje spoločný systém pôsobnosti, ktorému by gibraltárske spoločnosti podliehali v prípade, že by sa toto opatrenie zrušilo. Toto je kruhové zdôvodňovanie, lebo neexistencia spoločného systému je dôsledkom poskytnutia fiškálnej autonómie a skutočná existencia zvláštnej daňovej jurisdikcie v danom regióne je výsledkom výberu, ktorý urobil príslušný členský štát. Vždy, keď sa centrálna vláda rozhodne vzdať sa svojej právomoci vytvoriť jednotný rámec zdaňovania pre podniky a umožní subjektu na nižšej vnútroštátnej úrovni znížiť sadzbu dane alebo zaviesť iný systém zdaňovania, ktorý je výhodnejší, výsledkom tejto decentralizácie právomoci je výnimka zo spoločného systému pôsobnosti. V skutočnosti poskytnutie priameho zníženia sadzby dane alebo udelenie možnosti zníženia spoločnej sadzby dane pre určité územie alebo vyňatie územia zo spoločného systému a udelenie mu právomoci vytvoriť výhodnejší systém zdaňovania vedie k tomu istému výsledku. Umožňuje spoločnosti v určitom regióne platiť nižšie dane, zatiaľ čo o štátnych prostriedkoch je vopred rozhodnuté.
- (115) Komisia nemôže prijať názor Spojeného kráľovstva, že daňovej jurisdikcii, ktorá nepokrýva celý členský štát, by sa zabránilo prijať akúkoľvek sadzbu dane okrem tej, ktorá je platná v inej daňovej jurisdikcii v tomto štáte. Ako bolo uvedené vyššie, kľúčom k akejkoľvek analýze daňového opatrenia ohľadne štátnej pomoci je vytvorenie spoločného systému platného, v tomto prípade, daňového systému Spojeného kráľovstva. V tejto súvislosti by sa malo poznamenať, že súčasné rozhodnutie sa netýka mechanizmu, ktorý by umožnil všetkým miestnym orgánom konkrétnej úrovne (regióny, územia alebo iné) zaviesť a uvaliť miestne dane. Naopak, prípad v tomto bode obsahuje zníženie platné výlučne v Gibraltári. V každom prípade skutočnosť, že finančná výhoda predstavuje štátnu pomoc, neznamená, že sa nedá udržiavať v súlade so spoločným trhom.
- (116) Argument, že uvalenie vyššej sadzby zdanenia v danom regióne by automaticky malo za dôsledok, že nižšia sadzba daní uplatnená vo zvyšku štátu sa stane štátnou pomocou, nemá nič do činenia so súčasným prípadom, nevyplýva zo zdôvodnenia Komisie a nie je správny. V takom prípade by existoval spoločný systém uplatňovaný vo všetkých regiónoch okrem jedného. Podľa definície by takýto systém nepredstavoval štátnu pomoc.

Očividne by výnimka vyplývajúca z vyššej sadzby uplatňovanej v danom regióne nepredstavovala výhodu, a preto by ani nebola kvalifikovaná ako štátna pomoc. To znovu preukazuje, že je možné, aby členský štát poskytol finančnú autonómiu niektorým regiónom bez toho, aby nevyhnutne poskytoval danej spoločnosti štátnu pomoc.

(117) Paralely, ktoré načrtlo Spojené kráľovstvo s dohodou Svetovej organizácie pre obchod o subvenciách, nie sú relevantné, pretože právny poriadok v rámci Európskej únie je úplne odlišný od akéhokoľvek medzinárodného práva zabezpečovaného dohodami Svetovej organizácie pre obchod, kontrola režimu štátnej pomoci na jednotnom trhu musí byť očividne prísnejšia ako pravidlá platné pre subvencie zakotvené vo svetovej dohode a skutočnosť, že opatrenie by sa nemuselo posudzovať ako „zvláštna subvencia“ podľa dohody o subvenciách nemôže obmedziť rozsah definície pomoci v článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES⁽³¹⁾.

(118) Čo sa týka dôsledkov z hľadiska štátnej pomoci akéhokoľvek budúceho rozhodnutia Spojeného kráľovstva deliť sa o nadvlád nad Gibraltárom so Španielskom, predstavané argumenty sú čisto hypotetické svojím charakterom a vzťahujú sa na situáciu, ktorá by sa v každom prípade mala riešiť zvláštnymi rozhodnutiami týkajúcimi sa uplatňovania práva ES. Súčasné fakty o tomto prípade nejdú dohromady s hypotézami predloženými Spojeným kráľovstvom, a preto nemajú význam pri zisťovaní existencie alebo neexistencie štátnej pomoci.

(119) Spojené kráľovstvo nesúhlasí s porovnaním, ktoré urobila Komisia ohľadne rôznych výnimiek a zrážok, ktoré existujú v Gibraltári, s tými, ktoré existujú v Spojenom kráľovstve. Tento nesúhlas je založený na tom, že ak sú daňové systémy alebo daňové základy rôzne, nedá sa urobiť zmysluplné porovnanie. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Spojené kráľovstvo, dá sa urobiť zmysluplné porovnanie, ako je uvedené v odseku 100 vyššie. Zistené rozdiely predstavujú ďalšie prvky analýzy, ktorá dokazuje, že pri porovnaní s daňovým systémom Spojeného kráľovstva („spoločný platný systém“), podniky v Gibraltári sa všeobecne tešia menšiemu finančnému tlaku.

(120) Spojené kráľovstvo vzyva zásadu subsidiarity preto, aby namietalo, že ak môže členský štát fungovať s dvoma alebo viacerými autonómnymi daňovými jurisdikciami súťažiacimi o príjem z daní zo ziskov spoločností v rámci svojho územia bez toho, aby sa na konkurencii prejavili významné skresľujúce účinky, nie je podľa zásady subsidiarity Zmluvy o ES úlohou Spoločenstva zasahovať do ústavných rozhodnutí členského štátu. Tento argument je založený na chybnom predpoklade, že neexistujú žiadne skresľujúce účinky (alebo že takéto účinky platia

iba pre Spojené kráľovstvo a Gibraltár bez akéhokoľvek prelievania to iných členských štátov) a tiež na nepochopení zásady subsidiarity. Článok 5 Zmluvy o ES je celkom jasný v tom, že zásada subsidiarity platí iba v tých oblastiach, ktoré nespádajú pod výlučnú kompetenciu Spoločenstva. Pretože kontrola štátnej pomoci je oblasťou výlučnej kompetencie Spoločenstva, zásada subsidiarity neplatí. Pri preskúmaní navrhovaných reforiem vrátane otázky regionálnej selektivity, rovnako ako pri akomkoľvek šetrení ohľadne štátnej pomoci pri finančných opatreniach, Komisia nesleduje daňovú jednotnosť, ale výlučne plnenie jej povinností vyplývajúcich zo zmluvy, ktoré sa týkajú kontroly štátnej pomoci.

(121) Na rozdiel od toho čo tvrdí Spojené kráľovstvo, zásada, že členský štát nemôže obhajovať svoje vlastné vnútroštátne právo, aby sa vyhol svojim povinnostiam podľa práva Spoločenstva, je skutočne relevantná pre otázku selektivity. Ako už bolo konštatované, spôsob, akým je členský štát organizovaný na účely zdanenia, je vecou formy: nemôže obhajovať existenciu autonómnych daňových regiónov, bez ohľadu na rozsiahlosť právomocí, aby sa vyhol uplatňovaniu pravidiel o štátnej pomoci. Toto jednáko nie je na prekážku možnostiam členských štátov decentralizovať ich právomoci. Táto otázka sa týka výkonu týchto decentralizovaných právomocí. Členské štáty a orgány, na ktoré boli prenesené právomoci, musia zabezpečiť, že sa dodržiava právo Spoločenstva, vrátane toho o štátnej pomoci. Konkrétnejšie, kde sú daňové právomoci prenesené, ale centrálny referenčný systém zostáva, musia členské štáty zabezpečiť, že zníženia daní, pokiaľ predstavujú štátnu pomoc, sú zlučiteľné so spoločným trhom.

(122) Spojené kráľovstvo okrem iného argumentuje, že Gibraltár: nie je časťou Spojeného kráľovstva, má svoje vlastné zvláštne inštitúcie a ústavný poriadok a je autonómny, samosprávny a hospodársky sebestačný.

(123) Komisia akceptuje to, že Gibraltár netvorí časť Spojeného kráľovstva na účely vnútroštátneho práva a má osobitné inštitúcie, hoci si orgány Spojeného kráľovstva zachovávajú isté kompetencie a privilégia, vrátane právomoci zabezpečiť, že opatrenia prijaté Gibraltárom v domácich záležitostiach nie sú v rozpore so záväzkami Spojeného kráľovstva podľa Zmluvy o ES. Avšak ako v prípade iných autonómnych regiónov, táto skutočnosť nenecháva ohodnotenie opatrení prijatých orgánmi Gibraltáru. Gibraltár je časťou Spoločenstva na základe jeho väzieb so Spojeným kráľovstvom. Všetky pravidlá Spoločenstva platia pre Gibraltár, podliehajú výnimkám vyplývajúcim z článku 28 Aktu o pristúpení, odkedy sa Spojené kráľovstvo stalo členským štátom a z dôvodu tohto členstva. Ako dôsledok občania britských závislých

⁽³¹⁾ Prípady C-351/98 Španielsko vs. Komisia (2002) Zb. súd. rozh. ESD I-8031, bod 44, a C-409/00, Španielsko vs. Komisia (2003) Zb. súd. rozh. ESD I-1487, bod 56.

území, ktorí získajú svoje občianstvo zo spojenia s Gibraltárom, sú občanmi únie. Títo občania a spoločnosti registrované v Gibraltári užívajú práva a slobodu uznávanú zmluvou, vrátane slobody poskytovania služieb, slobody vytvorenia a voľného pohybu kapitálu, ktoré sú relevantné pre hospodárske činnosti užívateľov. Spojené kráľovstvo je zodpovedné za zabezpečenie dodržiavania práva Spoločenstva v Gibraltári, ktoré sa pre tieto účely posudzuje ako časť jeho územia⁽³²⁾. Gibraltár sa preto musí považovať za časť Spojeného kráľovstva na účely pravidiel o štátnej pomoci, vrátane uplatňovania článkov 87 a 88 na finančné opatrenia.

(124) Hoci môže byť pravda, že právo ES platí pre Gibraltár z moci článku 299 ods. 4 Zmluvy o ES a nie článku 299 ods. 1, táto skutočnosť neposkytuje Gibraltáru zvláštny štatút na účely uplatňovania pravidiel o štátnej pomoci všeobecne a o regionálnej štátnej pomoci konkrétne. Odseky 1, 2 a 4 článku 299 zabezpečujú, že budú platiť ustanovenia zmluvy, a nedá sa zistiť žiadny rozdiel medzi právnym režimom rôznych území vymenovaných v každom odseku podľa konkrétnych a výslovných výnimiek. Ako je vysvetlené vyššie, Akt o pristúpení nevylučuje Gibraltár z uplatňovania pravidiel štátnej pomoci. Spôsob, akým právo EÚ nadobúda účinnosť v Gibraltári, vrátane transpozície smerníc a vytvorenia kompetentných orgánov, nie je relevantný na účely vytvorenia, bez ohľadu na to, či reforma predstavuje štátnu pomoc. Spôsob, akým členský štát uvádza do platnosti právo EÚ, je čisto vecou vnútorného rozdelenia kompetencií v rámci tohto štátu. Skutočnosť, že opatrenie je prijaté na nižšej vnútroštátnej úrovni, neovplyvňuje žiadnym spôsobom uplatňovanie článku 87 Zmluvy o ES⁽³³⁾.

(125) Nakoniec, skutočnosť, že rozpočet daného územia je sebestačný, nie je bezprostredne relevantná pre ohodnotenie opatrení prijatých orgánmi daného územia podľa pravidiel štátnej pomoci. Takéto ohodnotenie musí byť založené na účinkoch opatrení pre podniky, ktoré z nich profitujú, a nie na situácii udeľujúceho orgánu. Konkrétne, malé územie ako Gibraltár sa môže stať celkom dobre sebestačné jasne v dôsledku svojej schopnosti uplatniť nižšie dane a prilákať firmy, konkrétne zahraničné činnosti. V každom prípade je styčným bodom to, že Gibraltár závisí od Spojeného kráľovstva, okrem iného kvôli jeho zahraničnej politike, vrátane členstva v Európskej únii, kvôli jeho obrane a jeho menovej politike. Takým spôsobom profituje z viacerých služieb poskytovaných Spojeným kráľovstvom. Okrem toho vyplýva z existujúcich inštitucionálnych usporiadaní, že finančná zodpovednosť za Gibraltár spadá v krajnom prípade na Spojené kráľovstvo.

(126) Čo sa týka pripomienok orgánu výkonnej moci Åland v tom zmysle, že všeobecné daňové opatrenie v rámci samosprávneho regiónu nie je selektívne, opierajú sa

o podobné argumenty ako tie, ktoré predložilo Spojené kráľovstvo a gibraltárska vláda. Komisia odkazuje na svoje vyššie vypracované zdôvodnenie a najmä na odseky 104 — 109. Komisia ďalej poznamenáva, že v prípade poisťovní pre vlastnú potrebu na ostrovoch Åland dokázala potvrdiť závažnú selektivitu tohto opatrenia. Preto nebolo potrebné opierať sa na regionálnu selektivitu opatrenia na účely dosiahnutia konečného záporného rozhodnutia.

(127) Komisia preto prišla k záveru, že zabezpečením systému zdanenia ziskov spoločností, podľa ktorého sú podniky v Gibraltári všeobecne zdaňované nižšou sadzbou ako podniky v Spojenom kráľovstve, táto reforma prepožičiava podnikom v Gibraltári selektívnu výhodu.

Závažná selektivita

Požiadavka na dosiahnutie zisku pred vznikom daňovej povinnosti

(128) Jedným dôsledkom obmedzenia spojenej povinnosti ohľadne dane zo mzdy a dane z vlastníctva firemného majetku na 15 % ziskov je to, že spoločnosti nedosahujúce zisk nie sú zdaňované bez ohľadu na ich mzdy a držbu firemného majetku. Toto vskutku pôsobí ako výnimka pre neziskové spoločnosti a vytvára výhodu, ktorá oslobodzuje takéto spoločnosti od povinnosti ohľadne dane zo mzdy a dane z vlastníctva firemného majetku, ktorou by normálne boli ich rozpočty zatažené.

(129) Táto výnimka z daní zo mzdy a z daní z vlastníctva firemného majetku je selektívna, pretože platí iba pre tie spoločnosti, ktoré nedosahujú zisk. Okrem podnikov v ťažkostiach a tých, u ktorých je hlavný zdroj príjmov odvodený od kapitálových ziskov, by mohli takéto spoločnosti v každom príslušnom roku zahrňovať, napríklad podniky pôsobiace v cyklických obchodných prostrediach, podniky v úvodnej etape ich podnikania a spoločnosti, kde sú zisky vylúčené prostredníctvom dodatočných platieb akcionárom — zamestnancom alebo iným zamestnancom. Komisia nemôže akceptovať argumenty Spojeného kráľovstva v tom zmysle, že sprievodné kvantitatívne obmedzenie v tomto systéme, ktoré vyníma neziskové spoločnosti, platí rovnakým spôsobom pre všetky spoločnosti bez ohľadu na ich veľkosť alebo sektor, a preto nie je selektívne. Hoci očividne sa vo všeobecnosti skutočne dajú stanoviť niektoré definovateľné kategórie spoločností profitujúcich z oslobodenia od dane, ako bude uvedené ďalej.

(130) Komisia tiež nemôže akceptovať argumenty Spojeného kráľovstva, že aj keby výnimka pre neziskové spoločnosti bola selektívna, je opodstatnená charakterom alebo programom daňového systému pre zisky spoločností.

⁽³²⁾ Prípady C-218/02, Komisia vs. Spojené kráľovstvo, rozsudok z 29. januára 2004 ešte nie je oznámený, bod 15 zdôvodnenia a bod 1 operatívnej časti.

⁽³³⁾ Prípady 248/84 Nemecko vs. Komisia (1987) Zb. súd. rozh. ESD 4013, s. 17.

- (131) Zatiaľ čo oslobodenie neziskových spoločností je štandardnou vlastnosťou systému založeného na zdanení ziskov, nie je tomu tak v prípade, keď sa daň uvažuje na počet zamestnancov alebo na firemné využívanie majetku. Takéto systémy boli koncipované spôsobom, ktorý vytvára úplne iný základ pre firemné subjekty, ktoré majú byť zdanené. Napríklad vo vnútornej logike mzdového daňového systému je, že každý jeden zamestnanec by mal vyústiť do zodpovedajúcej povinnosti dane zo mzdy pre podnik, ktorý ho zamestnáva. V tomto zmysle platí paralela s príspevkami na sociálne poistenie načrtnutá Komisiou bez ohľadu na skutočnosť, ako uvádza Spojené kráľovstvo, že ich účel je odlišný ako účel daňového opatrenia. Aj keby bola zavedená daň zo mzdy ako náhrada za daň zo ziskov (toto nie je argument, ktorý predložilo Spojené kráľovstvo), bolo by stále v rámci logiky mzdového daňového systému, aby neziskové spoločnosti podliehali tejto dani. Použitie mzdy ako náhrady za ziskovosť odstraňuje potrebu zabezpečiť zisky alebo prekonať ťažkosti pri jeho dosahovaní. V Gibraltári nie je takáto situácia, lebo v rámci reformy je meranie ziskov spoločnosti vlastnosťou pravidiel pre mzdový daňový systém a tiež pre doplnujúcu daň.
- (132) Spojené kráľovstvo uvádza, že tento systém je založený na ziskovom využívaní práce a ako taký je ucelený. Toto predpokladá existenciu hybridného systému, kde sa používajú dve rôzne dane podľa situácie spoločnosti. Za takýchto okolností sa stáva nemožným zistiť charakter a celkovú schému systému a uplatniť toto zdôvodnenie. Konkrétne sa nedá usudzovať, že akákoľvek daná vlastnosť takého systému tvorí súčasť celkovej schémy, pretože by to spôsobilo akceptovanie automatického zdôvodnenia pre takýto systém.
- (133) Komisia preto prichádza k záveru, že oslobodenie neziskových spoločností od dane zo mzdy a od dane z vlastníctva firemného majetku prostredníctvom fungovania pätnásť percentného stropu je selektívne a ak sú splnené ostatné podmienky, môže predstavovať štátnu pomoc pre tie spoločnosti, ktoré z toho profitujú. Nemôže byť opodstatnené charakterom alebo celkovou schémou navrhovaného daňového systému. Platí to bez toho, aby bolo dotknuté ohodnotenie zlučiteľnosti takéhoto opatrenia.
- Pätnásť percentný strop na povinnosť ohľadne dane zo mzdy a dane z vlastníctva firemného majetku**
- (134) Druhým dôsledkom obmedzenia spojenej povinnosti ohľadne dane zo mzdy a dane z vlastníctva firemného majetku na 15 % ziskov je to, že ziskové spoločnosti, ktorých daňová povinnosť by inak prekročila tento prah, sú oslobodené od dane, ktorú by platili pri prekročení tohto prahu. Toto zníženie dane predstavuje výhodu pre tie spoločnosti, ktoré z neho profitujú tým, že sú oslobodené od poplatku, ktorým by boli normálne zaťažené ich rozpočty.
- (135) Pätnásť percentný strop je tiež selektívny, pretože iba obmedzený počet spoločností bude využívať zníženie ich daňovej povinnosti prostredníctvom jeho uplatnenia. Hoci Spojené kráľovstvo a Gibraltár už netvrdia, že z tohto stropu bude profitovať iba 10 podnikov, napriek tomu toto opatrenie obmedzuje rozsah platnosti dane zo mzdy a dane z vlastníctva firemného majetku. Užívateľmi budú spoločnosti intenzívne na prácu, čo sú tie, ktoré v príslušnom daňovom roku majú nízke zisky vo vzťahu k počtu ich zamestnancov a držbe firemného majetku. Uplatnenie čistého daňového systému dane zo mzdy a dane z vlastníctva firemného majetku by mohlo znamenať veľmi vysokú úroveň zdanenia pre takúto spoločnosť.
- (136) Komisia zaznamenáva argumenty Spojeného kráľovstva a Gibraltáru, že sa nedá stanoviť špecifická skupina spoločností a že tieto pravidlá sú všeobecne platné pre všetky spoločnosti v Gibraltári. To však nebráni skutočnosti, že pätnásť percentný strop je *de facto* selektívny tým spôsobom, ktorý je opísaný v predchádzajúcom odseku. Z tohto hľadiska, odkazy uvedené zo strany Spojeného kráľovstva a Gibraltáru na bod 14 oznámenia nie sú relevantné, pretože nevylučujú tú možnosť, že očividne všeobecné opatrenia môžu predstavovať štátnu pomoc. Konkrétne bod 14 zahrnuje, napríklad, daňové stimuly pre konkrétne investície a opatrenia navrhnuté na zníženie zdanenia práce „pre všetky firmy“, čo nie je prípad pätnásť percentného stropu, z ktorého profitujú iba spoločnosti dosahujúce relatívne malý zisk v porovnaní s ich počtom zamestnancov. Okrem toho tento pätnásť percentný strop nie je čisto technickým opatrením v zmysle prvej odrážky bodu 13 oznámenia. Zatiaľ čo konvenčné systémy dane zo ziskov spoločností obmedzujú pomer ziskov zaplatených v daniach prostredníctvom stanovenia sadzieb daní (pásmové systémy zahrnujú hornú alebo maximálnu sadzbu dane), ekvivalentné technické opatrenie v mzdovom daňovom systéme je sadzba dane na zamestnanca, v prípade Gibraltáru stanovená na jednotnú sadzbu 3 000 GBP. Zavedenie stropu do mzdového a majetkového daňového systému, ktorý je spojený s odlišným kritériom, a to úrovňou ziskov, sa nedá porovnávať s uplatňovaním premenlivých sadzieb v progresívnom systéme zdanenia ziskov, čo je zdôvodnené charakterom a celkovou schémou systému (bod 24 oznámenia). Takisto nie je pätnásť percentný strop opatrením sledujúcim všeobecný cieľ hospodárskej politiky, v zmysle druhej odrážky bodu 13 oznámenia, pretože neznižuje daňové zaťaženie súvisiace s určitými výrobnými nákladmi pre celé hospodárstvo Gibraltáru, ale prináša výhodu iba obmedzenému počtu podnikov. Okrem toho tento strop nie je priamo spojený s nákladmi na prácu alebo firemným majetkom, ale skôr so ziskovosťou spoločnosti. Táto je externým prvkom pre dane zo mzdy a dane z vlastníctva firemného majetku.

(137) Komisia neakceptuje argument Spojeného kráľovstva, že ak je pätnásť percentný strop selektívny, je to opodstatnené charakterom a/alebo celkovou schémou systému, ktorého je časťou. V systéme zdanenia rentabilného využitia práce a majetku nie je nič vrodene, čo vyžaduje medznú hodnotu na pomer ziskov, ktoré spoločnosť musí zaplatiť ako výsledok jej využitia týchto zdaniteľných faktorov. Vnútna logika takého systému je taká, že čím viac ľudí spoločnosť zamestnáva a viac majetku má v držbe, tým vyššia je daňová povinnosť. Argumenty predložené Spojeným kráľovstvom sú svojim charakterom v podstate hospodárske. Nesúvisia s vnútornou logikou navrhovaného systému.

(138) Spojené kráľovstvo poukazuje na to, že hospodárstvo Gibraltáru je zraniteľnejšie otrasmi vytvorenými daňovou konkurenciou ako väčšina iných a že spoločnosti možno nedokážu opustiť veľký členský štát tak jednoducho, ako sa môžu vysťahovať z Gibraltáru. Komisia však poznamenáva, že bolo predložených málo dôkazov na podporu tejto hypotézy, ktorá, ak je pravdivá, naznačuje, že pätnásť percentný strop je súčasťou stratégie určenej na zachovanie, ak nie prilákanie pohyblivého kapitálu do Gibraltáru, čo s ohľadom na fyzické obmedzenia územia, má byť pravdepodobne zamerané na finančné a iné služby. Podobne argument, že pri zdaňovaní verejnoprospešných služieb, ktoré majú na gibraltárskom trhu monopolné alebo napoly monopolné postavenia, sa nevyžaduje regresívny prvok naznačuje, že cieľom pätnásť percentného stropu je pohyblivý kapitál.

(139) Čo sa týka názoru, že bez regresívneho prvku by daň z práce mohla spustiť masové prepúšťanie a nestabilitu v časoch cyklických kolísaní trhu, Komisia by jednoducho uviedla, že toto je prirodzená vlastnosť takéhoto systému. V každom prípade pri sume 3 000 GBP na zamestnanca by daň zo mzdy predstavovala iba malú časť celkových jednotkových mzdových nákladov⁽³⁴⁾. Preto bude existovať stimul na rozdelenie práce v rovnakej miere bez ohľadu na existenciu dane zo mzdy.

(140) Komisia zaznamenáva dosah pätnásť percentného stropu na zahraničné a domáce odvetvia hospodárstva Gibraltáru. Zahraničný sektor zahrnuje vyňaté spoločnosti a oprávnené spoločnosti, pre ktoré bude zrušená legislatíva ako súčasť reformy. Vyňaté spoločnosti majú snahu nebyť fyzicky prítomné v Gibraltári (žiadni zamestnanci alebo priestory) a platiť pevnú daň v rozpätí od 200 GBP a 300 GBP ročne. Naopak, oprávnené spoločnosti sú fyzicky prítomné v Gibraltári (sú významní zamestnávateľi) a o svojej sadzbe dane rokujú s orgánmi. Veľká väčšina oprávnených spoločností platí daň zo ziskov spoločnosti v rozpätí od 2 % do 10 % ziskov. Pätnásť percentný strop preto obmedzuje akékoľ-

vek zvýšenie, ktorému by oprávnené spoločnosti čelili pri realizácii reformy. Naopak, domáca ekonomika (iná ako verejnoprospešné služby) by zaznamenala pokles sadzby dane zo súčasnej štandardnej sadzby dane zo ziskov spoločností vo výške 35 %. Zdá sa, že gibraltárska vláda tiež pripúšťa, že reforma ako celok (čo zahrnuje pätnásť percentný strop) bola navrhnutá tak, aby vyhovovala konkrétnym daňovým „potrebám a preferenciám“ odvetví v rámci zahraničného odvetvia finančných služieb⁽³⁵⁾. Komisia tiež pozoruje, že pri upustení od pôvodného plánu na strop daňovej povinnosti vo výške 500 000 GBP Spojené kráľovstvo naznačilo, že Gibraltár ako dôsledok zníži doplňujúcu daň na finančné služby z 8 % na 4 — 6 %. Toto naznačuje, že obmedzenie daňovej povinnosti je určené na zvýhodnenie spoločností finančných služieb, z ktorých mnohé sú oprávnené spoločnosti a ktoré sú základným zdrojom zamestnanosti v gibraltárskom „finančnom stredisku“.

(141) Komisia preto dospela k záveru, že pre okolnosti súčasného prípadu je pätnásť percentný strop selektívny a, ak sú splnené ostatné podmienky, môže predstavovať štátnu pomoc pre tie spoločnosti, ktoré profitujú z jeho uplatňovania. Nedá sa zdôvodniť charakterom alebo celkovou schémou navrhovaného daňového systému. Týmto nie je dotknuté ohodnotenie zlučiteľnosti takéhoto opatrenia.

Navrhované uplatňovanie dane zo mzdy a dane z daň z vlastníctva firemného majetku v gibraltárskom hospodárstve

(142) Bod 13 oznámenia uvádza, že „daňové opatrenia, ktoré sú otvorené pre všetkých ekonomických činiteľov pôsobiacich v rámci členského štátu, sú v zásade všeobecnými opatreniami. Musia byť efektívne prístupné všetkým firmám na rovnakom prístupovom základe a ich rozsah nesmie byť v skutočnosti znížený, napríklad plnou mocou štátu poskytnúť ich alebo inými faktormi, ktoré obmedzujú ich praktický účinok. Avšak táto podmienka neobmedzuje právomoc členských štátov rozhodovať o hospodárskej politike, ktorú považujú za najvhodnejšiu, a najmä rozšíriť daňové zaťaženie, ktoré podľa nich bude vhodné pre všetky rôznorodé výrobné faktory. Nasledovné opatrenia nepredstavujú štátnu pomoc za predpokladu, že platia bez rozdielu na všetky firmy a na výrobu všetkých tovarov:

— daňové opatrenia čisto technického charakteru (napríklad, stanovenie sadzby zdanenia, odpisových pravidiel a pravidiel o prenose strát, ustanovení na zabránenie dvojitého zdanenia alebo daňového úniku),

⁽³⁴⁾ Internetová stránka gibraltárskej vlády (www.gibraltar.gov.gi) uvádza, že „mzdy [v Gibraltári] sú všeobecne v súlade so Spojeným kráľovstvom“. Priemerné mzdy na plný úväzok v Spojenom kráľovstve sú zhruba 24 000 GBP (zdroj: Nový prehľad miezd 2002, <http://www.statistics.gov.uk/pdfdir/nes1002.pdf>). Mzdové náklady zamestnávateľov zahrnujú iné náklady (napr. príspevky na sociálne zabezpečenie).

⁽³⁵⁾ Komuniké gibraltárskej vlády pre tlač 008/2003, 14. januára 2003.

- opatrenia sledujúce ciele celkovej hospodárskej politiky prostredníctvom zníženia daňového zaťaženia súvisiaceho s niektorými výrobnými nákladmi [výskum a vývoj (R&D), životné prostredie, školenie, zamestnanosť].“

(143) Bez toho, aby boli dotknuté úvahy ohľadne účinkov návrhov reformy (ako celku) v odsekoch 147 — 152 alebo tých, ktoré sa týkajú regionálnej selektivity v odsekoch 98 — 127, daň zo mzdy, ktorej podliehajú všetky podniky vo výške pevnej sumy na zamestnanca ročne, sa dá aspoň za istých okolností považovať za selektívnu, keď sa uplatňuje pri absencii všeobecného systému zdaňovania ziskov spoločnosti a nahrádza takýto systém. Toto je taký prípad, keď sa zoberú do úvahy špecifické vlastnosti gibraltárskeho hospodárstva a najmä existencia veľkého zahraničného sektora bez akejkoľvek fiškálnej prítomnosti, ktorý by sa vyhol akémukoľvek zdaneniu podľa mzdového a majetkového daňového systému. Aj keď sa takýto systém formálne uplatňuje bez diskriminácie na všetky podniky, v skutočnosti zvyhodňuje súčasné „oslobodené spoločnosti“, ktoré nemajú v Gibraltári žiadnych zamestnancov. Predstavuje zvláštnu výhodu v prospech tých podnikov, ktoré nie sú reálne prítomné v Gibraltári a ktoré ako dôsledok nevyvolávajú daň zo ziskov spoločnosti. Táto výhoda nie je účinne prístupná všetkým firmám na rovnakom základe v zmysle druhej vety bodu 13 oznámenia. praktický účinok tejto výhody je skutočne obmedzený na určité podniky. Okrem toho, daň zo mzdy navrhovaná Gibraltárom v zásade nepredstavuje daňové opatrenie čisto technického charakteru v zmysle prvej odrážky bodu 13 oznámenia, pretože nie je technickou úpravou všeobecného systému, ale týka sa daňového základu. V tomto konkrétnom prípade výnimka nepredstavuje opatrenie, ktoré sleduje celkovú hospodársku politiku v zmysle druhej odrážky bodu 13 oznámenia, pretože neznižuje žiadne výrobné náklady, ale skôr zvyšuje mzdové náklady. Rovnaké zdôvodnenie platí rovnako pre dane z vlastníctva firemného majetku uplatňované pri absencii všeobecného systému zdaňovania ziskov spoločností a nahradení takého systému, podľa ktorého sa daňová povinnosť každého podniku stanovuje sadzbou rovnou rovnakému pevnému percentu jeho povinnosti podľa všeobecných majetkových sadzieb. Takéto opatrenie tiež zvyhodňuje súčasné „oslobodené spoločnosti“, ktoré bežne nie sú v Gibraltári fyzicky vôbec prítomné. Podľa toho Komisia dospela z záveru, že pre okolnosti súčasného prípadu a pri zohľadnení existencie veľkého zahraničného hospodárstva v Gibraltári je navrhovaný systém skutočne selektívnu pomocou.

(144) Okrem toho takýto systém zameraný iba na počet zamestnancov alebo komerčné využitie nehnuteľnosti v kontexte, kde veľký počet spoločností nemá žiadnych zamestnancov a žiadnu nehnuteľnosť, nemá rovnaký všeobecný charakter ako zdanenie ziskov spoločností, ktoré je zacielené na zdanenie výsledku hospodárskej činnosti ako celku. Preto sa môže považovať za selektívne prinajmenšom za takých okolností, aké existujú v súčasnom prípade. Je potrebné odlišovať túto situáciu

od systému, kde sa pridáva daň zo mzdy alebo daň z vlastníctva firemného majetku na vrch k všeobecnej dani zo zisku, čo zabezpečuje široké zdanenie všetkých odvetví hospodárstva a predstavuje tak menej závažný aspekt zdaňovania podnikov.

Registračný poplatok

(145) Zatiaľ čo môže byť pravdou, ako poukazuje Španielsko, že ustanovenia ohľadne registračného poplatku diskriminujú v prospech spoločností, ktoré negenerujú príjem, táto diskriminácia nie je zdrojom štátnej pomoci. Ako poukazuje Spojené kráľovstvo, rozdiel 150 GBP (približne 225 EUR) v registračnom poplatku medzi dvoma triedami spoločností úplne spadá pod prah zanedbania ⁽³⁶⁾ vo výške 100 000 EUR v priebehu trojročného obdobia. Za predpokladu splnenia všetkých ostatných relevantných podmienok je preto rozdiel v registračnom poplatku zanedbateľný a nepredstavuje štátnu pomoc.

Doplňujúce dane na činnosti finančných služieb a verejnoprospešných služieb

(146) Španielsko poukazuje na to, že absencia doplňujúceho zdanenia v iných odvetviach ako finančné služby a verejnoprospešné služby udeľuje výhodu spoločnostiam v takýchto odvetviach. Komisia nezdiera tento názor. Ak štát poskytuje prospech identifikovateľnej skupine spoločností, snáď to môže na prvý pohľad predstavovať štátnu pomoc, to isté však nie je pravda tam, kde štát vytvára nevýhodu. Tam, kde štát uvaluje výnimčné finančné bremeno na spoločnosti, ako napríklad penalizačná daň, môže ísť o štátnu pomoc, ak sa dá preukázať, že to zapríčiňuje zodpovedajúcu výhodu pre identifikovateľných obchodných konkurentov tých subjektov, ktoré majú znášať ujmu. Na rozdiel od názoru Spojeného kráľovstva, cieľ doplňujúcich daní nie je relevantný pri stanovovaní toho, či ide o zdroj štátnej pomoci. Napriek tomu Komisia dospela k záveru, že bezprostredným účinkom doplňujúcich daní, bratým izolovane, je vytvoriť nevýhodu pre ovplyvnené spoločnosti. Tento záver platí bez toho, aby bolo dotknuté posúdenie tejto doplňujúcej dane ako súčasti systému, ktorý v skutočnosti predvída rozdielne sadzby zdaňovania pre rôzne druhy podnikov.

Výhoda vznikajúca pre isté odvetvia hospodárstva z navrhovaného daňového systému ako celku

(147) Tabuľka 1 ďalej uvádza údaje ⁽³⁷⁾ o rôznych kategóriách spoločností v Gibraltári a ich úrovni daňovej povinnosti meranej zo ziskov ako výsledok navrhovanej reformy. Je potrebné poznamenať, že hoci v niektorých prípadoch sa bude daňová povinnosť akejkoľvek danej spoločnosti tiež určovať počtom zamestnancov alebo komerčným využitím majetku, spojený účinok rôznych stropov a doplňujúcich súm má význam pre stanovenie rôznej celkovej úrovne zdanenia, meranej zo ziskov pre rôzne odvetvia hospodárstva.

⁽³⁶⁾ Pozri nariadenie (ES) č. 69/2001 o zanedbateľnej pomoci (Ú. v. ES L 10, 13.1.2001, s. 30).

⁽³⁷⁾ Údaje pre viacero spoločností sú približné. Zdroj — informácie dodané Spojeným kráľovstvom a/alebo Gibraltárom v priebehu tohto vyšetrovania a šetrení o oslobodených a oprávnených spoločnostiach.

Tabuľka 1: Údaje o gibraltárskych spoločnostiach

		Sadzba dane	
		Súčasná	Po reforme
Všetky spoločnosti (rozdel. po odvetviach)	29 000		
Finančné služby	179	0 – 35 %	5 – 15 % ⁽³⁾
Verejnoprospešné služby	23	35 %	35 %
Iné	28 798	0 – 35 %	0 – 15 %
Všetky spoločnosti (rozdel. podľa príjmu)	29 000		
S príjmom	10 400	0 – 35 %	0 – 15 % ⁽¹⁾
Bez príjmu	18 600	—	—
Spoločnosti s príjmom (rozdel. p. štatútu)	10 400		
Neoslobodené	1 400	0 – 35 %	0 – 15 % ⁽¹⁾
Oslobodené	9 000	0 %	0 – 5 % ⁽²⁾ ⁽³⁾
Neoslobodené s príjmom (r. p. zisku)	1 400		
Dosahujú zisk	540	0 – 35 %	0 – 15 % ⁽¹⁾
Nedosahujú zisk	500	—	—
Neoslobodené s príjmom (rozdelenie podľa štatútu)	1 400		
Oprávnené	140	2 – 10 % ⁽⁴⁾	0 – 15 %
Neoprávnené	1 260	35 % ⁽⁵⁾	0 – 15 %
Verejnoprospešné služ.	23	35 %	35 %
Oslobodené s príjmom (rozdelenie podľa odvetvia)	9 000		
Finančné služby	70	0 %	5 % ⁽²⁾ ⁽³⁾
Nefinančné služby	8 930	0 %	0 % ⁽²⁾

Poznámky:

⁽¹⁾ Ignorovanie verejnoprospešných služieb, ktoré by boli zdanené sadzbou 35 %.⁽²⁾ Predpokladá sa, že oslobodené spoločnosti nemajú fyzickú prítomnosť v Gibraltári, a preto by nemali povinnosť ohľadne dane zo mzdy alebo dane z vlastníctva firemného majetku.⁽³⁾ Predpokladá sa, že doplňujúca daň finančných služieb by bola stanovená na 5 %.⁽⁴⁾ Väčšina oprávnených spoločností. Málo z nich má sadzbu daní mimo tohto rozpätia.⁽⁵⁾ Predpokladá sa, že sú zdanené v celom rozsahu štandardnou sadzbou dane zo zisku spoločnosti.

- (148) Tabuľka 1 ukazuje, ako by boli určité jasne definované sektory v gibraltárskom hospodárstve ovplyvnené zavedením reformy z hľadiska zdanenia. Hoci Komisia potvrdzuje, že podľa tejto reformy sa formálny rozdiel medzi domácou a zahraničnou ekonomikou zruší, porovnanie zdaňovania slúži na ilustráciu prirodzeného selektívneho charakteru navrhovaného daňového systému. Rôzne druhy spoločností budú podliehať rôznym sadzbám zdanenia, čo je ďalší prvok potvrdzujúci, že navrhovaný systém poskytuje selektívne výhody tým odvetviám, ktoré profitujú z nižších sadzieb.

(149) Zahraničný sektor v Gibraltári je v súčasnosti podrobený dvom paralelným vyšetrovaniam ohľadne štátnej pomoci v prípade oslobodených a oprávnených spoločností. Po tejto stránke Komisia usúdila, že oslobodením spoločností od dane poskytli gibraltárske orgány štátnu pomoc oslobodeným spoločnostiam⁽³⁸⁾. Podobne v rozhodnutí prijatom v rovnaký deň ako toto rozhodnutie Komisia stanovila, že poskytovaním nižšej sadzby dane v porovnaní so štandardnou sadzbou dane zo ziskov spoločností poskytujú gibraltárske orgány štátnu pomoc oprávneným spoločnostiam⁽³⁹⁾.

(150) Z tabuľky 1 je jasné, že pri realizácii reformy budú oslobodené spoločnosti mimo odvetvia finančných služieb naďalej zdaňované skutočnou sadzbou rovnou nule. Dôvodom pre toto tvrdenie je to, že oslobodené spoločnosti majú tendenciu byť fyzicky prítomné v Gibraltári. Tiež nemajú zamestnancov ani obchodné priestory v Gibraltári, a preto im nevzniká povinnosť ohľadne dane zo mzdy ani dane z vlastníctva firemného majetku. Ich privilegované postavenie predstavované nulovou daňou reforma zachováva, čo v skutočnosti naďalej umožňuje, aby im bola poskytovaná štátna pomoc. Oslobodené spoločnosti v odvetví finančných služieb budú vystavené päť percentnej dani pri realizácii reformy. Avšak aj keď sú po prvýkrát zdanené, ich privilegované postavenie v hospodárstve Gibraltáru bude vo veľkej miere zachované, pretože limitom ich daňovej povinnosti bude 5 % zo ziskov. Na rozdiel od toho bude zvyšok gibraltárskeho hospodárstva podliehať vyššiemu limitu buď 15 %, alebo 35 %.

(151) Komisia dospela k záveru, že táto reforma zachováva existujúcu situáciu, kde oslobodené spoločnosti sú príjemcami štátnej pomoci. Všeobecnejšie zabezpečuje tento systém rôzne úrovne zdaňovania ziskov ohľadne rôznych sektorov hospodárstva a tým poskytuje selektívnu výhodu podnikom, ktoré patria k odvetviám, kde sa uplatňujú nižšie sadzby. Z tohto dôvodu je tiež oznámený systém závažným spôsobom selektívny.

(152) Oznámené opatrenia preto znamenajú regionálnu a tiež závažnú selektivitu, a to vyplýva z viacerých špecifických vlastností navrhovaného systému a z analýzy tohto systému ako celku.

Výhoda poskytnutá štátom alebo prostredníctvom štátnych prostriedkov

(153) Poskytnutie daňových výnimiek a znížení podrobne vyhodnotených v odsekoch 98 až 152 vyššie zahrnuje stratu daňových príjmov, ktorá sa podľa bodu 10 oznámenia rovná použitiu štátnych prostriedkov vo forme

fiškálneho výdavku. Ako potvrdil Súdny dvor, táto zásada platí tiež pre výhody poskytované regionálnymi alebo lokálnymi orgánmi členských štátov⁽⁴⁰⁾. Argument, že neujdu žiadne daňové príjmy, pretože dane Spojeného kráľovstva by sa neuplatňovali v Gibraltári, už bol prediskutovaný vyššie. Z toho vyplýva, že výhoda je poskytovaná štátom a prostredníctvom štátnych prostriedkov.

Účinok na obchod a deformácia súťaže

(154) Gibraltár je otvorenou trhovou ekonomikou. Mnoho spoločností zriadených v Gibraltári (a skupín ktorým patria) budú pravdepodobne aktívne v odvetviach kde existuje obchod medzi členskými štátmi. Toto je najmä pravda v odvetví služieb, kde pre Gibraltár plne platia ustanovenia práva Spoločenstva. Súdny dvor opakovane nariadil, že keď pomoc poskytovaná štátom posilňuje postavenie podniku voči iným podnikom konkurujúcim v obchode vo vnútri Spoločenstva, musí sa to považovať za ovplyvňovanie prostredníctvom tejto pomoci. Na tento účel nie je potrebné, aby samotný prijímajúci podnik vyvážal svoje produkty. Tam, kde členský štát poskytuje pomoc podniku, domáca výroba sa môže udržať alebo zvýšiť, čo má za následok, že podniky zriadené v iných členských štátoch majú menšiu šancu vyvážať svoje produkty na trh v tomto členskom štáte. Podobne, ak členský štát poskytuje pomoc podnikom pôsobiacim v odvetviach služieb a distribúcie, nie je potrebné, aby samotné prijímajúce podniky vykonávali svoju obchodnú činnosť mimo členského štátu kvôli tomu, aby táto pomoc mala účinok na obchod Spoločenstva, najmä v prípade podnikov zriadených v blízkosti hraníc medzi dvoma členskými štátmi. Relatívne malá výška pomoci alebo relatívne malý počet podnikov, ktoré ju dostávajú, nevylučuje ako takú možnosť, že by mohol byť ovplyvnený obchod vnútri spoločenstva⁽⁴¹⁾. Preto pokiaľ gibraltárske spoločnosti pôsobia v odvetviach, kde existuje z tejto výnimky prospech v obchode vnútri spoločenstva, ovplyvňuje táto výnimka obchod medzi členskými štátmi a deformuje alebo hrozí deformovať hospodársku súťaž.

Všeobecné poznámky

(155) Spojené kráľovstvo, gibraltárska vláda a Španielsko urobili každý zvlášť poznámky k súladu tejto reformy s kritériami stanovenými v Kódexe konania a s inými medzinárodnými normami. Avšak ako poznamenala gibraltárska vláda, ocenenie opatrenia ako škodlivé (alebo inak, ako je tomu v prípade tejto reformy⁽⁴²⁾)

⁽³⁸⁾ Prípady E7/2002, vhodné opatrenia navrhnuté listom C(2002) 4481 fin z 27. novembra 2002.

⁽³⁹⁾ Prípady C 52/2001.

⁽⁴⁰⁾ Pozri prípad 284/84 *Nemecko vs. Komisia* (1987) Zb. súd. rozh. ESD 4013, bod 17.

⁽⁴¹⁾ Pozri prípady 730/79 *Philip Morris vs. Komisia* (1980) Zb. súd. rozh. ESD 2671, 142/87 *Belgicko vs. Komisia* (1990) Zb. súd. rozh. ESD I-959, spojené prípady C-278/92, C-279/92 a C-280/92 *Španielsko vs. Komisia* (1994) Zb. súd. rozh. ESD I-4103, odseky 40-42, a prípad C-310/99 *Taliansko vs. Komisia* (2002) Zb. súd. rozh. ESD I-2289, odseky 84-86.

⁽⁴²⁾ Pozri závery stretnutia rady hospodárskych a finančných ministrov, 3.6.2003.

podľa Kódexu nemá žiadny priamy vzťah s jeho vyhodnotením na účely štátnej pomoci podľa článku 87 Zmluvy o ES. Rovnako tvrdenia zo strany Španielska, odmietnuté zo strany Spojeného kráľovstva súvisiace s daňovými únikmi a praním špinavých peňazí nie sú, ako poukazuje Spojené kráľovstvo, relevantné pre šetrenie ohľadne štátnej pomoci.

- (156) Komisia odmieta pripomienku gibraltárskej vlády, že vo svojom konaní ohľadne štátnej pomoci Komisia nerešpektovala plne rovnosť zaobchádzania. Nebol uvedený žiadny konkrétny dôkaz na podporu tohto názoru. V každom prípade je pri šetrení ohľadne možnej štátnej pomoci v zmysle článku 87 Zmluvy o ES Komisia povinná posudzovať každé opatrenie výlučne podľa jeho vlastnej skutkovej podstaty. Hoci gibraltárska vláda uvádza, že opatrenia podľa článkov 95 — 97 Zmluvy o ES predstavujú správny postup, Komisia poznamenáva, že bod 15 oznámenia sa musí čítať v spojení s bodom 6, ktorý jasne odkazuje na možné postupy ohľadne účinkov všeobecných daňových opatrení v rámci členských štátov. V tomto názore je zahrnutá požiadavka, aby sa s Gibraltárom zaobchádzalo, ako keby bol členským štátom s vlastným právom, rovnako ako si orgán výkonnej moci Åland nárokuje, že opatrenia priameho zdanenia prijaté samosprávnymi regiónmi by sa mali hodnotiť, ako keby ich prijal členský štát. Pre takýto nárok však v Zmluve o ES neexistuje žiadny základ.

Zlučiteľnosť

- (157) Ani Spojené kráľovstvo, ani gibraltárska vláda sa nepokúsili argumentovať, že ak predstavuje pomoc, môže sa táto reforma považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom. Komisia preto zachováva svoj názor uvedený vo vyhodnutí zlučiteľnosti pri otvorení postupu. Toto vyhodnotenie je zopakované a spresnené takto.
- (158) V tomto prípade sa nedá uplatniť žiadna z výnimiek podľa článku 87 ods. 2 Zmluvy o ES, pretože táto reforma nie je zameraná na ciele uvedené v tomto ustanovení.
- (159) Podľa článku 87 ods. 3 písm. a) sa opatrenie pomoci považuje za zlučiteľné so spoločným trhom, keď je navrhnuté ako podpora hospodárskeho rozvoja oblastí, kde je vážna podzamestnanosť. Takéto oblasti sú definované podľa mapy regionálnej pomoci Spojeného kráľovstva pre obdobie rokov 2000 až 2006, ako bola schválená Komisiou pod číslom štátnej pomoci N 265/00⁽⁴³⁾. Pretože Gibraltár nie je takou oblasťou, toto ustanovenie neplatí.

- (160) Čo sa týka výnimiek uvedených v článku 87 ods. 3 písm. b) a d), táto reforma nie je určená na podporu výkonu dôležitého projektu spoločného európskeho záujmu, ani na odstránenie vážnej poruchy v hospodárstve Spojeného kráľovstva, a tiež nie je určená na podporu zachovania kultúry alebo dedičstva.

- (161) Nakoniec je potrebné preskúmať, či sa táto reforma môže kvalifikovať ako výnimka uvedená v článku 87 ods. 3 písm. c), ktorý uvádza, že pomoc na uláhčenie rozvoja určitých hospodárskych činností alebo určitých hospodárskych oblastí, kde takáto pomoc neovplyvňuje nepriaznivo obchodné podmienky do miery, ktorá je v rozpore so spoločným záujmom, a či sa môže považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom.

- (162) Prvky tejto reformy identifikované ako poskytujúce výhodu a reforma ako celok pri porovnaní so systémom zdaňovania ziskov spoločnosti v Spojenom kráľovstve oslobodzuje príslušné podniky od poplatkov, ktoré by spravidla znášali ich rozpočty pri normálnom priebehu ich obchodnej činnosti. Toto oslobodenie nie je spojené s investovaním, ani s vytvorením pracovných miest, a preto predstavuje prevádzkovú pomoc, ktorej výhody sa skončia hneď po jej stiahnutí. Podľa nenej praxe Komisie sa takáto pomoc nedá považovať za uláhčenie rozvoja určitých hospodárskych činností alebo určitých hospodárskych oblastí. Okrem toho Gibraltár nie je zaradený do mapy regionálnej pomoci pre Spojené kráľovstvo⁽⁴⁴⁾.

VII. ZÁVERY

- (163) Komisia dospela k záveru, že táto reforma predstavuje systém štátnej pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES. Neplatí žiadna z výnimiek stanovených v článku 87 ods. 2 alebo článku 87 ods. 3. Preto nie je Spojené kráľovstvo oprávnené realizovať túto reformu,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Návrhy oznámené Spojeným kráľovstvom ohľadne reformy systému zdaňovania ziskov spoločností v Gibraltári predstavujú systém štátnej pomoci, ktorý nie je v súlade so spoločným trhom.

Tieto návrhy sa podľa toho nemôžu realizovať.

⁽⁴³⁾ Ú. v. ES C 272, 23.09.2000, s. 43.

⁽⁴⁴⁾ Pozri predchádzajúcu poznámku pod čiarou.

Článok 2

Toto rozhodnutie je adresované Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska.

V Bruseli 30. marca 2004

Za Komisiu
Mario MONTI
člen Komisie

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 20. apríla 2004

o pomoci poskytnutej Francúzskom v prospech Družstva pre vývoz francúzskej knihy (CELF)

[oznámené pod číslo C(2004) 1361]

(Iba francúzsky text je autentický)

(Text s významom pre EHP)

(2005/262/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na článok 88 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zúčastnených strán, aby vyjadrili svoje pripomienky v súlade s uvedenými článkami ⁽¹⁾, a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

I. PROCEDÚRA

- (1) Rozhodnutím z 28. februára 2002 ⁽²⁾ zrušil Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev poslednú vetu článku 1 rozhodnutia Komisie 1999/133/ES z 10. júna 1998 o štátnej pomoci v prospech Družstva pre vývoz francúzskej knihy (CELF) ⁽³⁾, ktorá ustanovovala, že:

„Pomoc priznaná CELF-u na spracúvanie malých objednávok kníh vo francúzskom jazyku predstavuje pomoc v zmysle článku 92 ods. 1 Zmluvy o založení ES. Vzhľadom na to, že francúzska vláda zabudla oznámiť túto pomoc Komisii pred jej zrealizovaním, bola táto pomoc priznaná nezákonne. Pomoc je však kompatibilná vzhľadom na skutočnosť, že spĺňa podmienky na udelenie výnimky ustanovenej v článku 92 ods. 3 písm. d) zmluvy.“ ⁽⁴⁾

- (2) Toto rozhodnutie nasleduje po dlhej procedúre, ktorej hlavné etapy sú uvedené ďalej.

A. PRVÁ FÁZA PROCEDÚRY

- (3) Listom z 20. marca 1992 Medzinárodná distribučná a vydavateľská spoločnosť (SIDE), predstavujúca sa ako „francúzska spoločnosť pôsobiaci na trhu exportu kníh, ktorá

je vystavená hospodárskej súťaži družstva vydavateľov, ktorým sa poskytuje štátna pomoc“ ⁽⁵⁾, pritiahla pozornosť Komisie na pomocné opatrenia na podporu, transport a komercializáciu, priznané francúzskymi orgánmi družstvu CELF, pomoc, ktorá vraj nebola predmetom predbežného oznámenia sekcií Komisie, čím bol porušený článok 93 ods. 3 (v súčasnosti článok 88 ods. 3) zmluvy.

- (4) Listom z 2. apríla 1992 Komisia požiadala francúzske orgány o poskytnutie informácií o charaktere a predmete pomocných opatrení spomenutých spoločnosťou SIDE, pripomínajúc týmto orgánom, že každý projekt smerujúci k ustanoveniu alebo k úprave pomoci mal byť predmetom predbežnej notifikácie jej sekciami.

- (5) Francúzske orgány listom z 29. júna 1992 potvrdili Komisii existenciu subvencií v prospech CELF-u. Spresnili, že tieto opatrenia mali za cieľ oboznámiť nefrankofónne krajiny s francúzskou literatúrou a francúzskym jazykom a že CELF-u bola napokon zverená správa troch systémov špecifickej pomoci, majúcich za cieľ uľahčiť prístup vzdialených čitateľov k francúzskym knihám.

- (6) Listom zo 7. augusta 1992 Komisia potvrdila spoločnosti SIDE existenciu pomoci v prospech CELF-u, spresnila jej predmet a informovala ju, že dané opatrenia neboli notifikované. Spresnila však, že zistená pomoc nie je taká, aby mohla zhoršiť výmeny medzi členskými štátmi. Za týchto podmienok bola SIDE vyzvaná, aby vyjadrila svoje pripomienky.

- (7) Listom zo 7. septembra 1992 SIDE oznámila Komisii, že má v úmysle odsúdiť diskriminačný charakter ⁽⁶⁾ opatrení a dôsledky, ktoré z toho vyplývajú pre obchod v rámci Spoločenstva, avšak bez spochybnenia kultúrneho cieľa sledovaného ministerstvom kultúry, konajúcim v snahe sledovať šírenie francúzskeho jazyka a francúzskej literatúry.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 366, 5.12.1996, s. 7.

⁽²⁾ Prípád T — 155/98, Medzinárodná distribučná a vydavateľská spoločnosť (Société internationale de diffusion et d'édition — SIDE) v. Komisia, Zbierka, s. II-1179.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 44 z 18.2.1999, s. 37.

⁽⁴⁾ Podčiarknutá časť zodpovedá vete zrušenej súdom.

⁽⁵⁾ Výňatok z listu SIDE z 20. marca 1992.

⁽⁶⁾ SIDE predovšetkým udáva, že ministerstvo kultúry jej odmietlo prístup k pomoci, ktorá je priznaná CELF-u.

- (8) Po tom, ako Komisia posúdila dané opatrenia, nevzala do úvahy námietky SIDE a rozhodnutím z 18. mája 1993 ⁽⁷⁾ uvážila, že vzhľadom na špecifickú situáciu hospodárskej súťaže v sektore knihy a kultúrneho cieľa daných pomocných režimov je výnimka ustanovená v článku 92 ods. 3 písm. c) [v súčasnosti článok 87 ods. 3 písm. d)] zmluvy uplatniteľná.
- (9) SIDE odvolaním z 2. augusta 1993 podala na súde žiadosť o zrušenie tohto rozhodnutia. Rozhodnutím z 18. septembra 1995 ⁽⁸⁾ súd čiastočne vyhovel žiadosti SIDE zrušením rozhodnutia Komisie z 18. mája 1993, ale iba pokiaľ ide o niektoré opatrenia v prospech malých objednávok.
- (10) Súd vyhlásil za platné nasledujúce tri pomocné režimy riadené CELF-om na účet štátu:
- a) podporu na letecký tovar alebo na letecké poštovné vrecia;
 - b) program „Stránka po stránke“ ⁽⁹⁾ (podpora šírenia kníh vo francúzskom jazyku v krajinách strednej a východnej Európy);
 - c) „Program Plus“ (vysokoškolské skriptá vo francúzskom jazyku, určené študentom podsaharskej Afriky).
- (11) Súd usúdil, že Komisia získala dostatočné informácie o týchto troch režimoch na to, aby odôvodnila zistenie, že ich dosah na fungovanie pravidiel hospodárskej súťaže je zanedbateľný. Súd predovšetkým pripomína, že každý operátor spĺňajúci špecifické podmienky stanovené týmito režimami môže CELF-u predložiť žiadosť o subvencie. Spresňuje, že žalujúca strana nepredložila žiadny fakt, ktorý by dokázal, že priznanie týchto troch pomocných režimov mohlo ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi.
- (12) Súd dospel k záveru, že Komisia bola schopná prijať priaznivé rozhodnutie týkajúce sa týchto troch pomocných režimov riadených CELF-om a že teda mohla zamietnuť argumentáciu SIDE ako nepodloženú.
- (13) Napokon súd uvádza, že „*pokiaľ ide o kultúrny cieľ spornej pomoci, je medzi stranami isté, že cieľom sledovaným francúzskou vládou je šírenie francúzskeho jazyka a francúzskej kultúry*“. Okrem toho súd konštatuje, že fakty, ktoré mala Komisia k dispozícii pri prijímaní rozhodnutia z 18. mája 1993, vrátane tých, ktoré boli uvedené v liste Rady zo 7. septembra 1992 adresovanom SIDE, boli také, že mohli podporiť hodnotenie, ktoré vyslovila o realite a legitimitě tohto cieľa. Za týchto okolností súd usúdil, že je vhodné dospieť k názoru, že hodnotenie kultúrneho cieľa spornej pomoci nekládlo Komisii špecifické ťažkosti a že nebolo potrebné získať ďalšie informácie na uznanie kultúrneho charakteru tohto cieľa.
- (14) Pokiaľ ide o kompenzáciu priznanú výlučne CELF-u na malé objednávky, súd sa, naopak, domnieva, že Komisia mala dôkladne prešetriť podmienky hospodárskej súťaže v danom sektore skôr, ako sa vyjadrila ku kompatibilitě opatrení so spoločným trhom.
- (15) V bode 76 rozhodnutia dospel súd k názoru, že Komisia mala začať kontradičnú procedúru k článku 93 ods. 2 (v súčasnosti článok 87 ods. 2) zmluvy, a teda je potrebné zrušiť rozhodnutie Komisie z 18. mája 1993, „*pokiaľ sa týka subvencie priznanej výlučne CELF-u na kompenzáciu zvýšených nákladov na spracovanie malých objednávok kníh vo francúzskom jazyku, zadávaných kníhkupcami sídliaimi v zahraničí*“.

B. DRUHÁ FÁZA PROCEDÚRY

- (16) Rozhodnutím z 30. júla 1996 Komisia v súlade s rozhodnutím súdu z 18. septembra 1995 rozhodla otvoriť formálnu procedúru šetrenia proti danej pomoci. Rozhodnutie o otvorení procedúry bolo uverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev ⁽¹⁰⁾. Tretie zúčastnené strany, vyzvané predložiť svoje pripomienky Komisii, jej adresovali svoje komentáre v priebehu mesiaca decembra 1996 a januára 1997.
- (17) V zmysle tohto vyšetrovania prijala Komisia nové pozitívne rozhodnutie, rozhodnutie 1999/133/ES.
- (18) Žiadosťou z 28. septembra 1998 sa SIDE obrátila na súd s úmyslom dosiahnuť vynesenie rozhodnutia o zrušení poslednej vety článku 1 rozhodnutia 1999/133/ES.
- (19) SIDE našla týchto sedem dôvodov zrušenia:
- a) procedurálnu chybu;
 - b) nedostatočnú motiváciu;
 - c) skutkový omyl;
 - d) zjavnú chybu v hodnotení;

⁽⁷⁾ Rozhodnutie NN 127/92 „Pomoc exportérom francúzskych kníh“ (Ú. v. ES C 174, 25.6.1993, s. 6).

⁽⁸⁾ Prípád T-49/93, Medzinárodná distribučná a vydavateľská spoločnosť (Société internationale de diffusion et d'édition — SIDE) v. Komisia, Zbierka, s. II-2501.

⁽⁹⁾ Neskôr sa stal programom „Na východe Európy“.

⁽¹⁰⁾ Pozri poznámku č. 1.

- e) porušenie princípu nediskriminácie;
- f) porušenie článku 92 ods. 3 písm. d) [v súčasnosti článok 87 ods. 3 písm. d) zmluvy];
- g) nekoherentnosť napadnutého rozhodnutia s článkami 85 a 86 (v súčasnosti články 81 a 82) zmluvy.
- (20) Rozhodnutím z 28. februára 2002 vyniesol súd rozhodnutie o zrušení poslednej vety článku 1 spomínaného rozhodnutia na základe zjavnej chyby v hodnotení bez toho, aby zväzil za potrebné analyzovať ostatné dôvody uvedené v odvolaní.
- (21) Súd po pripomenutí princípov vychádzajúcich z judikatúry Spoločenstva, týkajúcich sa stupňa zameniteľnosti produktov, usúdil, že Komisia mala vykonať kontroly potrebné na získanie náležitých údajov s cieľom rozlíšiť trh obstarávania od trhu exportu kníh vo francúzskom jazyku vo všeobecnosti.
- (22) Súd konštatuje, že tým, že Komisia nevykonala tieto kontroly, dopustila sa zjavnej chyby hodnotenia, považujúc trh exportu kníh vo francúzskom jazyku vo všeobecnosti za referenčný trh, zatiaľ čo bolo stanovené, že spochybnená pomoc je určená iba vývozným komisionárom.
- (23) Súd dospel k záveru, že za týchto podmienok nebola Komisia spôsobilá prospešne zhodnotiť dosah spochybnenej pomoci na patričný trh, a v dôsledku toho vyniesol rozhodnutie o zrušení poslednej vety článku 1 rozhodnutia 1999/133/ES s takýmto odôvodnením.
- (24) Francúzske orgány sa obrátili na Súdny dvor Európskych spoločenstiev 8. septembra 1998 s cieľom dosiahnuť rozhodnutie 1999/133/ES, keďže v tomto prípade nebol neuplatnený článok 90 ods. 2 (v súčasnosti článok 86 ods. 2) zmluvy. Podľa Francúzska bolo v skutočnosti cieľom spochybnenej pomoci kompenzovať náklady na službu všeobecného hospodárskeho záujmu, ktorá bola CELF-u zverená ministerstvom kultúry.
- (25) Francúzska vláda tvrdila, že vyplýva z článku 92 a z článku 93 ods. 2 a 3 (v súčasnosti článok 87 a článok 88 ods. 2 a 3), zmluvy, že v protiklade k už existujúcej pomoci nemôže sa nová pomoc využiť skôr, ako bola vyhlásená za kompatibilnú so spoločným trhom, okrem prípadu, keď spoločnosti, ktorej bola táto pomoc priznaná, by mohli byť udelené výnimky uvedené v článku 90 ods. 2 zmluvy. Francúzsko obhajovalo tézu „nevyhnutnej“ neuplatniteľnosti povinnosti dočasného pozastavenia v prípade pomoci pre spoločnosť poverenú správou služby všeobecného hospodárskeho záujmu.
- (26) Súd vo svojom rozhodnutí z 22. júna 2000 ⁽¹⁾ zamietla francúzske zdôvodnenie bez priblíženia sa k podstate záležitosti a pripomína dôležitosť ochranného mechanizmu ustanoveného poslednou vetou článku 93 ods. 3 (v súčasnosti článok 88 ods. 3) zmluvy. Súd uvádza, že skutočnosť, že členský štát sa domnieva, že pomoc je kompatibilná so spoločným trhom, ho neopravňuje „nedbať na jasné ustanovenia článku 93“.
- (27) V dôsledku toho súd zamietla odvolanie Francúzska a potvrdzuje, že povinnosť predbežnej notifikácie a následné pozastavenie, ktoré je s tým spojené, sa uplatňujú neoddeliteľným spôsobom. Skutočnosť, že ide o pomoc, pre ktorú by mohli platiť ustanovenia článku 86 zmluvy, nemá žiadny vplyv na povinnosť notifikácie.
- (28) Nakoniec podala SIDE Komisii sťažnosť 5. októbra 1999 na CELF za dohodu a zneužitie dominantného postavenia na základe ustanovení článkov 81 a 82 zmluvy. SIDE zároveň na základe článku 10 zmluvy pripomína zodpovednosť Francúzska, ktoré malo pomáhať spomínaným protikonkurenčným spôsobom konania.
- (29) Týmto prípadom sa rôznym spôsobom zaoberajú príslušné sekcie Komisie.

C. TRETIA FÁZA PROCEDÚRY

- (30) Po čiastočnom zrušení rozhodnutia 1999/133/ES požiadala Komisia listami zo 14. júna 2002 francúzske orgány a SIDE, aby sa vyjadrili k dôvodom zrušenia rozhodnutia a osobitne k faktom týkajúcim sa daného trhu.
- (31) Francúzske orgány boli vyzvané, aby navyše vysvetlili špecifiká ponuky CELF-u v porovnaní s ostatnými aktérmi na trhu, konkrétne SIDE.
- (32) SIDE boli vyzvaná, aby navyše vysvetlila pojem malých objednávok a aby uviedla, aká bola potenciálna zvláštnosť jej ponuky v porovnaní s ponukou CELF-u a ostatných aktérov na trhu.
- (33) Listom z 8. júla 2002 požiadala SIDE o lehotu na odpoveď, ktorá jej bola poskytnutá listom z 25. júla 2002. Francúzske orgány, ktoré sa mali stretnúť so sekciami Komisie 17. júla 2002, taktiež požiadali o lehotu na odpoveď listom z 10. júla 2002. Dodatočná lehota im bola poskytnutá listom z 1. augusta 2002.

⁽¹⁾ Prípád C-332/98, Francúzsko v. Komisia, „Pomoc Družstvu pre vývoz francúzskej knihy“, Zbierka, s. I-4833.

- (34) SIDE adresovala svoju odpoveď Komisii listom z 12. augusta 2002. Francúzske orgány odovzdali svoju odpoveď listom zo 17. septembra 2002.
- (35) Po tom, čo Komisia listom z 19. septembra 2002 požiadala SIDE, aby jej oznámila, či jej odpoveď obsahuje dôverné informácie, a dostala negatívnu odpoveď 30. septembra 2002, listom zo 17. októbra 2002 odovzdala odpoveď SIDE spolu s prílohami francúzskym orgánom so žiadosťou o komentáre. Zároveň im pri tejto príležitosti položila ďalšie doplňujúce otázky.
- (36) Listom z 30. októbra 2002 Komisia položila aj SIDE ďalšie doplňujúce otázky, na ktoré bolo odpovedané listami z 31. októbra 2002 a 9. decembra 2002. SIDE po otázke Komisie zo 16. decembra 2002 oznámila Komisii listom z 23. decembra 2002, že jej odpovede neobsahujú žiadne dôverné informácie a že môžu byť odovzdané francúzskym orgánom na komentovanie.
- (37) Keďže francúzske orgány neodpovedali v predpísanej lehote, Komisia bola medzičasom nútená zaslať im listom z 27. novembra 2002 výzvu. Listom z 19. decembra 2002 požiadali francúzske orgány Komisiu o ďalší odklad termínu.
- (38) Dňa 9. januára 2003 Komisia adresovala francúzskym orgánom odpoveď SIDE z 23. decembra 2002 na komentovanie. Listom zo 17. januára 2003 odpovedali francúzske orgány na otázky Komisie zo 17. októbra 2002.
- (39) Listom zo 4. februára 2003 požiadali francúzske orgány Komisiu o ďalší odklad termínu, pokiaľ ide o žiadosť komentovať druhú odpoveď SIDE z 23. decembra 2002. Komisia čiastočne poskytla žiadaný odklad listom z 11. februára 2002. Listom z 11. marca 2003 adresovali Komisii svoju odpoveď.
- (40) Medzičasom bola SIDE na vlastnú žiadosť prijatá sekciami Komisie a počas stretnutia, ktoré sa konalo 4. marca 2003, mohla vyložiť svoj pohľad na vec od začiatku.
- II. OPIS DANÝCH OPATRENÍ: POMOC ZAMERANÁ NA ZACHOVANIE ČIASTOČNE NERENTABILNÝCH ČINNOSTÍ**
- (41) V roku 1980 ministerstvo kultúry v súlade s orientáciami všeobecnej politiky francúzskej vlády týkajúcej sa podpory knihy a literatúry vo francúzskom jazyku rozhodlo priznať pomoc vývozným komisionárom, ktorí by prijali každý typ objednávky bez ohľadu na výšku a rentabilitu. Tieto opatrenia boli prijaté s cieľom zmierniť nedostatok trhu a podporiť zachovanie činnosti „malých nerentabilných objednávok“ na obstarávacom exportnom trhu.
- (42) Francúzske orgány vysvetľujú, že malé kníhkupectvá, sídliace prevažne v nefrankofónnych oblastiach, niekedy ťažko prístupných a/alebo vzdialených, narážali na vážne ťažkosti pri zásobovaní, keďže ich objednávky nemohli byť vybavené prostredníctvom tradičných distribučných sietí, keď množstvo objednaných diel boli nedostatočné alebo keď jednotková cena objednaných kníh nebola dosť vysoká na to, aby služba mohla byť rentabilná.
- (43) Cieľom daných subvencií na prevádzku bolo povzbudiť podniky, aby rokovali aj s takými zákazníkmi (kníhkupcami a nie konečným užívateľom), ktorí by nemohli byť vybavení v rámci „normálneho“ obchodného vzťahu, založeného výlučne na zisku.
- (44) Cieľom danej pomoci bolo teda umožniť vývozným komisionárom vybaviť všetky objednávky kníhkupcov sídliačich v zahraničí prevažne v nefrankofónnych oblastiach bez ohľadu na výšku, rentabilitu a miesto určenia. Cieľom bolo, aby v rámci francúzskej politiky podpory kultúrnej rozmanitosti mohla byť zabezpečená optimálna distribúcia kníh vo francúzskom jazyku a aby takto bolo podporené šírenie frankofónnej literatúry po celom svete.
- (45) Mechanizmus pomoci prijatý francúzskymi orgánmi, nazvaný Program malých objednávok, spočíval v subvenciách na prevádzku, majúcich za cieľ kompenzovať zvýšené náklady na spracovanie malých objednávok vo výške nižšej alebo rovnjej 500 francúzskych frankov (FRF), teda približne 76 EUR.
- (46) Zvažovali sa ďalšie dva systémy financovania, spočívajúce v priamej pomoci kníhkupcom alebo priamej pomoci vydavateľom, ale tieto alternatívne riešenia nakoniec francúzske orgány vylúčili ako menej účinné a nákladnejšie. Systém spochybnený spoločnosťou SIDE sa im zdal najracionálnejší z ekonomického hľadiska a najbezpečnejší vo veci použitia štátnych prostriedkov.

- (47) V súlade s Programom malých objednávok spoločnosť, ktorej boli priznané subvencie, sa musela zaviazat' oznámiť riaditeľstvu knihy a čítania ministerstva kultúry všetky skutočnosti týkajúce sa všeobecnej činnosti spoločnosti (celkový obrat, finančné účty, predbežné rozpočty, kópie uznesení potvrdzujúcich tieto údaje, prípadne správu účtovného komisára a súhrnnú tabuľku miezd), ako aj všetky doklady súvisiace s činnosťou, ktorá má byť dotovaná, predovšetkým vyúčtovanie použitia subvencií, dokazujúce vykonanie služieb, na ktoré bola v predchádzajúcom roku priznaná subvencia.
- (48) V praxi iba jedna spoločnosť, CELF, využila Program malých objednávok. Spoločnosť mala každý rok podložiť zvýšené náklady vzniknuté službou „malých objednávok“ na podporenie žiadosti o subvenciu na ďalší rok ⁽¹²⁾.
- (49) Konkrétne, štvrtina subvencie udelennej v priebehu predchádzajúceho roka bola vyplatená na začiatku roka a zvyšok na nasledujúcu jeseň po preskúmaní predbežného rozpočtu danej spoločnosti a výkyvov zaznamenaných počas prvej časti účtovného obdobia, vykonanom štátnymi orgánmi.
- (50) Bolo dohodnuté, že ak sa nepoužije celá výška pomoci, zvyšná suma sa odpočíta zo subvencií predpokladaných na ďalší rok.
- (51) Je potrebné spresniť, že pomoc bola zrušená v roku 2002 (pozri v prílohe I tabuľku týkajúcu sa vývoja pomoci pridelennej od roku 1980 v eurách).
- (54) SIDE v podstate žiada Komisiu o prijatie rozhodnutia, ktoré by mohlo ukončiť narušenie hospodárskej súťaže, ktorej je obeťou na trhu exportu kníh vo francúzskom jazyku, udávané ťažkosti, majú za pôvod pomoc priznanú výlučne CELF-u.
- (55) SIDE udáva, že odmietla poskytnutie spornej pomoci, ktorú jej ponúklo ministerstvo kultúry počas stretnutia konajúceho sa 26. septembra 1996. Vysvetľuje, že nemohla prijať túto oneskorenú ponuku, ktorá prišla vo vhodnej chvíli po rozhodnutí súdu z 18. septembra 1995. Spresňuje, že si neželala využiť program, ktorého kompatibilitu s pravidlami práva Spoločenstva mohla spochybniť Komisia, a že okrem iného jej bola táto ponuka daná len s tým cieľom, aby sa zaviazala ukončiť procedúru, ktorú sama podnietila.
- (56) Okrem iného je SIDE presvedčená, že činnosť vývozného komisiónára nevyžaduje žiadnu pomoc. V dôsledku toho spochybňuje užitočnosť Programu malých objednávok. Nevylučuje však akúkoľvek možnosť k nemu v budúcnosti pristúpiť, „takým spôsobom, aby sa jej aktivity vykonávali v podmienkach nenarušenej hospodárskej súťaže“, ale iba za predpokladu, že francúzske orgány prijímú mechanizmus jasne kompatibilný s pravidlami zmluvy.
- (57) SIDE udáva, že „na obstarávanom exportnom trhu sa považujú za „všeobecných“ vývozcov operátori, ktorých obrat sa uskutočňuje predovšetkým cez sprostredkovateľov, ako sú kníhkupci, a nie cez konečných užívateľov“. Pre ňu sú jedinými všeobecnými komisiónármi CELF a SIDE. Spresňuje, že napokon existujú kníhkupci exportéri, ktorí predávajú priamo konečným užívateľom.

III. PRIPOMIENKY SIDE A TRETÍCH ZÚČASTNENÝCH

A. DÔVOD INTERVENČIE SIDE

- (52) Podľa znenia článku 2 stanov predmetom SIDE ⁽¹³⁾ je: „predaj kníh, tlače, všetkých kultúrnych produktov vo Francúzsku a v zahraničí, vydávanie, tvorba alebo získavanie a prevádzkovanie všetkých podnikov toho istého charakteru a všeobecnejšie všetky priemyselné, obchodné alebo finančné, hnutelné alebo nehnuteľné operácie, ktoré sa môžu priamo alebo nepriamo spájať s predmetom činnosti spoločnosti alebo ktoré by mohli uľahčiť ich rozšírenie alebo rozvoj“.
- (53) Listom z 20. marca 1992 SIDE podala Komisii sťažnosť ⁽¹⁴⁾ v dôsledku zamietnutia ministerstva kultúry priznať jej pomoc opísanú v časti II.
- (58) Počas stretnutia, ktoré sa konalo 4. marca 2003, SIDE oznámila Komisii, že pôsobí predovšetkým v západnej Európe. Pracuje aj na trhoch východnej Európy, ale iba zriedka v rámci programu „Na východe Európy“ ⁽¹⁵⁾, ktorý využíva CELF. SIDE pracuje aj v severnej Amerike a v juhovýchodnej Ázii. Predtým než Argentína dospela do súčasnej krízy, pracovala aj v tejto krajine. SIDE spresnila, že si nepraje pôsobiť v Afrike, pretože na týchto územiach, predovšetkým v čiernej Afrike, je málo zákazníkov zaujímajúcich sa o tento typ služieb. Nepôsobí ani na územiach, ktoré nie sú pokryté zárukami COFACE ⁽¹⁶⁾.

⁽¹²⁾ Okrem iného sa ministerstvo kultúry zúčastnilo ako pozvaný pozorovateľ na správnych výboroch a na valných zhromaždeniach CELF-u.

⁽¹³⁾ Rodinná spoločnosť založená v roku 1980.

⁽¹⁴⁾ Pozri odôvodnenie 3.

⁽¹⁵⁾ Komisia spresňuje, že tento program umožňuje poskytovať zľavy kníhkupcom z verejných cien. CELF sa zúčastňuje na programe rovnako ako aj iní operátori; v tomto prípade nejde o vývoznú obstarávanie.

⁽¹⁶⁾ Poistenie, ktoré pokrýva riziká spojené s platbou vyvázaných produktov. SIDE odmieta dodávať do nepokrytých krajín.

- (59) SIDE popiera tézu francúzskych orgánov, ktorá spočíva v tvrdení, že veľké objednávky by boli rentabilné, zatiaľ čo „malé objednávky“ nie, čo by odôvodňovalo fakt, že sú dotované, aby boli vybavené. Dokonca nakoniec dodáva, že spracovanie „malých objednávok“ je vcelku rentabilnejšie než spracovanie väčších objednávok.
- (60) SIDE spresňuje, že pojmy „malé objednávky“ a „prahy rentability“ sú argumenty predložené francúzskou vládou ako pokus o odôvodnenie pomoci pridelennej špecificky na prevádzku CELF-u pod rúskom pomoci na spracovanie malých objednávok francúzskych kníh určených do zahraničia, zatiaľ čo v skutočnosti ide prostú pomoc na prevádzkovanie.
- (61) SIDE tvrdí, že neexistuje prah rentability pre daný typ činnosti. Spresňuje, že sa dá samozrejme podstatne ušetriť, ak sa viacero exemplárov toho istého titulu objedná naraz. Z tohto dôvodu tabuľka zliav SIDE uvádza dodatočnú zľavu 5 % na každý titul, z ktorého je objednaných desať alebo viac exemplárov.
- (62) SIDE udáva, že na všetky objednávky sú rovnaké náklady na spracovanie a majú rovnakú rentabilitu, pretože iba počet riadkov zaregistrovaných jednou osobou za jeden deň, ako aj počet kníh na každý riadok objednávky je podstatný. Spresňuje, že celková výška vystavenej faktúry nemá vplyv na odhad nákladov na poskytnutie služby. Vysvetľuje, že osoba, ktorá zaregistruje za deň tisíc riadkov objednávok, strávi takmer presne toľko času, či už objednávka zákazníka má dva, alebo sto riadkov, jediný rozdiel je v tom, že musí identifikovať príslušného zákazníka každej objednávky pochádzajúcej od iného zákazníka, čo trvá len niekoľko sekúnd. Výška obratu realizovaného za dané obdobie nezávisí teda od počtu zákazníkov, závisí iba od počtu riadkov zaregistrovaných počas toho istého obdobia.
- (63) SIDE zároveň uvádza, že tak ako CELF prijíma všetky objednávky, ktoré sú jej adresované, bez ohľadu na hodnotu, iba solventnosť zákazníka predstavuje pre SIDE kritérium výberu.
- (64) SIDE však spresňuje, že niektoré objednávky môžu obsahovať objednávky neregistrovaných diel, čo vyžaduje špeciálne vyhľadávanie; tento typ objednávok hraničí s 4,5 % jej činnosti.
- (65) SIDE sa domnieva, že pomoc priznaná CELF-u na spracovanie malých objednávok mu umožňuje ponúknuť zákazníkom obzvlášť príťažlivé zľavy, ktoré SIDE nie je spôsobilá ponúknuť.
- (66) SIDE okrem popretia samotného princípu zvýšených nákladov, ktoré by mohli odôvodniť danú pomoc, zdôrazňuje niektoré chyby obsiahnuté v údajoch pochádzajúcich z analytického účtovníctva CELF-u, predložené francúzskymi orgánmi a použité Komisiou na podporu rozhodnutia 1999/133/ES. Vyvracia tak existenciu zvýšených nákladov spojených s diaľkovým prenosom malých objednávok, ako to vyplývalo z rozhodnutia 1999/133/ES. Zároveň zdôrazňuje, že niektoré údaje získané z analytického účtovníctva CELF-u, týkajúce sa nákladov na sociálne zabezpečenie, sa líšia od údajov týkajúcich sa toho istého postu v celkovom účtovníctve spoločnosti a že v dôsledku toho číselné účtovné údaje CELF-u, oznámené francúzskymi orgánmi, nie sú relevantné.
- (67) SIDE spresňuje, že sa rozhodla uvádzať vo svojej ponuke pre verejnosť iba vydavateľov, ktorí ponúkajú najpríťažlivejšie zľavy. Dodáva, že zoznam vydavateľov, ktorý ponúka, je omnoho skromnejší ako zoznam CELF-u, pretože nemá možnosť ponúknuť zaujímavé zľavy pre všetkých vydavateľov v protiklade s CELF-om, ktorý má možnosť to urobiť vďaka pomoci, ktorú dostáva, a privilegovaným vzťahom, ktoré udržiava s vydavateľmi.
- (68) SIDE tvrdí, že utrpela škodu, pretože niektorí z jej zákazníkov sa odvrátili od jej služieb a prešli k CELF-u, ktorý vďaka pomoci, ktorú dostáva, a vďaka ochote vydavateľov ponúka obzvlášť zaujímavé zľavy⁽¹⁷⁾. SIDE sa domnieva, že CELF takto získal dominantné postavenie na obstarávacom exportnom trhu.
- (69) SIDE spresňuje, že oteraz utrpí iný typ ujmy, ktorý má pôvod v zmenách tarifnej politiky CELF-u, ktorý aplikuje „už necelé dva roky podmienky odrádzajúce malé účty“⁽¹⁸⁾. Naozaj, odkedy CELF dostáva iba symbolickú časť spochybňovaných subvencií, a dokonca od ich úplného zrušenia v roku 2002, malé účty sa uchádzajú o služby SIDE. Táto nová požiadavka jej spôsobuje ďalšiu ujmu „pretože najzaujímavejší zákazníci sú tí, ktorí robia najväčšie objednávky“⁽¹⁹⁾.
- (70) SIDE uzatvára, že „politika takto vedená CELF-om je zjavne v úplnom protiklade s tvrdením CELF-u, podľa ktorého jeho údajná úloha verejnej služby, ktorá by podľa neho a francúzskej vlády oprávňovala pomoc, ktorú dostáva, ho núti spracúvať rovnakým spôsobom všetky objednávky a všetkých zákazníkov“.

⁽¹⁷⁾ Predkladá predovšetkým na tento účel dokument nazvaný Určenie škôd utrpенých spoločnosťou SIDE z dôvodu subvencií vyplatených ministerstvom kultúry CELF-u medzi 1. aprílom 1980 a 31. marcom 1996.

⁽¹⁸⁾ Roky 2000/2002. Ide o obdobie medzi začiatkom značného poklesu subvencií a ich zrušením.

⁽¹⁹⁾ SIDE predkladá predovšetkým list CELF-u z 18. marca 2002, ktorým informuje nemeckého zákazníka o zmene všeobecných podmienok predaja pre „malé účty“, ktorá sa prejavuje zvýšením jeho taríf.

- (71) Na podporenie svojich námietok SIDE predkladá dve externé správy z roku 1996, prvú pochádzajúcu od Národnej nadácie politických vied, druhú od Dvora audítorov.
- (72) Správa Národnej nadácie politických vied, nazvaná Podporované šírenie francúzskej vedeckej a univerzitnej knihy, uverejnená v novembri 1996, sa týka špeciálnej časti trhu, ktorou je šírenie francúzskych vedeckých a univerzitných kníh. SIDE udáva, že tento dokument, napriek tomu, že presahuje rámec tejto procedúry, obsahuje obzvlášť presvedčivé informácie, ktoré Komisia mala zohľadniť vo svojom rozhodnutí 1999/133/ES, na zhodnotenie zákonnosti danej pomoci.
- (73) SIDE zároveň predkladá správu Dvora audítorov, uverejnenú v októbri 1996, ktorá celkovo kritizuje politiku ministerstva kultúry vo veci subvencií a osobitne sa zameriava na niektoré programy financované ministerstvom kultúry, konkrétne program Stránka po stránke, ktorý spravoval CELF.
- (74) SIDE vyzdvihuje ďalšie čiastkové problémy. Svedčí o rekapitalizácii CELF-u štátom v roku 1980, čo podľa nej predstavuje pomoc na záchranu. Domnieva sa, že CELF dostal ďalšiu rekapitalizáciu v roku 1993, čo taktiež predstavuje štátnu pomoc, prostredníctvom Asociácie pre rozvoj francúzskej edície (Association pour le développement de l'édition française — ADEF). SIDE napokon spomína výhody, ktoré CELF získal vďaka „správe štátnych programov“, ktorá jej bola zverená, ako aj ďalšiu sériu čiastkových výhod, spojených s privilegovanými vzťahmi, ktoré táto spoločnosť udržiava so štátnou mocou.
- (77) Pán Van Ginneken tiež spomína problematiku novej dohody medzi CELF-om a vydavateľmi, z ktorých časť bola členmi CELF-u ⁽²⁴⁾. Vyhlasuje za „zjavne nespravodlivú“ situáciu, v ktorej je súkromná iniciatíva reprezentovaná veľkovývozcami zmarená.
- (78) Hexalivre, spoločnosť exportujúca francúzske knihy ⁽²⁵⁾, intervenuje taktiež pod menom pána Van Ginnekena, ktorý je jej predsedom, ako kníhkupcom, ktorého klienta pozostáva „z inštitúcií“ sídlacích v zahraničí. Vo svojom stanovisku z 23. decembra 1996 udáva, že činnosť CELF-u, ktorého poslaním by malo byť zásobovanie kníhkupcov sídlacích v zahraničí, by sa v princípe nemala krížiť s jej vlastnými aktivitami. Hexalivre trvá na tom, že v konečnom dôsledku daná subvencia prináša výhody „súkromnej spoločnosti podporovanej administratívou a smerujúcej tak, ako je to len možné, k monopolnému postaveniu“.
- (79) Pán Fenouil, pre Lavoisier Tec a Doc, bývalého spolupracovníka CELF-u, vydavateľa a kníhkupca exportéra špecializovaného na vedecké a technické diela, nespochybňuje vo svojom stanovisku zo 7. januára 1997 oprávnenosť pomoci udeľovanej CELF-u od roku 1980, a dokonca hovorí o „bezvýhradnej podpore až do roku 1994“ ⁽²⁶⁾. Zato však spochybňuje diverzifikáciu aktivít CELF-u ⁽²⁷⁾, ktorá vraj bola financovaná vďaka sporným subvenciám. Zároveň udáva, že 50 % objednávok spracúvaných jeho spoločnosťou sú malé objednávky v hodnote nižšej ako 500 FRF. Napokon pán Fenouil „volá po obnovení podmienok normálnej hospodárskej súťaže v exporte, prechádzajúc predovšetkým cez zrušenie pomoci nezaloženej na skutočnej verejnej službe alebo na nespornom kultúrnom ciele, ktorý nemôže byť dosiahnutý existujúcimi prostriedkami“.

B. STANOVISKO TRETÍCH ZÚČASTNENÝCH STRÁN

- (75) Po uverejnení rozhodnutia o otvorení procedúry v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev ⁽²⁰⁾ 30. júla 1996 a pred jeho uverejnením sa ozvalo viacero tretích zúčastnených strán ⁽²¹⁾.
- (76) Pán Van Ginneken ⁽²²⁾ vo svojom stanovisku z 21. decembra 1996 ako veľkovývozca francúzskych kníh do nefrankofónnych krajín vysvetľuje, že „*CELF si dal za úlohu* ⁽²³⁾ *stať sa veľkovývozcom, a rentabilným, v protiklade s dôvodom, pre ktorý bol založený ako orgán služieb*“.
- (80) Pán de la Rochefoucauld, za spoločnosť U milovníkov medzinárodnej knihy, intervenuje v stanovisku z 2. januára 1997. Namietá a lútuje, že CELF môže preukazovať služby zahraničným knižniciam a/alebo inštitucionálnym zákazníkom a dostávať subvencie na uspokojenie potrieb iného trhu. Prial by si, aby CELF obmedzil svoj predaj iba na zahraničných kníhkupcov, s vylúčením akejkoľvek inej klientely. Domnieva sa, že kompenzačná subvencia by umožnila CELF-u poskytnúť 3 % dodatočnej zľavy svojim zákazníkom. Podľa neho „*je pomoc pokrytctvom*“, „*čuduje sa, že pomoc môže zodpovedať vyše 60 % výšky daných objednávok*“. Dospieva k záveru, že pomoc slúži na rozvoj komerčných aktivít CELF-u. V dôsledku toho sa domnieva, že pomoc by mala byť rozdelená „*medzi daných kníhkupcov proporcionálne podľa obratu urobeného s tretími krajinami*“ a že je vhodné zakázať CELF-u zásobovať iných zákazníkov ako kníhkupcov sídlacích v zahraničí.

⁽²⁰⁾ Pozri poznámku č. 1.

⁽²¹⁾ Treba poznamenať, že dvoch z troch intervenujúcich kúpil CELF, pán Van Ginneken zároveň intervenoval v mene Hexalivre v roku 1996.

⁽²²⁾ Bývalý reprezentant multicartes CELF-u, ktorého vzťahy s CELF-om „sa zle skončili“. Kúpil CELF.

⁽²³⁾ Odkaz na roky 1996/1997.

⁽²⁴⁾ Pre informáciu, Komisia mohla zdôrazniť, že spolupracovníkov CELF-u je v priemere sto, zatiaľ čo na trhu existuje niekoľko tisíc vydavateľov.

⁽²⁵⁾ Hexalivre bol kúpený v roku 1998 pobočkou CELF-u, ktorá bola tiež pripojená k CELF-u.

⁽²⁶⁾ Tučné písmená a podčiarknutie doplnené Komisiou.

⁽²⁷⁾ CELF, podľa Tec a Doc, by mal obmedziť svoje aktivity na obstarávanie spojené s vývozom a nepôsobiť v oblasti vývozu vedeckých kníh.

- (81) Národná odborová organizácia dovozcov a vývozcov kníh (Syndicat national des importateurs et exportateurs de livres — SNIEL) upozorňuje vo svojom stanovisku z 31. decembra 1996 na to, že tvrdenia SIDE týkajúce sa CELF-u sa nepovažovali za dostatočne dôveryhodné na to, aby sa na začiatku pripojil k jej súdnemu konaniu. Spochybňuje však fakt, že by CELF mohol od roku 1996 pôsobiť v „oblastiach, v ktorých nebolo pôvodne plánované, že bude pôsobiť“⁽²⁸⁾, a domnieva sa, že rozvinul tieto aktivity vďaka získaným kompenzačným subvenciám, ktoré sa jej zdajú príliš vysoké.
- (82) Rovnako vo svojom stanovisku zo 6. januára 1997 SIDE udávala, že „... aj za predpokladu, že by pojem malých objednávok mal komerčný význam, veľmi rýchlo sa ukázalo, že CELF sa neobmedzil na túto údajne nerentabilnú činnosť“.
- (83) CELF, ktorý intervenuje aj ako tretia zúčastnená strana, popiera tvrdenia žalujúcej strany a predkladá viacero listov od vydavateľov, ktorí vyjadrujú svoju spokojnosť s jej službami.
- (86) Francúzske orgány udávajú, že CELF bol za týchto okolností premenený na družstevnú akciovú spoločnosť s fixným kapitálom. Jeho kapitál bol zvýšený z 80 500 FRF na 1 280 500 FRF. Rekapitalizáciu spoločnice realizovali akcionári a spolovice ADEF⁽³⁰⁾, asociácia financovaná štátom. ADEF bola zrušená v roku 1994; jej akcie boli bezplatne prenechané SNE, spolupracovníkovi CELF-u.
- (87) Francúzsko udáva, že CELF zostal až dodnes družstevnou akciovou spoločnosťou, ktorá funguje na základe vlastných prostriedkov. Spresňuje, že ide o štruktúru, ktorá bola vždy otvorená všetkým, splnenie žiadnej podmienky štátnej príslušnosti sa nepožadovalo na to, aby sa niekto stal akcionárom, jedinou povinnosťou bolo vždy mať „činnosť vzťahujúcu sa nejakým spôsobom na operácie exportu kníh vo francúzskom jazyku“. Teda aj vydavatelia frankofónnych diel sídlia v inom členskom štáte môžu mať podiel na družstve a mať osôh z jej intervencií⁽³¹⁾.

IV. KOMENTÁRE FRANCÚZSKYCH ORGÁNOV

- (84) Francúzske orgány udávajú, že spracúvanie malých objednávok kníh dlho zabezpečovali spoločnosti Hachette a Messageries du livre (Knižná pošta). Tieto spoločnosti hrali úlohu distribútorov na účet mnohých vydavateľstiev, ktoré nemali k dispozícii distribučnú štruktúru vhodnú pre špecifické malé objednávky a/alebo ktoré si nepriali ich rozvíjať.
- (85) CELF, ktorý zhromažďuje rôznych aktérov vydateľského prostredia, bol založený v roku 1977, spočiatku vo forme družstva s meniteľným kapitálom, na zmierenie nedostatku na obstarávanom exportnom trhu, v čase, keď sa Hachette a Messageries du livre rozhodli vzdať svojej činnosti komisionára z dôvodu nerentabilnosti⁽²⁹⁾. Počiatočný kapitál CELF-u, 50 000 FRF, bol neskôr zvýšený na 80 500 FRF. Od roku 1979 CELF narazil na veľké, ale očakávané finančné problémy, pretože obe spoločnosti, ktoré predtým túto činnosť viedli, sa radšej stiahli z trhu, ktorý považovali za nerentabilný. Profesia, vydavatelia, Národná odborová organizácia vydavateľov (Syndicat national de l'édition — SNE) a štátna moc sa domnievali, že činnosť CELF-u mala byť v každom prípade zachovaná, aby mohla byť zabezpečená optimálna distribúcia kníh vo francúzskom jazyku do zahraničia. Keďže sa zdalo, že žiadny iný operátor nie je spôsobilý zabezpečiť túto službu, bolo v roku 1980 rozhodnuté, že CELF bude reštrukturovaný a rekapitalizovaný.
- (88) V zmysle článku 3 svojich stanov je predmetom CELF-u „priamo spracúvať objednávky⁽³²⁾ kníh, brožúr a ostatných komunikačných podkladov do zahraničia a francúzskych zámorských území a departementov a všeobecnejšie vykonávať všetky operácie smerujúce predovšetkým k rozvoju podpory francúzskej kultúry vo svete, prostredníctvom vyššie uvedených podkladov. Na tento účel bude družstvo vykonávať všetky priemyselné, komerčné alebo finančné, hnutelné alebo nehnuteľné operácie s cieľom realizovať predmet činnosti spoločnosti. Vzhľadom na špecifický predmet družstva žiadna fyzická ani právnická osoba sa nemôže stať alebo zostať akcionárom, ak nevykonáva žiadnu činnosť vzťahujúcu sa nejakým spôsobom na vyššie uvedené operácie exportu“.
- (89) Francúzske orgány spresňujú, že k 6. novembru 2002 mal CELF 76 akcionárov spolupracovníkov, ktorými sú najmä, ale nie výlučne, vydavatelia. Každý akcionár má iba jeden hlas vo valnom zhromaždení bez ohľadu na výšku jeho účasti. Spresňujú, že interprofesionálna forma spoločnosti bola zárukou transparentnosti, snahy o kolektívny záujem a dobrej správy pridelenej subvencie.

⁽²⁸⁾ Malé objednávky predstavujú podľa SNIEL 6 % činnosti CELF-u, čo znamená, podľa tejto odborovej organizácie, že „CELF rozvinul 94 % svojej činnosti v oblastiach, v ktorých nebolo pôvodne plánované, že bude pôsobiť“.

⁽²⁹⁾ List Národnej odborovej organizácie vydavateľov z 18. júla 1980, predložený žalujúcou stranou, potvrdil túto skutočnosť.

⁽³⁰⁾ Toto združenie zoskupovalo istý počet vydavateľov, ktorých hlavnými smermi intervencií bol rozvoj prítomnosti francúzskej knihy v zahraničí a podpora investícií vydavateľov exportérov. Toto združenie získalo štátnu podporu prostredníctvom riaditeľstva knihy a čítania ministerstva kultúry.

⁽³¹⁾ V súčasnosti je členom CELF-u jediná zahraničná spoločnosť. Ide o Vydavateľstvo Casterman, ktorého sídlo je v Belgicku; ide o francúzsku pobočku Flammarionu, ktorý je sám pobočkou talianskeho vydavateľstva Rizzoli.

⁽³²⁾ Pred uznesením valného zhromaždenia 29. júna 1994 sa stanovily CELF-u výslovne odvolávali na malé objednávky. Bolo tam uvedené, v článku, ktorý bol článkom II stanov, že „predmetom družstva je priamo spracúvať alebo ulahčovať spracúvanie malých objednávok do zahraničia a francúzskych zámorských území a departementov...“.

- (90) Hlavní aktéri distribúcie kníh sú:
- a) vydavatelia, ktorí „produkujú“ knihy;
 - b) distribútori, združení alebo nie vo vydavateľstvách, ktorí zabezpečujú komerčnú kampaň kníh u maloobchodníkov alebo niektorých veľkých inštitucionálnych užívateľov;
 - c) distribútori, združení alebo nie vo vydavateľstvách, ktorí zabezpečujú logistiku distribúcie vydavateľov; dostávajú objednávky od kníhkupcov, niektorých veľkých inštitucionálnych užívateľov alebo rôznych sprostredkovateľov a zásobujú sa u vydavateľov;
 - d) veľkoobchodníci, ktorí nezasahujú vždy do distribučného kanála a ktorí sú sprostredkovateľmi medzi distribútormi a maloobchodníkmi alebo niektorými veľkými inštitucionálnymi užívateľmi;
 - e) komisionári, ktorí sa obracajú len na maloobchodníkov, a nie na konečných užívateľov.
- (91) Francúzsko spresňuje, že kníhkupectvá napojené na internet sa musia odteraz rátať medzi aktérov prítomných na trhu a zároveň sa musia považovať za možných konkurentov vývozných komisionárov. Nie je však spôsobilé poskytnúť údaje týkajúce sa časti trhu, ktorá by bola v rukách týchto nových aktérov ⁽³³⁾.
- (92) Francúzske orgány vysvetľujú, že rozmanitosť operátorov prítomných na trhu musí umožniť šírenie a podporu knihy u všetkých typov publika, v princípe bez ohľadu na ich geografické umiestnenie, keďže Program malých objednávok umožnil prospešne obmedziť nedostatky zložitého mechanizmu distribúcie kníh.
- (93) Francúzske orgány poskytli niektoré informácie, ktoré sa uplatňujú na celkový trh exportu kníh vo francúzskom jazyku. Vysvetľujú obchodnú politiku CELF-u, ktorý v súlade so svojimi stanovami a so záväzkami, ktoré prijal u francúzskych orgánov, uprednostňuje zóny, kde je málo vydavateľov.
- (94) Ako to možno vidieť v tabuľke 1, CELF je málo aktívny v zónach, kde sú veľmi aktívni vydavatelia, a naopak, CELF je veľmi aktívny v zónach, kde je málo vydavateľov.

Tabuľka 1

Porovnávajúce geografické rozdelenie frankofónnych vydavateľstiev podľa obratu/časti trhu CELF-u na celkovom trhu vývozu kníh vo francúzskom jazyku			
Dané regióny	Vydavateľstvá	CELF	Časť CELF-u
Európske spoločenstvo	38,2 %	20,23 %	0,97 %
Severná Amerika	17,4 %	6,03 %	0,64 %
Európske krajiny, ktoré nie sú súčasťou EÚ	16 %	1,11 %	0,13 %
Francúzske zámorské územia a departementy (Dom Tom)	8,4 %	0,87 %	0,19 %
Ázia	3,7 %	19,9 %	9,95 %
Frankofónna Afrika	5,5 %	11,58 %	3,85 %
Maghreb	4,4 %	28,43 %	11,84 %
Blízky a stredný východ	2,3 %	1,09 %	0,87 %
Východná Európa	2 %	2,21 %	2,03 %
Latinská Amerika	1,5 %	7,6 %	9 %
Antily	0,32 %	0,7 %	4,27 %
Nefrankofónna Afrika	0,16 %	0,21 %	2,47 %
	100 %	100 %	

⁽³³⁾ Tento trh nie je identifikovateľný v rámci colných štatistik.

- (95) Francúzske orgány trvajú na tom, že Program malých objednávok nebol formulovaný ako špecifická pomoc CELF-u, ale ako režim na podporu šírenia kníh vo francúzskom jazyku, pre ktoré sa môže využívať aj kanál iných operátorov, ktorí by mohli uspokojovať rovnaký typ objednávok.
- (96) Vysvetľujú, že zmenu štruktúry CELF-u, vykonanú v roku 1980, sprevádzalo rozhodnutie o pridelení pomoci v rámci Programu malých objednávok. Potvrdzujú, že CELF bol prakticky jediným všeobecným operátorom, ktorý dostal dané subvencie⁽³⁴⁾, žiadny iný operátor, okrem SIDE, dvanásť rokov po vytvorení programu nepožiadala o subvencie napriek tomu, že program bol v tomto profesijnom okruhu známy.
- (97) Francúzsko nepopiera, že ministerstvo kultúry odmietlo priznať pomoc SIDE⁽³⁵⁾ v roku 1991, keďže táto spoločnosť nespĺňala podmienky transparentnosti, požadované na pridelenie spomínanej pomoci, a odmietla sa podriaďovať povinnostiam spojeným s ich priznaním. Okrem iného Francúzsko pripomína, že ministerstvo kultúry kontaktovalo SIDE v roku 1996 s cieľom navrhnúť jej spomínanú pomoc a že SIDE ju odmietla.
- (98) Francúzske orgány tvrdia, že jeden z cieľov francúzskej kultúrnej politiky spočíva v zabezpečení šírenia diel vo francúzskom jazyku do celého sveta. Tento cieľ sa musí chápať ako podstata verejnej služby. Preto sa francúzske orgány domnievajú, že Komisia má analyzovať dané opatrenia so zreteľom na článok 86 ods. 2 zmluvy.
- (99) Francúzsko pripomína, že CELF bol založený a potom dotovaný spochybňovanými subvenciami v čase, keď sa ekonomickí aktéri majúci túto činnosť na starosti rozhodli stiahnuť sa z trhu. Ak by spochybnené opatrenia neboli prijaté, šírenie kníh vo francúzskom jazyku do malých kníhkupectiev sídlacích často vo vzdialených zónach, kde je požiadavka menej dôležitá podľa obratu a množstva, by tým zrejme utrpelo.
- (100) Francúzske orgány sa v dôsledku toho rozhodli využiť spochybnený program, aby mohli byť vybavené všetky objednávky, vrátane nerentabilných objednávok frankofónnych diel, za rovnakých podmienok ako väčšie objednávky.
- (101) Francúzsko tvrdí, že ministerstvo kultúry poskytovalo „podporu na operačné náklady verejnej služby CELF-u, spojené s malými objednávkami“ a že CELF bol v dôsledku toho poverený skutočnou verejnou službou.
- (102) Na podporu svojich dôkazov poskytli francúzske orgány Komisii viacero textov:
- a) dekrét č. 82-394 z 10. mája 1982 o organizácii ministerstva kultúry kladie dôraz na jeho úlohu v „rozkvet francúzskej kultúry a francúzskeho umenia vo voľnom dialógu kultúr sveta“;
 - b) dekrét č. 93-797 zo 16. apríla 1993 o kompetenciách ministra kultúry a frankofónie, ktorý stanovuje, že „minister kultúry a frankofónie... pripravuje, spolu s ostatnými ministrami, ktorých sa to týka, akcie riadené štátom s cieľom zabezpečiť pôsobenie francúzskej kultúry a frankofónie vo svete“;
 - c) vyhlášky o organizácii riaditeľstva knihy a čítania, posledná z roku 1996, založené na spomínaných dekrétach, ktoré spresňujú úlohy ministerstva kultúry v oblasti exportu kníh.
- (103) Francúzske orgány udávajú, že na základe týchto textov uzatváralo riaditeľstvo knihy a čítania ročné dohody s partnermi poverenými realizovaním akcií vychádzajúcich z kultúrnej politiky vlády. Tieto dohody definujú ciele spolupráce medzi ministerstvom a organizáciami, ktoré dotuje, ako aj vzájomné povinnosti strán.
- (104) Francúzske orgány vysvetľujú, že ministerstvo kultúry uzatváralo každý rok s CELF-om⁽³⁶⁾ dohodu, ktorou ho poverovalo vykonávaním úlohy verejnej služby, spočívajúcej vo „vybavení každej objednávky frankofónnych diel prichádzajúcej zo zahraničných kníhkupectiev bez ohľadu na hodnotu“.
- (105) Francúzske orgány vysvetľujú, že bez ohľadu na vymedzenie referenčného trhu SIDE a CELF nie sú v konkurencii v objednávkach malých množstiev.
- (106) Obzvlášť upozorňujú na rozpor SIDE, ktorá tvrdí, že pracuje s rovnakým typom zákazníkov ako CELF a že zaobchádza so všetkými zákazníkmi rovnakým spôsobom „bez ohľadu na hodnotu ich objednávok“, uplatňuje na objednávky menej ako desať exemplárov zľavu nižšiu ako 5 %.
- (107) Domnievajú sa, že táto významná „penalizácia“, ktorú SIDE uplatňuje na objednávky malých množstiev — menej ako desať diel, je jasným dôkazom toho, že malé objednávky nepredstavujú prednostný cieľ SIDE, na rozdiel od objednávok, ktoré jej umožňujú realizovať výrazné úspory, ako napríklad objednávky od inštitucionálnych zákazníkov, privilegovaný cieľ SIDE.

⁽³⁴⁾ Niektoré spoločnosti, Servedit pre frankofónnu Afriku v rokoch 1988 až 1993 a Ecole des loisirs (Škola voľného času) v roku 1995 pre krajiny Stredozemného mora, získali pomoc rovnakého charakteru, ale v špecializovaných sektoroch.

⁽³⁵⁾ Jediná iná spoločnosť, ktorá požiadala o priznanie subvencií.

⁽³⁶⁾ Až do roku 2001, pretože subvencia bola zrušená od roku 2002.

- (108) Základný rozdiel obchodnej stratégie sa prejavuje predovšetkým v priemernom počte kníh na riadok a faktúru, ktorý je podstatne vyšší u SIDE ako u CELF-u.
- (109) Francúzske orgány udávajú, že CELF ako kompenzáciu za pomoc, ktorá je mu priznaná, a dokonca aj keď to nie je ako také kompenzované pomocou z Programu malých objednávok, musí byť spôsobilý ponúknuť svojej klientele veľmi širokú a rozmanitú ponuku vydavateľov, keďže politickým cieľom ministerstva kultúry je čo najrozsiahlejšie šírenie francúzskych kníh. Upozorňujú na to, že stovky vydavateľov figurujúcich v ponuke CELF-u, sú v skutočnosti veľmi malí vydavatelia, združenia alebo rôzne málo známe organizácie⁽³⁷⁾, ktorých vydavateľská činnosť nie je taká, aby pritiahla veľké a rentabilné objednávky. Ponúkajúc tento rozšírený zoznam vydavateľov, CELF podporuje rôznorodosť. Z tohto dôvodu sa musí zásobovať u veľkého počtu dodávateľov za čiastky, ktoré sú často veľmi nízke, čo ju tiež núti viesť veľké množstvo malých vydavateľských účtov bez toho, aby sa to kompenzovalo akoukoľvek pomocou.
- (110) Avšak malé vydavateľské účty sú ekonomicky menej rentabilné, pretože v protiklade s veľkými vydavateľmi neposkytujú veľmi zaujímavé podmienky. SIDE sleduje zo svojej strany komerčnú politiku, ktorá uprednostňuje obľúbenejších vydavateľov, ktorí by mohli pritiahnuť veľké objednávky. Francúzske orgány v dôsledku toho vysvetľujú, že je potrebné rozlišovať „malé účty“ a „malé objednávky“. Pojem „malé objednávky“ zodpovedá iste označeniu daného spochybneného „programu“, avšak nezohľadňuje dostatočne náprotivok „malých zákaznických účtov“, ktorým sú „malé dodávateľské účty“.
- (111) Priznanie subvencií je iste založené na zvýšených nákladoch vzniknutých malými objednávkami, ale operátor beneficiant pomoci je zároveň podriadený povinnostiam, ktoré nie sú, povedané v pravom zmysle slova, „kompenzované“.
- (112) Francúzske orgány udávajú, že kompenzačná pomoc bola priznaná CELF-u tak, aby sa kompenzovali dodatočné náklady spôsobené malými objednávkami, ktorých jediný prah bol stanovený, vychádzajúc zo skúseností, na 500 FRF. Tento prah predstavoval jedinú referenciu, ktorá nepredpokladala, že každá objednávka s hodnotou medzi 0 a 500 FRF sa musí situovať práve na prahu rentability. Niektoré objednávky vo výške 500 FRF mohli byť rentabilné, zatiaľ čo iné neboli. Všetko záviselo od počtu titulov a kníh obsiahnutých v objednávke, od charakteru týchto kníh, od kvality zadanej objednávky, od faktu, či je zákazník krytý zárukami COFACE, ako aj od podmienok a splatnosti platby.
- (113) Francúzske orgány spresňujú, že čo sa zdá byť, naopak, jasným, je to, že rozmedzie objednávok od 0 do 500 FRF nebolo vo všeobecnosti rentabilné a v princípe by nebolo kryté operátorom, ktorý by bral do úvahy len ekonomické kritériá. Formulujú tento posledný argument vzhľadom na analýzu nákladov, založenú na referenčnom roku 1994.
- (114) Ako ukazujú tabuľky 2a a 2b, francúzske orgány spresňujú, že CELF bol nútený v priebehu posledných rokov, a obzvlášť od začiatku ich finančného dištancovania sa v rokoch 1996/1997, diverzifikovať svoje aktivity, predovšetkým rozvíjajúc rentabilnú klientelu, pozostávajúcu z veľkých kníhkupeckých účtov a z inštitucionálnych zákazníkov, ako sú knižnice, univerzity alebo aj kultúrne strediská. V tom istom čase bol sledovaný pokles obratu „malých účtov“, ako aj zníženie počtu zákazníkov. Zároveň sa konštatovalo celkové zvýšenie obratu CELF-u. Za týchto podmienok francúzske orgány potvrdzujú, že spracúvanie malých objednávok bolo pre CELF faktorom spomaľujúcim činnosť.

Zloženie obratu CELF-u

I/Tabuľka 2a — príklad Nemecka

NEMECKO			
3,4 % obrat CELF-u reprezentuje 27,2 % aktívnych malých zákaznických účtov			
	1999	2000	2001
Obrat	2 331 713 FRF	2 548 430 FRF	2 906 533 FRF
Počet zákazníkov	593	561	444
Obrat < 5 000 FRF	480	462	344
Obrat < 10 000 FRF	47	35	38
Obrat + 100 000 FRF	0	2	4

⁽³⁷⁾ Napríklad: Barokový spolok Limoge; kláštor Sainte Madeleine.

II/Tabuľka 2b — Európske spoločenstvo

Zákaznícke účty Európskeho spoločenstva			
	1999	2000	2001
Obrat	15 253 754 FRF	14 241 785 FRF	14 436 006 FRF
Počet aktívnych zákazníkov	1 567	1 440	1 249
Obrat < 5 000 FRF	1 059	950	782
Obrat < 10 000 FRF	162	154	139
Obrat + 100 000 FRF	19	15	18

V. POSUDOK KOMISIE

- (115) CELF a SIDE sú dve spoločnosti usadené vo Francúzsku, ktoré predovšetkým vykonávajú činnosť vývozných komisionárov pre knihy vo francúzskom jazyku ⁽³⁸⁾. Táto činnosť spočíva v distribúcii ⁽³⁹⁾ kníh vo francúzskom jazyku s cieľom uspokojiť objednávky maloobchodníkov (malých kníhkupectiev alebo inštitúcií, ako sú knižnice alebo univerzity) najmä do nefrankofónnych krajín alebo zón. Pre zóny, ako je frankofónne Belgicko, Kanada alebo Švajčiarsko, distribúciu kníh zabezpečujú samotní vydavatelia alebo distribučné siete, keďže objem trhu je dostatočne veľký na to, aby spoločnosti investovali do integrovaných distribučných sietí. Tento typ služby umožňuje zabezpečiť optimálnu distribúciu množstva diel.
- (116) SIDE a francúzske orgány sa zhodli na vysvetlení, že komisionár v praxi spája malé individuálne objednávky, ktorých spracovanie by bolo príliš nákladné pre vydavateľov a klasických distribútorov. Táto služba umožňuje zákazníkom, kníhkupcom či inštitúciám vyhnúť sa povinnosti komunikovať s veľkým počtom dodávateľov.
- (117) Paralelne sú objednávky adresované vydavateľom a/alebo distribútorom, ktorí majú takto len jedno miesto dodania: komisionára. Vďaka tomuto typu služieb tiež ušetrí čas a peniaze a vyhnú sa udržiavaniu kontaktov s veľkým počtom zákazníkov, hypoteticky geograficky rozptýlenými.
- (118) Vývozní komisionári sú teda hlavnými poskytovateľmi služieb pre kanál exportu kníh do krajín, kde je dopyt nepravidelný, roztrieštený a/alebo nízkoobjemový. Využitie služieb vývozného komisionára je preto často jediným spôsobom pre nákupcu (nikdy nejde o konečného zákazníka) sídliaceho v nefrankofónnej krajine, ako zadať a dostať svoje objednávky. Služba komisionára umožňuje znížiť fixné náklady spojené so spracovaním každej objednávky.

- (119) V tomto prípade je zrejmé, že francúzske orgány vytvorili spochybnený Program malých objednávok, aby podporili na obstarávacom exportnom trhu malé objednávky v hodnote nižšej alebo rovnajúcej sa 500 FRF, v princípe považované za nerentabilné. Je teda potrebné overiť, či tento program, ktorý nebol notifikovaný a ktorého jediným beneficiantom bol CELF, bol kompatibilný so zmluvou.

A. UPLATNITEĽNOSŤ USTANOVENÍ ČLÁNKU 87 ZMLUVY

1. Dané opatrenia sú pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 zmluvy
- (120) Článok 87 ods. 1 zmluvy ustanovuje, že „okrem výnimiek uvedených v tejto zmluve je nekompatibilná so spoločným trhom, keďže ovplyvňuje výmeny medzi členskými štátmi, každá pomoc priznaná štátmi alebo zo štátnych prostriedkov v akejkoľvek forme, ktorá naruša alebo by mohla narušiť hospodársku súťaž uprednostňovaním niektorých spoločností alebo niektorých výrobcov“.
- (121) Dané opatrenie prináša CELF-u výhodu, pretože ide o subvenciu určenú na zníženie nákladov na malé objednávky. Tento bod napokon francúzske orgány nikdy nepopierali.
- (122) Je financované z rozpočtových prostriedkov spravovaných riaditeľstvom knihy a čítania ministerstva kultúry, teda zo štátnych prostriedkov.
- (123) Je určené komisionárom pre knihy a v praxi získal subvenciu iba CELF. Je teda selektívne.
- (124) Pokiaľ ide o ovplyvnenie výmen medzi členskými štátmi a narušenie hospodárskej súťaže, spôsobené týmto opatrením, Komisia zohľadnila nasledujúce.

⁽³⁸⁾ CELF je komisionárom výlučne pri knihy vo francúzskom jazyku, čo nie je prípad SIDE, ktorá sa zaoberá aj knihami v iných jazykoch.

⁽³⁹⁾ Činnosť CELF-u, v protiklade s činnosťou SIDE, je orientovaná výlučne na export.

- (125) Pomoc je priznaná francúzskym komisionárom, ktorí exportujú knihy vo francúzskom jazyku hlavne do nefrankofónnych krajín. Títo francúzski komisionári sú vo vzájomnej konkurencii, aspoň potenciálne, s inými komisionármi pre vývoz frankofónnych kníh sídlacimi v iných frankofónnych krajinách Spoločenstva (predovšetkým v Belgicku a Luxembursku). Je však potrebné uviesť, že vzhľadom na značný rozdiel medzi objemom frankofónnych kníh exportovaných do nefrankofónnych krajín z Francúzska na jednej strane a z Belgicka a Luxemburska na strane druhej je narušenie hospodárskej súťaže, spôsobené pomocou na trhu, prirodzene veľmi obmedzené.
- (126) Pomoc môže tiež spôsobiť narušenie hospodárskej súťaže a ovplyvniť výmeny, majú dosah na ostatné aktivity CELF-u. Zdá sa však, že tieto aktivity sú obmedzené na distribúciu do zahraničia a webová stránka CELF-u ⁽⁴⁰⁾ jasne udáva, že CELF nepredáva ani vo Francúzsku, ani súkromným osobám. Daná pomoc bola priznaná CELF-u v rámci Programu malých objednávok, ktorý pozostával v zabezpečení toho, aby všetky objednávky pochádzajúce zo zahraničných kníhkupectiev situovaných na nefrankofónnych územiach mohli byť vybavené bez ohľadu na ich hodnotu. Komisia upozorňuje, že spochybnený mechanizmus mohol byť prospešný aj pre nákupcov a vydavateľov frankofónnych kníh, keďže ako prví mohli získať dostupné ceny, a ďalší predaj tým bol uľahčený. Takéto ovplyvnenie výmen je však extrémne nepriame a v konečnom dôsledku veľmi obmedzené vzhľadom na veľmi nízku nahraditeľnosť medzi knihami vo francúzskom jazyku a v iných jazykoch.
- (127) Za týchto podmienok predstavuje pomoc priznaná CELF-u štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 zmluvy, pretože zodpovedá štyrom súčasným podstatným podmienkam pojmu pomoci. Je však potrebné uviesť, že vplyv na výmeny a narušenie hospodárskej súťaže spôsobené opatrením sú veľmi nízke.
- (128) Je napokon potrebné zdôrazniť, že členské štáty sú povinné vo vhodnom čase informovať Komisiu o projektoch smerujúcich k zriadeniu pomoci v súlade s článkom 88 ods. 3 zmluvy.
- (129) Avšak francúzska vláda nenotifikovala daný program ako ani pomoc v prospech CELF-u na spracúvanie malých objednávok pred jej pridelením. Pomoc bola teda udelená nezákonne.
- (130) Navyše, keďže súd čiastočne zrušil rozhodnutie Komisie z 18. mája 1993 a potom rozhodnutie 1999/133/ES, ktoré schvaľovali pomoc priznanú CELF-u, pomoc, ktorá bola priznaná CELF-u na spracúvanie malých objednávok, zostala nezákonnou.
- (131) Teraz je potrebné overiť, či niektorá z výnimiek uvedených v článku 87 ods. 2 a 3 bola v tomto prípade uplatniteľná tak, aby dané opatrenia mohli byť vyňaté zo všeobecného zákazu uvedeného v odseku 1 daného článku.
2. Posúdenie opatrení vzhľadom na ustanovenia článku 87 ods. 2 a 3 zmluvy
- (132) Komisia zdôrazňuje, že výnimky z článku 87 ods. 2 zmluvy nie sú v tomto prípade uplatniteľné, pretože účelom daných opatrení zjavne nebolo dosiahnutie cieľov, ktoré sú tam definované. Pomoc nespĺňala ani podmienky určené výnimkou uvedenou v článku 87 ods. 3 písm. a) zmluvy, keďže nebola určená na podporu rozvoja regiónov, na ktorú by bolo možné uplatniť spomínané ustanovenie. Ani výnimka uvedená v článku 87 ods. 3 písm. b), týkajúca sa podpory realizácie dôležitého projektu spoločného európskeho záujmu, by v tomto prípade nemohla byť uplatnená, pretože dané opatrenie nebolo určené na podporu tohto typu programu. Keďže pomoc nebola určená ani na napravenie vážnej perturbácie francúzskej ekonomiky, výnimka obsiahnutá v druhej časti článku 87 ods. 3 písm. b) nie je v tomto prípade uplatniteľná. Napokon, nemožno sa dovolávať ani článku 87 ods. 3 písm. c), týkajúceho sa príspevku na rozvoj niektorých aktivít alebo niektorých hospodárskych regiónov, pretože pomoc nesledovala regionálne ani horizontálne ciele a Komisia sa domnieva, že toto ustanovenie by nemohlo byť v tomto prípade použité na báze sektora.
- (133) Naopak, článok 87 ods. 3 písm. d) zmluvy spresňuje, že „*môže byť považovaná za kompatibilnú so spoločným trhom [...] pomoc určená na podporu kultúry a zachovanie dedičstva, ak neovplyvňuje výmeny a hospodársku súťaž v Spoločenstve spôsobom v rozpore so spoločným záujmom*“.
- (134) Je zrejmé, že kultúrny cieľ danej pomoci, uznaný na začiatku žalujúcou stranou ⁽⁴¹⁾, Komisia hneď prijala v rozhodnutí z 18. mája 1993, potom ho potvrdil súd rozhodnutím z 18. septembra 1995, znova ho potvrdilo rozhodnutie 1999/133/ES a nespochybnilo rozhodnutie súdu z 28. februára 2002.
- (135) Tento cieľ jasne potvrdila francúzska vláda, ktorá si želala viesť voluntaristickú politiku majúcu za cieľ podporovať šírenie diel vo francúzskom jazyku vo svete. Táto vôľa má šťastie charakter prúdu, ktorý čoraz viac smeruje k ochrane a podpore kultúrnej rozmanitosti na medzinárodnej úrovni.

⁽⁴⁰⁾ www.celf.fr

⁽⁴¹⁾ List rady SIDE Komisii zo 7. septembra 1992.

- (136) Komisia sa už na túto tému vyjadrila v oznámení Rade a Európskemu parlamentu „K medzinárodnej listine o kultúrnej rozmanitosti“⁽⁴²⁾. Domnieva sa, že kultúrna rozmanitosť sa stala hlavnou témou medzinárodných rozhovorov v rámci medzinárodných a regionálnych organizácií, ktorá umožňuje odpovedať na vzrastajúci záujem občianskej spoločnosti a vlád o ochranu kultúrnych špecifik ako spoločného dedičstva obyvateľstva.
- (137) Ochrana a podpora kultúrnej rozmanitosti je uvedená medzi zakladajúcimi princípmi európskeho modelu. Sú súčasťou zmluvy, článku 151 ods. 1, ktorý ustanovuje: „Spoločenstvo prispieva k rozvíjaniu kultúr členských štátov v úcte k ich národnej a regionálnej rozmanitosti, zdôrazňujúc zároveň spoločné kultúrne dedičstvo“, alebo ešte článku 151 ods. 4, ktorý ustanovuje: „Spoločenstvo zohľadňuje kultúrne aspekty vo svojej činnosti vzhľadom na ďalšie ustanovenia zmluvy, predovšetkým s cieľom rešpektovať a podporovať rozmanitosť svojich kultúr“.
- (138) Zmluva požaduje od Spoločenstva a členských štátov, z ktorých sa skladá, podporu kultúrnej rozmanitosti v ich medzinárodných vzťahoch ako príspevok k svetovému poriadku založenému na trvalom rozvoji, mierovom spoluzití a dialógu medzi kultúrami. Francúzske orgány, napomáhajúc a finančne podporujúc šírenie frankofónnych diel, uplatnili kultúrnu politiku, ktorá zodpovedá cieľom stanoveným zmluvou.
- (139) Za týchto podmienok sa Komisia domnieva, že pomoc, ktorú priznali CELF-u francúzske orgány s cieľom zabezpečiť šírenie diel vo francúzskom jazyku bez ohľadu na hodnotu objednávky, sledovala kultúrny cieľ v zmysle znenia zmluvy.
3. Kompatibilita danej pomoci s právom Spoločenstva
- (140) Podľa znenia článku 87 ods. 3 písm. d) zmluvy pomoc určená na podporu kultúry a zachovanie dedičstva môže byť kompatibilná so spoločným trhom, pokiaľ neovplyvňuje podmienky výmen a hospodársku súťaž spôsobom, ktorý je v rozpore so spoločným záujmom.
- a) **Úvodné pripomienky Komisie k stanoviskám tretích osôb**
- (141) Komisia poznamenáva, že tretie osoby, ktoré sa vyjadrili po uverejnení rozhodnutia o otvorení procedúry, sa nepredstavujú, s výnimkou SIDE a CELF-u, ako vývozní komisionári, ale skôr ako špecializovaní „veľkoposkytovatelia“ služieb. Žiadna z intervenujúcich tretích osôb neudáva, že predložila na ministerstve kultúry žiadosť o priznanie danej pomoci.
- (142) Zdá sa, podľa vyjadrení stanovísk tretích osôb, že mechanizmus podpory využívaný francúzskymi orgánmi nebol, aspoň nie na začiatku, spochybnený profesionálmi, ktorí sa prihlásili.
- (143) Komisia mohla zároveň konštatovať, že žalujúca strana, ako aj tretie osoby, bola oboznámená o každej pomoci, ktorú CELF získal od svojho založenia v roku 1980. Avšak až v roku 1991⁽⁴³⁾ SIDE požiadala ministerstvo kultúry, aby jej bola tiež priznaná daná pomoc, a Komisia bola prípadom poverená až o niekoľko mesiacov neskôr, v marci 1992.
- (144) Komisia zdôrazňuje, že stanoviská tretích osôb sú zásadne kritické voči diverzifikácii aktivít CELF-om⁽⁴⁴⁾. Vyčíta sa mu, že v priebehu času pôsobil, s napomáhaním vydavateľov, ktorí mu poskytovali preferenčné zľavy, na iných trhoch ako na tom, pre ktorý bol pôvodne založený, teda na trhu malých objednávok.
- (145) Z predložených dokladov vyplýva, že v čase založenia CELF jednal iba s kníhkupectvami. Až neskôr, v priebehu rokov deväťdesiatych, začal skúmať iné typy klientely. Avšak nič nenaznačuje, že by bola diverzifikácia aktivít CELF-om financovaná vďaka spochybňovaným subvenciám, práve naopak, pretože tieto mali za cieľ a dôsledok kompenzovať výlučne zvýšené náklady spôsobené malými objednávkami, ako je to dokázané v odôvodnení 198 a ďalej.
- (146) Niektoré z tretích osôb, ktoré sa predstavujú ako veľko-vývozcovia alebo ešte ako kníhkupci exportéri, tvrdia, že pomoc bola nepotrebná na uspokojenie dopytu, avšak bez toho, aby boli predložené patričné fakty na podporu týchto tvrdení.
- (147) Napokon, niektoré z tretích osôb tvrdili, že CELF získal výhody z privilegovaných vzťahov, ktoré táto spoločnosť udržiavala s niektorými štátnymi organizáciami, ako France édition. Obzvlášť Hexalivre kritizoval postoj France édition, ktorá vraj konala s CELF-om privilegovaným spôsobom tým, že mu poskytovala prístup do svojho stánku na medzinárodných veľtrhoch, čo odmieta urobiť pre Hexalivre.
- (148) Komisia mohla poznamenať, ako to potvrdzujú doklady poskytnuté francúzskymi orgánmi, že CELF, ktorý je členom France édition, platil tak za prenájom miesta v stánku France édition, ako aj za katalógy objednané u France édition. V každom prípade, ako to aj francúzske orgány zdôraznili, tento typ vzťahov sa žiadnym spôsobom netýka štátnych organizácií.

⁽⁴²⁾ KOM(2003) 520 konečné znenie.

⁽⁴³⁾ Listy SIDE z 22. mája a 4. júna 1991.

⁽⁴⁴⁾ Pozri odôvodnenie 81.

- (149) Tieto fakty však neboli zahrnuté do rozhodnutia o otvorení procedúry z 30. júla 1996 a netýkajú sa problematiky „malých objednávok“. V dôsledku toho sa Komisia nebude v tejto záležitosti vyslovovať v rámci tejto procedúry.
- (150) Francúzskym orgánom sa tiež vyčíta, že uprednostňujú CELF poskytovaním štátnych zákaziek. Tieto tvrdenia sa obzvlášť týkajú podpory priznanej na realizáciu programu „novinky“, vedeného ministerstvom zahraničných vecí, a úlohy zohrávanej objednávkami zadanými asociáciami spojenými s týmto ministerstvom a ministerstvom spolupráce, ako je Asociácia pre šírenie francúzskeho myslenia (*Association pour la diffusion de la pensée française* — ADPF) a Asociácia pre rozvoj výučby a kultúry v Afrike a na Madagaskare (*Association pour le développement de l'enseignement et de la culture en Afrique et à Madagascar* — AUDECAM).
- (151) Tieto fakty však neboli zahrnuté do rozhodnutia o otvorení procedúry z 30. júla 1996 a netýkajú sa problematiky „malých objednávok“. V dôsledku toho sa Komisia nebude v tejto záležitosti vyslovovať v rámci tejto procedúry.
- (152) Napokon, SIDE odsudzuje „zložitý súhrn pomoci, priznanej nielen CELF-u, ale aj rôznym organizáciám združujúcim, ako on, vydavateľov a verejné orgány v tej najväčšej nejasnosti“, ako aj kultúrnu politiku vedenú verejnými orgánmi vo všeobecnosti.
- (153) Na podporenie svojich argumentov SIDE predkladá hlavne správu Dvora audítorov z novembra 1996. Komisia pozoruje, že táto správa obsahuje predovšetkým všeobecné kritiky spôsobu, akým bola pomoc na kultúru udeľovaná vo Francúzsku. Neobsahuje žiadne údaje o pomoci priznanej CELF-u na spracúvanie malých objednávok. CELF je spomínaný, ale iba pokiaľ ide o program Stránka po stránke a operáciu Program plus, programy, ktoré boli súdom vyhlásené za platné v rozhodnutí z 18. septembra 1995⁽⁴⁵⁾.
- (154) Za týchto podmienok sa Komisia domnieva, že závery správy Dvora audítorov nie sú také, aby objasnili jej posudok v rámci tejto procedúry. V každom prípade neboli všeobecné kritiky SIDE týkajúce sa francúzskej politiky vo veci pomoci na kultúru zahrnuté do rozhodnutia o otvorení procedúry z 30. júla 1996, týkajúceho sa Programu malých objednávok. V dôsledku toho sa Komisia nebude v tejto záležitosti vyslovovať v rámci tejto procedúry.

b) Odpoveď na tvrdenia s tým súvisiace, vyjadrené spoločnosťou SIDE

- (155) V priebehu prvej fázy procedúry šetrenia pomoci vyzdvihla SIDE niektoré čiastkové otázky týkajúce sa

rekapitalizácie CELF-u a výhod, ktoré vraj získal vďaka „správe verejných programov“. SIDE zároveň popiera sériu čiastkových výhod spojených s privilegovanými vzťahmi, ktoré vraj udržiava CELF s verejnými orgánmi.

Rekapitalizácia CELF-u v roku 1980

- (156) Je potrebné poznamenať, že kapitál CELF-u bol zvýšený v roku 1980 z 80 500 FRF na 1 280 500 FRF. Operáciu na jednej strane financovala asociácia ADEF do výšky 50 % a na strane druhej akcionári (súkromní) CELF-u do výšky 50 %.
- (157) Hlavným cieľom ADEF-u, ktorá združovala istý počet vydavateľov, bolo stimulovať prítomnosť kníh vo francúzskom jazyku v zahraničí a podporovať investície realizované vydavateľmi alebo exportérmi. Asociácia získala štátny príspevok, ktorý priznalo ministerstvo kultúry.
- (158) Po preskúmaní dokumentácie, ktorú jej predložili francúzske orgány, dospela Komisia k záveru, že spochybnené zvýšenie kapitálu nepredstavovalo štátnu pomoc, ale bolo iba jednoduchým podielníctvom. V skutočnosti nie je ani spochybnené, ani spochybniteľné, že súkromní investori sa podieľali na vytvorení spoločnosti v jej súčasnej podobe. Ministerstvo kultúry nezasiahlo do kapitálu CELF-u a ADEF-u, asociácie pravdaže sčasti financovanej štátom, avšak konalo ako súkromný investor v trhovej ekonomike. Subskripcia ADEF-u v skutočnosti plne zodpovedá bodu 3.2 tretej zarážke oznámenia Komisie o uplatnení článkov 92 a 93 Zmluvy o založení ES na štátne podielníctvo⁽⁴⁶⁾. Za týchto podmienok operácia neobsahovala žiadny element štátnej pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 zmluvy.
- (159) Navyše, táto rekapitalizácia prebehla už vyše desať rokov predtým, ako SIDE adresovala svoj prvý list Komisii 20. marca 1992 a ako Komisia vyžiadala od francúzskych orgánov informácie listom z 2. apríla 1992. V dôsledku toho a v súlade s ustanoveniami článku 199 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 o podmienkach uplatňovania článku 93 Zmluvy o založení ES⁽⁴⁷⁾ by teda Komisia v prípade potreby nemohla nariadiť spätné získanie zvýšenia kapitálu, aj keby šlo o štátnu pomoc.

Rekapitalizácia CELF-u cez ADEF v roku 1993

- (160) SIDE odsudzuje pomoc, ktorá vraj bola poskytnutá CELF-u v roku 1993, cez odstúpenie akcií ADEF-u Národnej odborovej organizácii vydavateľov (SNE), ktorá je spolupracovníkom CELF-u.

⁽⁴⁵⁾ Pozri odôvodnenie 10.

⁽⁴⁶⁾ Bulletin Európskych spoločenstiev, 9-1984.

⁽⁴⁷⁾ Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1.

- (161) Vo svojich pripomienkach z 5. decembra 2003 SIDE upozornila Komisiu na to, že by sa mala v súlade s listinami, ktoré predložila počas súdneho pojednávania 4. júla 2001, vysloviť vo veci pomoci, ktorá bola podľa nej priznaná CELF-u počas likvidácie ADEF-u v júni 1993.
- (162) Komisia zdôrazňuje, že tento bod nebol zahrnutý do rozhodnutia o otvorení procedúry z 30. júla 1996. V dôsledku toho sa Komisia nebude v tejto záležitosti vyslovovať v rámci tejto procedúry.

Výhody CELF-u spojené so „správou verejných programov“

- (163) SIDE vysvetľuje, že CELF mohol udržať svoju prítomnosť na trhu a naďalej poskytovať rovnaký typ zľavy svojej klientele po zrušení Programu malých objednávok, pretože napokon naďalej dostáva rôzne štátne subvencie prostredníctvom programov ako *Na východe Európy*, ktorý nadviazal na program *Stránka po stránke*, alebo ešte *Program plus*, ktoré boli dotované neustále sa zvyšujúcimi prostriedkami.
- (164) Je potrebné pripomenúť, že spomínané programy, ktoré už boli schválené Komisiou v rozhodnutí z 18. mája 1993, boli tiež súdom vyhlásené za platné v rozhodnutí z 18. septembra 1995 ⁽⁴⁸⁾.
- (165) Vyplýva z toho, že tieto aspekty neboli vnesené do rozhodnutia o otvorení procedúry z 30. júla 1986. V dôsledku toho sa Komisia nebude v tejto záležitosti vyslovovať v rámci tejto procedúry.

c) Podpora malých objednávok nebola taká, aby mohla zhoršiť podmienky výmen a hospodárskej súťaže v Spoločenstve spôsobom v rozpore so spoločným záujmom.

- i) Mechanizmus určený na podporu činnosti opustenej profesiou
- (166) Program malých objednávok bol zostavený v roku 1980 ministerstvom kultúry v čase, keď si profesia (skupina Hachette a Messageries du livre) priala opustiť obstarávací exportný trh. Spochybnený mechanizmus bol zriadený tak, aby povzbudil operátorov pôsobiť na trhu, aby všetky objednávky kníh vo francúzskom jazyku, pochádzajúce od kníhkupectiev situovaných v nefrankofónnych zónach, mohli byť uspokojené.
- (167) Komisia na prvom mieste konštatuje, zhodne s niektorými stanoviskami tretích zúčastnených strán, že Program malých objednávok, ktorý sprevádzal vytvorenie CELF-u v jeho súčasnej podobe, bol známy profesionálom, ktorí ho aspoň spočiatku privítali ⁽⁴⁹⁾ alebo ho

aspoň nespochybnili, bez toho, aby predseda len žiadali o jeho výhody.

- (168) SIDE za seba tvrdí, že Program malých objednávok bol rezervovaný výlučne CELF-u. Odmietnutie ministerstvom kultúry v roku 1991 potvrdilo podľa nej tento fakt. Zároveň SIDE nepopiera, že zamietnutie jej žiadosti o priznanie pomoci bolo odôvodnené jej odmietnutím podriaďiť sa povinnosti transparentnosti, vyžadovanej pre priznanie tejto pomoci.
- (169) Po zrušení rozhodnutia Komisie z 18. mája 1993 v roku 1996 ministerstvo kultúry v snahe ukončiť procedúru pripomenulo SIDE, že režim pomoci pre malé objednávky nebol prirodzene rezervovaný CELF-u. Listom z 3. septembra 1996 jej navrhol stretnutie s cieľom zistiť, či by bola za rovnakých podmienok transparentnosti spôsobilá vykonávať rovnaké služby ako CELF.
- (170) Počas stretnutia, ktoré sa konalo 26. septembra 1996, riadiaci pracovníci SIDE odmietli ponúknutý návrh. Oznámili ministerstvu kultúry, že odmietajú využívať výhody programu, ktorého kompatibilitu s právom Spoločenstva by mohla spochybniť Komisia.
- (171) Na podporu svojej argumentácie SIDE predkladá správu Národnej nadácie politických vied, ktorá predovšetkým kritizuje voľbu francúzskych orgánov nevyplácať subvencie priamo kníhkupcom. V tomto smere Komisia pripomína, že pod podmienkou dodržiavania príslušného práva Spoločenstva majú národné orgány naďalej slobodnú voľbu formy subvencie, ktorá sa im zdá najvhodnejšia pre ciele, ktoré sledujú. V každom prípade Komisia zdôrazňuje nenáležitosť predloženého dokumentu a poznamenáva, že samotný jeho zostavovateľia majú kritický pohľad na svoje vlastné hodnotenie ⁽⁵⁰⁾.
- (172) Napokon SIDE tvrdí, že pomoc bola zbytočná. V tomto smere Komisia zdôrazňuje, že beneficianti pomoci boli nútení spracúvať všetky objednávky v hodnote nižšej ako 500 FRF. Toto zaručovalo, že frankofónne knihy sa mohli dostať do všetkých kníhkupectiev vrátane tých najmenších vo vzdialených krajinách aj za predpokladu, že potrebujú iba zopár kníh, napokon často vydávaných rôznymi vydavateľmi. Toto SIDE nezaručovala, napokon, ako už bolo uvedené, nezásobovala všetky krajiny.
- (173) V zmysle faktov, ktoré predchádzajú, Komisia mohla konštatovať, že Program malých objednávok bol v princípe prístupný každej spoločnosti, ktorá by o to bola požiadala, hneď po prijatí podmienok spojených s priznaním pomoci. Zároveň zdôrazňuje, že SIDE od roku 1996 jasne upozornila na to, že si nepraje využívať tento program. Za týchto podmienok sa Komisia domnieva, že spochybnená pomoc nebola diskriminačná a že bola potrebná na dosiahnutie cieľov, o ktoré sa snažili francúzske orgány.

⁽⁴⁸⁾ Pozri odôvodnenie 10.

⁽⁴⁹⁾ Aspoň do roku 1991. Pozri odôvodnenie 79 a ďalšie.

⁽⁵⁰⁾ Strana 163 správy odovzdanej spoločnosťou SIDE.

(174) V každom prípade sa Komisia domnieva, že aj za predpokladu, že by sa daná pomoc mohla až do roku 1996 považovať za rezervovanú výlučne CELF-u, bolo úlohou francúzskych orgánov posúdiť, ktoré opatrenia boli potrebné a najvhodnejšie na optimálne dosiahnutie sledovaného cieľa, pokiaľ pomoc nepresiahla mieru potrebnú na realizáciu tohto cieľa, ako to bude dokázané ďalej.

ii) *Kontrola vykonávaná Komisiou, založená na číselných údajoch oznámených francúzskymi orgánmi a žalujúcou stranou*

Obstarávací exportný trh kníh vo francúzskom jazyku

(175) CELF a SIDE, v rámci svojej činnosti vývozného komisiónára, distribuujú knihy do nefrankofónnych krajín a území. Vo frankofónnych krajinách, ako Belgicko, Kanada a Švajčiarsko, je miestny trh pokrytý veľkými vydavateľmi vďaka ich pobočkám alebo reprezentantom.

(176) Vývozné obstarávanie teda zohráva iba okrajovú úlohu na trhoch, ktoré predstavujú hlavné odbytkiská pre knihy vo francúzskom jazyku, to znamená v troch vyššie spomenutých krajinách.

(177) Je zjavné, že CELF bol založený na konci sedemdesiatych rokov s cieľom obmedziť nedostatky trhu opusteného profesionálmi z dôvodu nerentability a že sporná pomoc mala za cieľ podporiť zjavne nerentabilný segment činnosti komisiónárov.

(178) V rozhodnutí 1999/133/ES Komisia definovala trh, na ktorom skúmala dôsledky spornej pomoci, ako trh exportu kníh vo francúzskom jazyku „vo všeobecnosti“. Súd, nasledujúc v tomto argumentáciu SIDE, sankcionoval túto analýzu a domnieval sa, že Komisia sa dopustila zrejmej chyby hodnotenia, keďže export kníh vo francúzskom jazyku a vývozné obstarávanie kníh vo francúzskom jazyku nepredstavujú zameniteľné trhy, ale trhy rozdielne, druhý predstavuje podtrh prvého.

(179) Komisia, bez spochybnenia posudku súdu, poznamenáva, že dokumenty predložené počas šetrenia prípadu tak spoločnosťou SIDE⁽⁵¹⁾, ako aj národnými orgánmi dokazujú, že mechanizmy šírenia kníh vo francúzskom jazyku do zahraničia sú rôzne⁽⁵²⁾, dopĺňajú sa a niekedy

sú zameniteľné, a vývozné obstarávanie predstavuje jeden z mnohých existujúcich systémov.

(180) Komisia zdôrazňuje, že SIDE a francúzske orgány sa zjavne zhodujú na uznaní, že nie je vždy jednoduché definovať presné hranice rôznych trhov v špecifickom sektore distribúcie kníh.

(181) SIDE vo svojich posledných pripomienkach udáva, že na danom národnom trhu sú prítomní všeobecní komisiónári ako ona sama a CELF. Ďalší operátori, ktorých definuje raz ako komisiónárov, raz ako kníhkupcov exportérov⁽⁵³⁾, predávajú tiež, okrajovým spôsobom, priamo konečným užívateľom, sú vraj extrémne okrajovým spôsobom v konkurencii s oboma všeobecnými komisiónármi.

(182) Francúzske orgány súhlasia sčasti s analýzou SIDE, sprešňujúc, že kníhkupci exportéri, na ktorých sa odvoláva žalujúca strana, sú v skutočnosti špecializovanými komisiónármi. Pridávajú na zoznam možných konkurentov istý počet kníhkupcov, ktorí príležitostne uspokojujú objednávky zahraničných kníhkupcov. Francúzsko sprešňuje, že kníhkupectvá napojené na internet sa musia odteraz rátať medzi všeobecných komisiónárov, čo Komisia považuje za náležité, aj keď presné údaje v zmysle objemu, týkajúce sa tohto segmentu vychádzajúceho z používania nových technológií, ešte nie sú disponibilné.

(183) Je potrebné poznamenať, že SIDE poskytla Komisii niektoré číselné údaje s cieľom ilustrovať „dominantné postavenie“ zaužívané CELF-om⁽⁵⁴⁾ na danom podtrhu.

(184) Ako sa už pripomenulo v odôvodnení 29, Komisia sa v tomto rozhodnutí nevysloví k sťažnosti SIDE založenej na článkoch 81 a 82 zmluvy, keďže je táto otázka predmetom odlišného šetrenia. V tomto smere je potrebné spresniť, že list oznamujúci predbežný úmysel Komisie zamietnuť sťažnosť bol adresovaný SIDE 7. augusta 2003.

(185) Avšak, bez predpokladov o konečnom stanovisku, ktoré zaujme v druhej vetve zložky, Komisia pripomína, že CELF, interprofesionálna spoločnosť, bola založená, čo nie je spochybňované predovšetkým so zreteľom na stanoviská tretích osôb, na vyplnenie nedostatkov trhu opusteného profesiou. Takto nie je prekvapujúce, že táto spoločnosť ovláda veľkú časť trhu.

⁽⁵¹⁾ SIDE sa sama v niektorých svojich písomných pripomienkach odvoláva na pomoc pri exporte kníh.

⁽⁵²⁾ Pozri odôvodnenie 90.

⁽⁵³⁾ Listy zo 7. septembra 1992 a z 9. decembra 2002, týkajúce sa spoločnosti U milovníkov medzinárodnej knihy.

⁽⁵⁴⁾ CELF prešiel z 86,60 % podielu na trhu v roku 1992 na 92,75 % v roku 2001, čo znamenalo, že výška pomoci nemá vplyv na postavenie CELF-u vzhľadom na to, že pomoc, ktorá mu bola priznaná, neustále klesala od roku 1996/1997.

- (186) Komisia sa domnieva, že postavenie CELF-u na danom trhu je však naďalej bez priamej súvislosti s otázkou poskytnutia priznanej pomoci. Komisia sa sústreďuje iba na kontrolu kompatibility pomoci s obstarávacím vývozným trhom vzhľadom na článok 87 ods. 3 písm. d) zmluvy.
- Náležitosť pojmu „malé objednávky“ v rámci vývozného obstarávania
- (187) Obstarávanie v exporte kníh spočíva vo vybavovaní menších objednávok. Tento trh bol zanechaný na konci sedemdesiatych rokov vydavateľmi a klasickými distribútormi, pretože nebol dostatočne rentabilný. Vývozné obstarávanie sa teda v každom prípade týka malých objednávok.
- (188) SIDE a francúzske orgány sa zhodujú na definícii poskytovania danej služby. Naproti tomu sa ich stanoviská rozchádzajú, pokiaľ ide o identifikáciu „menej dôležitých“ objednávok (napr. objednávka lacného diela od afrického kníhkupectva) na obstarávacom vývoznom trhu, objednávok, ktoré spôsobujú také zvýšenie nákladov, že poskytnutie služby nemôže byť rentabilné.
- (189) Ministerstvo kultúry stanovilo hodnotu „malých objednávok“, ktoré bolo potrebné dotovať, na prah 500 FRF (76,22 EUR). Francúzske orgány zakaždým spresňovali, že niektoré objednávky v hodnote nižšej ako 500 FRF môžu byť rentabilné, zatiaľ čo iné, s vyššou hodnotou, nemusia byť rentabilné. Cieľom bolo nájsť ekonomicky prijateľnú metódu, aby boli operátori ochotní vziať na starosť objednávky zanechané z dôvodu nerentability.
- (190) Komisia požiadala žalujúcu stranu a francúzske orgány, aby sa vyjadrili vo veci rentability činnosti. Na tento účel ich predovšetkým požiadala o opísanie rôznych úloh, ktoré je potrebné splniť pri poskytovaní služby tak, aby bolo prípadne možné určiť pôvod zvýšených nákladov, ktoré je potrebné kompenzovať.
- (191) Francúzske orgány a SIDE sa vo všeobecnosti zhodujú na všetkom, čo sa týka procesu spracúvania objednávok, opísaného v prílohe III spoločnosťou SIDE a nespochybného francúzskymi orgánmi.
- (192) Rozpory sa teda týkajú predovšetkým otázky rentability, ktorá sa spája s poskytovaním týchto služieb. Podľa SIDE sú všetky objednávky rentabilné bez ohľadu na ich charakter. Podľa francúzskych orgánov niektoré služby rentabilné zjavne nie sú, čo odôvodňuje poskytnutú pomoc.
- (193) Komisia v tomto smere zdôrazňuje niektoré tvrdenia SIDE, ktoré sa, súbežne čítané, zdajú byť protichodné. Takto je to v prípade týchto tvrdení: „*najzaujímavejšími zákazníkmi sú tí, ktorí zadávajú veľké objednávky*“ a „*spracovanie malých objednávok je vcelku rentabilnejšie než spracovanie väčších objednávok*“.
- (194) Komisia mohla konštatovať, že SIDE a CELF sa nezameiavali systematicky na ten istý typ klientely. SIDE sa osobitnejšie zaujímala o inštitucionálnu klientelu, zatiaľ čo CELF uprednostňoval skôr klientelu kníhkupcov. SIDE popiera tento posledný bod. Avšak nepriala si poskytnúť Komisii, ako ju táto žiadala, spresnenia typológie svojej klientely. Žalujúca strana iba jednoducho vo svojich písomných komentároch tvrdila, že v rokoch 1991 až 2002 mala 1 308 zákazníkov a že konala s rovnakým typom zákazníkov ako CELF.
- (195) Na účely overenia náležitosti predložených protichodných komentárov Komisia vytvorila, vychádzajúc z údajov poskytnutých tak spoločnosťou SIDE, ako aj francúzskymi orgánmi, tieto porovnávacie tabuľky 3a, 3b a 3c:

Tabuľka 3a

(Údaje poskytnuté v eurách)

1999	SIDE	Malé objednávky CELF-u	CELF bez malých objednávok	CELF spolu
Obrat	818 297	329 204	10 027 299	10 358 503
Počet faktúr	2 187	9 688	13 210	22 898
Počet riadkov	27 470/27 978	21 978	263 080	285 058
Počet kníh	88 163	26 996	575 593	602 589

(Údaje poskytnuté v eurách)

1999	SIDE	Malé objednávky CELLF-u	CELLF bez malých objednávok	CELLF spolu
Počet zákazníkov ⁽⁵⁵⁾	NEPOSKYTNUTÉ	2 171	718	2 889
Priemerný počet riadkov na faktúru	13,07	2,26	20	12
Priemerný počet kníh na riadok	3,21	1,22	2	2
Priemerný počet exemplárov na faktúru	40,84	2,79	44	28
Priemerná cena predaného exempláru	9,09	12,19	17	17
Priemerná hodnota jedného riadku	29,17	14,98	38	38
Priemerná hodnota zákaznického účtu	NEPOSKYTNUTÉ	151,84	13 968	3 585

Tabuľka 3b

2000	SIDE	Malé objednávky CELLF-u	CELLF bez malých objednávok	CELLF spolu
Obrat	1 021 831	301 604,53	11 151 915	11 480 519
Počet faktúr	2 069	8 763	12 565	21 448
Počet riadkov	29 006	20 387	258 124	278 511
Počet kníh	102 229	25 229	586 643	610 872
Počet zákazníkov	NEPOSKYTNUTÉ	2 007	631	2 638
Priemerný počet riadkov na faktúru	14,97	2,32	20	13
Priemerný počet kníh na riadok	3,52	1,24	2	2
Priemerný počet exemplárov na faktúru	52,75	2,87	46	28
Priemerná cena predaného exempláru	9,87	11,95	19	19
Priemerná hodnota jedného riadku	29,17	14,79	43	41
Priemerná hodnota zákaznického účtu	NEPOSKYTNUTÉ	150,28	17 684	4 344

Tabuľka 3c

2001	SIDE	Malé objednávky CELLF-u	CELLF bez malých objednávok	CELLF spolu
Obrat	905 077	275 068	12 817 252	13 092 330
Počet faktúr	2 137	7 702	12 195	19 897
Počet riadkov	23 990	17 681	256 019	273 700
Počet kníh	105 518	21 853	590 278	512 129
Počet zákazníkov	NEPOSKYTNUTÉ	1 659	835	2 494

⁽⁵⁵⁾ Komisia ľutuje, že SIDE si nepriala predložiť údaje týkajúce sa počtu jej zákazníkov a priemernú hodnotu zákaznického účtu.

2001	SIDE	Malé objednávky CELLF-u	CELLF bez malých objednávok	CELLF spolu
Priemerný počet riadkov na faktúru	11,23	2,30	21	14
Priemerný počet kníh na riadok	4,27	1,24	2	2
Priemerný počet exemplárov na faktúru	47,97	2,84	48	31
Priemerná cena predaného exempláru	8,66	12,59	22	21
Priemerná hodnota jedného riadku	37,73	15,56	50	48
Priemerná hodnota zákaznického účtu	NEPOSKYTNUTÉ	165,80	15 360	5 250

(196) Komisia konštatuje, že údaje uvedené v tabuľkách 3a, 3b a 3c dokazujú, že CELLF mimo toho, čo považuje za „malé objednávky“, predáva priemerný počet kníh na faktúru porovnateľný so SIDE (44 oproti 41 v roku 1999, 46 oproti 53 v roku 2000 a 48 oproti 48 v roku 2001), zároveň spracúva aj veľký počet mimoriadne malých objednávok (v priemere menej ako tri knihy a približnej priemernej hodnoty 35 EUR): 9 688 objednávok v roku 1999, 8 763 v roku 2000 a 7 702 v roku 2001. Vyplýva z toho, že celkovo (stĺpec „CELLF spolu“) je počet kníh na objednávku podstatne nižší u CELLF-u ako u SIDE: 28 oproti 41 v roku 1999, 28 oproti 53 v roku 2000 a 31 oproti 48 v roku 2001.

(197) Z predchádzajúceho vyplýva, že činnosť CELLF-u je charakterizovaná najmä veľkým počtom veľmi malých objednávok (v priemere menej ako tri knihy a približne 35 EUR), čo ho jasne odlišuje od SIDE, a mohlo sa o to opierať priznanie danej pomoci.

Kontrola údajov, na ktorých sa zakladá poskytnutie pomoci: zvýšené náklady spojené s Programom malých objednávok

(198) Po konštatovaní náležitosti kritéria „malých objednávok“ ako referenčného elementu na odôvodnenie priznania

pomoci Komisia skúmala údaje analytického účtovníctva poskytnuté francúzskymi orgánmi. Tieto účtovné údaje potvrdzujú zvýšené náklady CELLF-u v segmente „malé objednávky“. Údaje poskytnuté francúzskymi orgánmi Komisii sa týkajú roku 1994, v priebehu ktorého CELLF dostal od ministerstva kultúry subvenciu vo výške 2 000 000 FRF (304 900 EUR).

(199) Kontrola Komisie sa týka údajov analytického účtovníctva vzťahujúcich sa na náklady na malé objednávky v hodnote nižšej ako 500 FRF. Komisia zaznamenala vysvetlenia podané francúzskymi orgánmi, ktoré udávajú, že prah 500 FRF, prijatý pre definíciu „malej objednávky“, bol stanovený na základe skúseností⁽⁵⁶⁾.

(200) Francúzske orgány navrhli dokázanie skutočnosti, že spracúvanie malých objednávok spôsobuje zrejme vyššie náklady. Vysvetľujú tento posledný argument vzhľadom na analýzu nákladov, ktorá sa opiera o základné údaje nasledujúcej tabuľky 4 na referenčný rok 1994:

Typ objednávok	Malé objednávky	Iné	Spolu
Obrat (*)	2 419 006	48 148 971	50 102 869
Počet faktúr	9 725	10 947	20 672
Počet kníh	24 933	442 740	467 673

(*) Vo francúzskych frankoch.

(201) Tak, ako je to podrobne opísané v prílohe III, spracovanie objednávky vyžaduje splnenie viacerých úloh:

a) prijatie objednávkového listu od kníhkupca;

b) kodifikáciu objednávky;

c) registráciu objednávky;

d) odoslanie objednávky vydavateľovi;

e) prijatie diel;

f) pridelenie fyzického umiestnenia každému zákazníkovi, „priehradky“, v ktorej sú objednané knihy uložené;

g) balenie.

⁽⁵⁶⁾ Pozri odôvodnenia 112 a 113.

(202) Analytický prístup účtovníctva umožňuje zaregistrovať každý pohyb týkajúci sa horeuvedených operácií. Faktúra na 100 FRF vyžaduje v princípe tolko práce ako faktúra na 10 000 FRF.

(203) Vysvetlenia francúzskych orgánov umožnili Komisii odhadnúť náklady a prerozdeliť ich na rozdielne úlohy spojené so spracovaním objednávky. Rentabilita objednávky závisí predovšetkým od typu objednávky a počtu daných kníh, od správnosti informácií obsiahnutých v objednávkovom liste, ako aj od náročnosti realizovania objednávky — 20 % objednávok CELF-u a 4,5 % objednávok SIDE sa môže považovať za „náročné“ na realizáciu⁽⁵⁷⁾. Navyše, objednávky v hodnote nižšej ako 500 FRF sa v 67 % prípadov týkajú vydavateľstiev remeselníckeho typu⁽⁵⁸⁾. Napokon, spracúvanie malých objednávok zahŕňa vedenia veľkého množstva malých účtov.

(204) Náklady budú vyššie pre malé objednávky, keďže bez ohľadu na hodnotu objednávky operátor, ktorý ju spracúva, musí nevyhnutne pre každú z nich zopakovať tie isté materiálne operácie. Spoločnosť, ktorá spracúva mnoho malých objednávok, bude musieť zostaviť organizáciu schopnú vziať na seba zmnoženie rozličných etáp procesu spracovania, a teda aj dodatočné náklady, ktoré to predstavuje.

(205) Francúzske orgány vysvetľujú, že na každý typ operácie bol aplikovaný koeficient. Na tento účel boli zohľadnené rôzne činnosti vykonávané počas každej z operácií opísaných v prílohe IV.

(206) Na základe informácií poskytnutých Francúzskom Komisia môže urobiť záver, že za rok 1994 náklady na spracovanie malých objednávok predstavovali 4 446 706 FRF. Obrat objednávok v hodnote nižšej ako 500 FRF bol 2 419 006 FRF. Pomoc za tento rok predstavovala sumu 2 000 000 FRF. Vyplýva z toho výsledok prevádzkovania vo výške -27 700 FRF.

Obrat	2 419 006 FRF
Subvencie	2 000 000 FRF
Príjem spolu	4 419 006 FRF
Náklady na spracovanie	- 4 446 706 FRF
Výsledok prevádzkovania	-27 700 FRF

(207) V dôsledku toho Komisia dospieva k záveru, že pomoc vo výške 2 000 000 FRF nemohla nadkompenzovať náklady vzniknuté spracúvaním malých objednávok.

(208) Na účely overenia náležitosti údajov poskytnutých za referenčné obdobie 1994 si Komisia vyžiadala od fran-

cúzskych orgánov doplňujúce informácie týkajúce sa činnosti spracúvania malých objednávok CELF-om za ďalšie obdobia. Doklady a vysvetlenia poskytnuté Francúzskom za ďalšie obdobia ukazujú, že štruktúra malých objednávok (obrat vzhľadom na počet malých objednávok, množstvo objednaných kníh, počet s nimi spojených faktúr, počet zákazníkov, riadkov v objednávke atď.) zostala z roka na rok stála. Za týchto podmienok sa Komisia domnieva, že údaje za rok 1994 môžu rozumne poslúžiť ako referencia pre posudok Komisie.

(209) Komisia mohla zároveň overiť, podľa znenia zmlúv, ktoré jej boli odovzdané, že každá možná prebytočná čiastka bola odrátaná z výšky pomoci poskytnutej v ďalšom roku. Pomoc teda nemohla financovať iné komerčné aktivity CELF-u v protiklade s tvrdeniami SIDE a viacerých tretích strán intervenujúcich v procedúre.

(210) Pomoc bola priznaná raz za rok na základe poskytnutých účtovných údajov CELF-om, z toho vyúčtovanie použitia pomoci, preukazujúc zvýšené náklady vzniknuté Programom malých objednávok. Pomoc teda nemohla byť použitá na iné účely ako na tie, na ktoré bola priznaná.

Posúdenie omylov vyzdvihnutých spoločnosťou SIDE

(211) Vo svojich posledných komentároch upozornila SIDE Komisiu na to, že účtovné údaje, ktoré boli poskytnuté francúzskymi orgánmi Komisii ako dôkaz existencie zvýšených nákladov v druhej fáze procedúry, obsahovali niektoré chyby. Táto záležitosť bola predložená francúzskym orgánom, a tie predložili Komisii užitočné vysvetlenia.

(212) SIDE zdôraznila, že francúzske orgány zamenili percentá objednávok prenášaných na dialku s percentami objednávok zaslaných na papier. Komisia si mohla overiť, že finančný dosah zámeny predstavoval sumu 0,24 EUR na knihu na nákladoch na malú objednávku. Tento rozdiel však nie je taký, aby mohol spochybniť kompenzačný mechanizmus prezentovaný Francúzskom.

(213) Pokiaľ ide o zmeny obratu, ktoré SIDE mohla odhaliť medzi prvými účtovnými údajmi predloženými Francúzskom, Komisia potvrdzuje, že francúzske orgány samy vykonali potrebné opravy pri otvorení procedúry v roku 1996, a v dôsledku toho tvrdenia opakujúce sa v posledných komentároch SIDE nie sú podložené.

⁽⁵⁷⁾ Percentá poskytnuté francúzskymi orgánmi za CELF a SIDE za seba samu.

⁽⁵⁸⁾ Veľké vydavateľstvá podnecujú v princípe väčšie objednávky; často zahŕňajú šírenie diel „pre širokú verejnosť“, predávaných vo všeobecnosti vo veľkom množstve.

(214) Zmenu ostatných číselných údajov možno vysvetliť faktom, že v jednom prípade sa odvoláva na výnos získaný z predaja samotných kníh (2 284 536 FRF), zatiaľ čo v druhom prípade zodpovedá poskytnuté číslo (2 535 818 FRF) výnosu získanému z kníh a vedľajších produktov (obaly, poistenie a transport).

(215) SIDE sa domnievala, že môže taktiež spomenúť niektoré „nezrovnalosti“ medzi celkovým účtovníctvom a analytickým účtovníctvom, týkajúce sa údajov o mzdách. Francúzske orgány spresňujú, že tieto rozdiely možno vysvetliť faktom, že niektoré dane nie sú zahrnuté do nákladov na sociálne zabezpečenie, uvedeníých v daňovej zložke, avšak sú priamo spojené so mzdami. Komisia mohla overiť správnosť tohto vysvetlenia podľa účtovných dokumentov, ktoré jej boli predložené.

(216) V dôsledku toho sa Komisia domnieva, že doplňujúce pripomienky SIDE o nesprávnosti účtovných údajov predložených francúzskymi orgánmi pri otvorení procedúry v roku 1996 nemôžu spochybniť posudok Komisie týkajúci sa náležitosti účtovných dokladov odôvodňujúcich kompenzáciu zvýšených nákladov spôsobených malými objednávkami.

Dodatočné obmedzenia CELF-u

(217) Na základe analýzy dokladov predložených samotnou žalujúcou stranou mohla Komisia skonštatovať, že ponuka CELF-u je omnoho širšia ako ponuka SIDE (3 000 vydavateľov ponúkaných CELF-om, 200 ponúkacích spoločností SIDE).

(218) Komisia poznamenala tento fakt (ktorý nie je zohľadnený vo výpočte zvýšených nákladov) a konštatuje, že rozšírená ponuka CELF-u zodpovedá požiadavkám ministerstva kultúry, ktoré spočívajú v zabezpečení čo najširšieho šírenia kníh vo francúzskom jazyku. Ponuka SIDE, ktorá však spresňuje, že môže uspokojiť akýkoľvek typ objednávky, nezohľadňuje, čo sa zdá byť úplne oprávnené, tento kultúrny cieľ.

(219) Francúzske orgány dodávajú, že CELF bol často nútený brať na seba finančné riziko. Nadalej zabezpečoval služby v niektorých krajinách postihnutých pohromami, ako to bol prípad Alžírsko alebo nedávno Argentína. Zároveň zabezpečoval poskytovanie služieb v niektorých krajinách, ktoré neboli pokryté zárukami COFACE.

(220) SIDE úplne oprávnené zodpovedá za svoje komerčné voľby a udáva, že si neželá pôsobiť v ťažkých oblastiach ako subsaharská Afrika ani v krajinách nepokrytých zárukami COFACE. Spresňuje, že ide o rozhodnutia, ktoré vyplývajú zo stratégie komerčného rozvoja spoločnosti, a že ona za seba vykonala iné voľby.

iii) *Kontrola vykonávaná Komisiou, týkajúca sa presunov klientely oznámených spoločnosťou SIDE*

Presuny klientely SIDE k CELF-u

(221) Na základe analýzy vysvetlení a dokumentov predložených samotnou SIDE Komisia skonštatovala, že tvrdenia SIDE týkajúce sa presunov klientely neboli podložené.

(222) Komisia požiadala SIDE, aby dokázala presun klientely, ktorého vraj bola obeťou, z dôvodu výhodných zliav, ktoré „iba CELF“ mohol poskytnúť vďaka získanej pomoci. Na tento účel SIDE predložila veľmi objemný dokument⁽⁵⁹⁾, ktorého údaje boli v tejto forme Komisiou nepoužiteľné, predovšetkým pretože spomínané presuny v ňom vôbec neboli zrejmé. Komisia požiadala o doplňujúce vysvetlenia k tomuto bodu SIDE, ktorá predovšetkým⁽⁶⁰⁾ spresnila, že jeden zákazník, Francúzske kníhkupectvo Miláno, sa postupne v priebehu roka 1987/1988 odvrátil od jej služieb v prospech služieb CELF-u, keďže CELF ponúkol tomuto zákazníkovi príťažlivejšie zľavy.

(223) Francúzske orgány v odpovedi tvrdili, že taliansky trh bol známy svojím konkurenčným charakterom a že okrem iného progresia obratu CELF-u so spomínaným kníhkupectvom bola citelná až od roku 1999, to znamená omnoho neskôr ako v období spomínanom spoločnosťou SIDE.

(224) Komisia mohla skonštatovať, že ani ostatné príklady, ktoré SIDE uviedla, sa nezdali byť patričnejšie⁽⁶¹⁾. Jedno z kníhkupectiev, ktoré SIDE menovala, kníhkupectvo Grupodis v Madride, nebolo nikdy veľkým zákazníkom CELF-u a spomínané japonské kníhkupectvá sú v skutočnosti veľkými zákazníkmi účtami, ktorých sa netýka segment trhu „malých objednávok“.

(225) Zoznam zliav poskytnutých spoločnosťou SIDE nepotvrďuje, že zľavy, ktoré ponúka, by boli menej príťažlivé ako zľavy ponúkané CELF-om. Komisia zistila, že z 28 vydavateľov, ktorých SIDE vybrala na ilustráciu svojho dokazovania, ponúka príťažlivejšie zľavy v 16 prípadoch proti 12 pre CELF⁽⁶²⁾. Rozdiel je ešte väčší, ak sa vezme do úvahy ešte päť percent dodatočnej zľavy poskytnutej spoločnosťou SIDE na objednávky viac ako 10 exemplárov z jedného titulu, pretože v tomto prípade CELF poskytuje lepšie zľavy iba 6 vydavateľov proti 22 pre SIDE.

(226) Komisia sa domnieva, že v skutočnosti presun klientely od SIDE k CELF-u, ktorého príčinou by boli príťažlivejšie zľavy ponúkané CELF-om svojim zákazníkom vďaka pomoci, ktorú dostáva, nie je dokázaný.

⁽⁵⁹⁾ SIDE udáva päť ďalších príkladov.

⁽⁶¹⁾ Francúzske orgány popierajú ďalšie príklady citované spoločnosťou SIDE.

⁽⁶²⁾ Počítačová prezentácia zliav spoločnosťou SIDE odkazovala na zoznam zliav poskytovaných CELF-om z verejných cien France vrátane DPH, zatiaľ čo exportné predaje sa realizujú na základe cien bez DPH. Porovnanie je odtiaľ postavené na základe takto opraveného cenníka.

⁽⁵⁹⁾ Dokument nazvaný Určenie ujmy spôsobenej SIDE následkom subvencií priznaných ministerstvom kultúry CELF-u medzi 1. aprílom 1980 a 31. marcom 1996.

Presun klientely CELF-u k SIDE

- (227) Ako bolo zdôraznené v odôvodnení 69, v liste z 12. augusta 2002 Komisii SIDE tvrdí, že CELF aplikuje necelé dva roky podmienky odrádzajúce pre „malé účty“. SIDE tvrdí, že „táto politika iba zvyšuje narušenie hospodárskej súťaže spoločnosťou SIDE, pretože za týchto podmienok sa niektorí starí zákazníci CELF-u, ktorí majú „malé účty“, teraz obracajú k SIDE (...). Avšak pre SIDE je zrejmé, že najzaujímavejší zákazníci sú tí, ktorí zadávajú veľké objednávky (...).“
- (228) Komisia predovšetkým konštatuje, že oznámené tarifné úpravy⁽⁶³⁾ boli vykonané v čase, keď daná pomoc bola zrušená a/alebo veľmi citelne zredukovaná, to znamená od momentu, keď CELF zrejme našiel náhradné riešenia, aby mohol naďalej uspokojovať malé objednávky, ktoré mu boli adresované.
- (229) Komisia porovnala⁽⁶⁴⁾ číselné údaje oboch spoločností a konštatuje, že z nich nevyplýva žiadny údaj, ktorý by mohol potvrdiť výroky SIDE týkajúce sa nedávnych presunov klientely, ktoré odhaľuje. Komisia nekonštatuje žiadny nárast faktúr vystavených spoločnosťou SIDE. V roku 1999 ich bolo 2 187 a v roku 2000 ich bolo 2 137; pokiaľ ide o počet zákazníkov, Komisia pripomína, že nemôže vykonať porovnanie v tomto bode, keďže nemohla získať údaje zo strany SIDE.
- (230) Zároveň Komisia nezistila žiadny údaj, ktorý by mohol dokázať, že by sa počet „malých objednávok“ uspokojie-

ných spoločnosťou SIDE bol zvýšil, odkedy CELF nedostáva pomoc. Naopak, čísla poskytnuté spoločnosťou SIDE dokazujú, že priemerný počet kníh na faktúru sa zvýšil, prechádzajúc zo 40,31 v roku 1999 na 49,38 v roku 2001, zatiaľ čo prechod klientely CELF-u k SIDE, ak by bol dokázaný, by sa prejavil znížením priemerného počtu kníh na faktúru.

- (231) Komisia nakoniec poznamenáva, že priemerný počet predaných kníh na riadok je u SIDE vyšší ako priemerný počet kníh predaných CELF-om, a to pokiaľ ide o celý záber jeho činnosti, a nielen o malé objednávky. V dôsledku toho zrušenie pomoci nespôsobilo opätovný prechod zákazníkov CELF-u k SIDE.
- (232) V každom prípade sú v analýze štátnej pomoci náležité iba narušenia hospodárskej súťaže spôsobené touto pomocou, a nie dôsledky zníženia a/alebo zrušenia pomoci, považované spoločnosťou SIDE za negatívne.

Záver Komisie týkajúce sa presunu zákazníkov

- (233) Komisia sa vzhľadom na údaje poskytnuté tak spoločnosťou SIDE, ako aj francúzskymi orgánmi domnieva, že jediné viditeľné dôsledky spočívajú v poklese obratu malých objednávok vybavovaných CELF-om a v citelnom poklese počtu zákazníkov (- 17,34 % medzi rokmi 1999 a 2001), ako to ukazuje nasledujúca tabuľka 5:

Tabuľka 5 — Vývoj aktivity „malé objednávky a malé účty“
Informácie poskytnuté francúzskymi orgánmi

Roky	Obrat malých objednávok (v eurách)	Vývoj	Počet zákazníkov	Vývoj
1999	329 204		2 171	
2000	301 605	- 8,38 %	2 007	- 7,55 %
2001	275 068	- 8,80 %	1 659	- 17,34 %

- (234) Komisia sa zároveň domnieva, že komentáre SIDE odporujú jej vlastným tvrdeniam, podľa ktorých by sa mal brať do úvahy iba počet riadkov zaregistrovaných poskytovateľom služieb, a že celková hodnota objednávky je nepodstatná, pokiaľ ide o rentabilitu. Ak by to bolo tak, SIDE by nemala žiadny dôvod domnievať sa, že spomínaný presun klientely CELF-u k jej službám (čo navyše nevyplýva z predložených číselných údajov) zvyšuje narušenie hospodárskej súťaže, ktorou SIDE⁽⁶⁵⁾ trpí. Okrem iného Komisia zdôrazňuje, že sa zdá, že si SIDE protirečí, keď v poznámke z 9. decembra 2002 udáva, že „...spracúvanie malých objednávok je vcelku rentabilnejšie než väčších objednávok“.

⁽⁶³⁾ Zmeny taríf CELF-u Francusko nespochybňuje, udáva, že musel momentálne prehodnotiť svoje tarify „malé účty“ následkom zníženia pomoci.

⁽⁶⁴⁾ Pozri aj tabuľky 3a, 3b a 3c.

⁽⁶⁵⁾ SIDE ako komentár k tomuto bodu spresnila, že „je zrejmé, že najzaujímavejší zákazníci sú tí, ktorí zadávajú veľké objednávky, nie preto, že by ostatné neboli rentabilné, ale jednoducho preto, že ako pre každú obchodnú spoločnosť je vždy lepšie mať zákazníkov vytvárajúcich veľký objem obchodom“.

- (235) Tabuľka 6, zostavená Komisiou, vychádzajúc z údajov poskytnutých francúzskymi orgánmi a SIDE, dokazuje, že prepojenie medzi nárastmi a poklesmi obratu SIDE a zvýšeniami alebo zníženiami priznaných subvencií nie je automatické.

Tabuľka 6

Referenčné roky	Pomoc priznaná CELF-u v eurách	Zmeny obratu SIDE	POMOC
1990	304 900	—	—
1991	373 500	+	+
1992	422 280	-	+
1993	382 650	+	-
1994	304 900	-	-
1995	304 900	-	=
1996	304 900	-	=
1997	243 920	-	-
1998	182 940	+	-
1999	121 960	-	-
2000	60 980	+	-
2001	38 110	-	-
2002	0	-	0

- (236) Číselné údaje poskytnuté tak CELF-om, ako aj spoločnosťou SIDE, umožnili Komisii zistiť, že výška pomoci vyplatenéj CELF-u nemala automatický vplyv na aktivity a výsledky SIDE, jediného iného všeobecného komisionára na trhu ⁽⁶⁶⁾. Napríklad počas viacerých rokov klesal obrat SIDE, aj keď sa pomoc priznaná CELF-u znižovala.

- (237) Komisia mohla napokon konštatovať, že viditeľným a výrazným dôsledkom zrušenia pomoci CELF-u na trhu bol pokles obratu „malých objednávok“ a zníženie počtu „malých účtov“.

- (238) Komisia konštatuje, odvolávajúc sa na poskytnuté číselné údaje, že bez pomoci sa dnes časť objednávok zdá byť neuspokojená CELF-om bez toho, aby SIDE využila zistené uvoľnenie trhu.

- (239) Komisia navyše mohla konštatovať, že subvencie priznané v období rokov 1994 — 2001 nepokryli celý deficit Programu malých objednávok a predstavovali relatívne malú časť celkového obratu CELF-u: z 3,95 % v roku 1994 na 0,29 % v roku 2001 ⁽⁶⁷⁾.

- (240) Podľa súhrnu údajov, ktoré boli práve analyzované, sa zdá, že sa spochybnená pomoc týka extrémne okrajovej

časti činnosti vývozného obstarávania, ktorá by sa bez danej pomoci zjavne nerealizovala. Komisia mohla zároveň konštatovať, že pomoc pridelená Francúzskom nenadkompenzovala náklady spojené s danou činnosťou.

- (241) Komisia zároveň pripomína, ako to bolo uvedené v odôvodnení 132 a ďalších, že ovplyvnenie výmen a narušenie hospodárskej súťaže na úrovni Spoločenstva je v tomto prípade veľmi obmedzené. Tieto fakty musí Komisia zohľadniť pri posudzovaní kompatibility pomoci s článkom 87 ods. 3 zmluvy, ako to jasne uviedol súd v rozhodnutí z 27. januára 1998 v prípade Ladbroke Racing Ltd v. Komisia ⁽⁶⁸⁾.

- (242) V dôsledku toho pomoc priznaná CELF-u v rámci Programu malých objednávok nebola taká, aby narušila hospodársku súťaž a výmeny spôsobom v rozpore so spoločným záujmom. Intervencia francúzskych orgánov bola primeraná sledovanému cieľu, umožnila výlučne to, aby časť dopytu, ktorá by nebola uspokojená, mohla byť vybavená bez obavy o rentabilnosť zo strany poskytovateľa služby.

⁽⁶⁶⁾ Pre pripomenutie Komisia uvádza, že čiastková pomoc toho istého charakteru ako tá, o ktorú dnes ide, bola vyplatená dvom ďalším spoločnostiam, Servedit a Ecole des Loisirs (Škola voľného času).

⁽⁶⁷⁾ Pozri v tomto bode aj prílohu II.

⁽⁶⁸⁾ Prípád T-67/94, Zbierka s. II-1. Pozri najmä body 150 až 162.

B. UPLATNITELNOSŤ USTANOVENÍ ČLÁNKU 86 ODS. 2 ZMLUVY

1. Stanovisko francúzskych orgánov

- (243) Francúzske orgány tvrdia, ako už v roku 1998 ⁽⁶⁹⁾, že CELF bol poverený službou verejného záujmu a že v dôsledku toho sa spochybnené opatrenia musia posudzovať podľa ustanovení článku 86 ods. 2 zmluvy, ktorý ustanovuje, že „Spoločnosti poverené správou služieb všeobecného hospodárskeho záujmu alebo majúce charakter daňového monopolu sú podriadené pravidlám tejto zmluvy, predovšetkým pravidlám hospodárskej súťaže, pokiaľ uplatňovanie týchto pravidiel nespôsobuje z právnej alebo skutkovej stránky zlyhanie plnenia špecifickej úlohy, ktorá im bola zverená. Rozvoj výmen nesmie byť ovplyvnený spôsobom v rozpore so záujmom Spoločenstva.“
- (244) V tomto smere predložili francúzske orgány viacero textov ⁽⁷⁰⁾, ktoré by podľa nich mohli potvrdiť charakter služby všeobecného hospodárskeho záujmu, ktorý sa spája s úlohou zverenou CELF-u.
- (245) Francúzske orgány na základe týchto textov udávajú, že riaditeľstvo knihy a čítania uzavrelo až do roku 2001 ročné zmluvy s CELF-om, ktoré stanovovali cieľ spolupráce medzi ministerstvom a CELF-om, ako aj vzájomné povinnosti oboch strán.
- (246) Francúzske orgány predložili viacero týchto zmlúv. Prvá, z 25. apríla 1991, ustanovuje v prvom článku, že „ministerstvo prináša pomoc aktivitám spájania malých objednávok kníh určených do zahraničia CELF-om...“. Iná zmluva, z 23. októbra 1997, spomína: zdá sa, že po prvýkrát „ministerstvo poskytuje svoju pomoc na operačné náklady verejnej služby CELF-u, spojené s malými objednávkami“. Zmluvy uzatvorené neskôr, až do roku 2001, sú rovnaké, s výnimkou výšky priznanej pomoci.

2. Hodnotenie Komisie

- (247) Komisia už v tomto rozhodnutí dospela k záveru, že pomoc priznaná CELF-u je štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 zmluvy a že je kompatibilná so spoločným trhom za uplatnenia článku 87 ods. 3 písm. d) zmluvy. V dôsledku toho, v súlade s jurisdikciou Súdneho dvora ⁽⁷¹⁾, už nie je potrebné pre Komisiu ďalej hodnotiť dotované aktivity CELF-u podľa článku 86

ods. 2 zmluvy. Toto stanovisko bolo potvrdené Súdny dvorom v rozhodnutí z 22. júna 2000 ⁽⁷²⁾, v ktorom Súdny dvor došiel k názoru, že aj pomoc oprávnenú na základe článku 86 ods. 2 zmluvy musí notifikovať Komisia. Je teda ešte potrebné určiť, či pomoc CELF-u je oprávnená aj podľa článku 86 ods. 2 zmluvy.

- (248) Komisia poznamenáva, že medzičasom súd v rozhodnutí Altmark ⁽⁷³⁾ z 24. júla 2003 spresnil, za akých podmienok subvencia pre spoločnosť poverenú správou služby všeobecného hospodárskeho záujmu nepredstavuje štátnu pomoc. Avšak Komisia konštatuje, že v tomto prípade tieto podmienky nie sú všetky splnené. Najprv sa Komisia domnieva, že podmienka ustanovená v bode 89 rozhodnutia Altmark nebola dodržaná, pretože právna báza pomoci sa netýka vyslovene CELF-u. Ďalej sa Komisia domnieva, že ani bod 90 uvedeného rozhodnutia, ktorý sa týka predbežného určenia parametrov, na základe ktorých je vypočítaná kompenzácia, nebol dodržaný, aj keď pomoc celkovo nepresiahla sumu nevyhnutnú na kompenzovanie výdavkov spojených so spracúvaním malých objednávok

VI. ZÁVER

- (249) So zreteľom na predchádzajúce skutočnosti sa zdá, že daná pomoc zodpovedá požiadavkám stanoveným ustanoveniami článku 87 ods. 3 písm. d) zmluvy v tom, že je primeraná sledovanému kultúrnemu cieľu. Komisia zistila, že nebola taká, aby mohla narušiť výmeny a hospodársku súťaž v Spoločenstve spôsobom, ktorý je v rozpore so spoločným záujmom,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Pomoc v prospech Družstva pre vývoz francúzskej knihy (CELF) na spracúvanie malých objednávok kníh vo francúzskom jazyku, ktorú Francúzsko poskytovalo v rokoch 1980 až 2001, predstavuje pomoc vyplývajúcu z článku 87 ods. 1 zmluvy. Vzhľadom na to, že Francúzsko zabudlo oznámiť túto pomoc Komisii pred jej uskutočnením, táto pomoc je priznaná nezákonne. Pomoc je však kompatibilná so spoločným trhom podľa článku 87 ods. 3 písm. d) zmluvy.

⁽⁶⁹⁾ Pozri odôvodnenie 24.

⁽⁷⁰⁾ Pozri odôvodnenie 102.

⁽⁷¹⁾ Rozhodnutie z 15. marca 1994, prípad C-387/92, Banco Exterior de España v. Ayuntamiento de Valencia, Zbierka, s. I-0877.

⁽⁷²⁾ Pozri odôvodnenie 24 a ďalšie.

⁽⁷³⁾ Prípad C-280/00, Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, Zbierka, s. I-7747.

Článok 2

Toto rozhodnutie je určené Francúzskej republike.

V Bruseli 20. apríla 2004

Za Komisiu
Mario MONTI
člen Komisie

PRÍLOHA I

Tabuľka vývoja poskytnutej pomoci od roku 1980 v eurách

1980	91 470
1981	91 470
1982	205 510
1983	164 640
1984	137 200
1985	141 780
1986	248 490
1987	214 950
1988	213 430
1989	259 160
1990	304 900
1991	373 500
1992	422 280
1993	382 650
1994	304 900
1995	304 900
1996	304 900
1997	243 920
1998	182 940
1999	121 960
2000	60 980
2001	38 110
2002	0

PRÍLOHA II

K zníženiu kompenzácie nákladov CELF-u*Údaje poskytnuté francúzskymi orgánmi*

Rok	Výška pomoci v eurách	Náklady spolu	Hradená suma v percentách
1994	304 900	683 788	44,59 %
1995	304 900	697 177	43,73 %
1996	304 900	624 206	48,85 %
1997	243 920	680 023	35,87 %
1998	182 940	664 783	22,63 %
1999	121 960	635 577	19,19 %
2000	60 980	572 670	10,65 %
2001	38 110	509 048	7,49 %
2002	0	0	0

PRÍLOHA III

Proces spracovania objednávok

Údaje vyňaté z komentárov side

Nový zákazník

- a) Zaslanie zložky kupujúcemu obsahujúcej
 - všeobecné podmienky predaja (e-mailom, faxom alebo poštou)
 - žiadosť o otvorenie účtu (e-mailom, faxom alebo poštou).
- b) Po prijatí žiadosti o otvorenie účtu — overenie solventnosti zákazníka u COFACE.
- c) Otvorenie nepredstavuje žiadny problém: otvorenie účtu zákazníkovi.
- d) Otvorenie predstavuje problém: zákazník môže byť vybavený iba na základe „proformy“, teda po zaplatení predbežne odhadovanej čiastky).

Zákazník s otvoreným účtom

- a) Identifikácia zákazníka (predovšetkým vďaka číslu účtu).

Registrácia objednanej položky (vyhľadávanie medzi 640 000 titulmi, to zahŕňa knihy, audiokazety, CD audio a CD-ROM).

Registrácia: keď je položka identifikovaná; zadanie množstva, dátumu objednávky, referenčného čísla zákazníka, potvrdenie registrácie.

 - Ak majú byť zaregistrované ďalšie riadky objednávky, operácia sa zopakuje.
 - Možno zmeniť spôsob odoslania objednávok podľa prania zákazníka.
- b) Objednané dielo nie je v databáze.
 - Manuálna registrácia položky.

Zadanie titulu, mena autora; ISBN, vydavateľa, dodávateľa.
- c) Každá objednávka knihy vytvorí automaticky objednávku „dodávateľ“.
- d) Program automaticky prenáša objednávky k vybaveným, a teda registrovaným dodávateľom.
- e) Objednávkové listy sú takto automaticky vytlačené a zaslané faxom, poštou alebo kuriérom daným dodávateľom.

Príjem tovaru

- a) Dodanie tovaru — poštou alebo kuriérom.
- b) Kontrola zhody faktúr alebo dodacích listov s balíkmi.
- c) Zadanie prijatia tovaru do programu, ktorý umožňuje identifikovať dielo a adresáta.
- d) Prípadné reklamácie sú automaticky odovzdané dodávateľom.
- e) Počítač vytlačí pre každého zákazníka zoznam pre neho prijatých kníh a „číslo priehradky“.
- f) Keď je objednávka úplná alebo keď sa rozhodne, že diela zákazníka majú byť vyexpedované, pripraví sa balík na expedíciu. Označí sa hmotnosť a cena prepravy, ak je to potrebné.

Fakturácia a expedícia

- a) Faktúry, ako aj expedičný list sú vytlačené automaticky. Expedícia sa vykoná spôsobom zvoleným zákazníkom. Účtovné vystavenie faktúr je automatické. Faktúry sa poštou odosielať zákazníkovi.
- b) Vždy na konci mesiaca sú vytlačené výpisy, následkom čoho sa platby prijímajú v závislosti od splatnosti každého zákazníka. V tomto kontexte sa predpokladá, že daní zákazníci majú otvorený účet.
- c) Spôsob platby: úverovou kartou — najvyššie sumy sa uhrádzajú bankovými prevodmi alebo šekmi, niekedy akreditívom.

PRÍLOHA IV

Kontrola údajov analytického účtovníctva CELF-u — 1994*na základe informácií poskytnutých francúzskymi orgánmi*

Číselné údaje vo frankoch a v eurách

	FRF	EUR
Náklady na nákup kníh	2 068 293	315 309
- nákup	2 026 011	308 863
- preprava a kuriéri	42 282	6 446
Personálne náklady	1 670 963	254 737
- Príjem (diel), priama pracovná sila	217 641	33 179
- Balenie, priama pracovná sila	53 409	8 142
- Obchodné služby, priama pracovná sila		
- Zóna 1	149 770	22 832
- Zóna 2	157 627	24 030
- Zóna 3	49 390	7 529
- Mzdy, všeobecné oddelenia	1 022 285	155 846
- Mzdy, marketing	20 841	3 177
Režijné náklady	518 926	79 110
- Spotrebované obaly	14 770	2 252
- Kancelárske potreby	183 784	28 018
- Preprava pri predaji	148 056	22 571
- Provízie z predaja	36 540	5 570
- Telefón, fax	29 103	4 437
- Inkasné náklady	26 294	4 008
- Poistenie úveru	20 929	3 191
- Amortizácia hmotných investícií	20 609	3 142
- Iné	38 841	5 921
Jednorazové nepriame fixné náklady	188 524	28 740
- Živnostenské dane	14 064	2 144
- Dotácie na provízie	51 890	7 911
- Externé služby	66 828	10 188
- Mimoriadne náklady	46 733	7 124
- Iné	9 009	1 373
Náklady spolu	4 446 706	677 896

Použitý menový kurz: 1 euro = 6,55957 FRF

Poznámky a vysvetlivky

1. *Náklady na nákup a prepravu (z toho preprava kuriérmi)*: Tieto náklady boli vypočítané, berúc do úvahy celkové náklady na tieto aktivity, prerozdelené podľa počtu kníh, teda 38 795 874 FRF (5 914 393 EUR). Táto suma sa delí počtom kníh a získajú sa jednotkové náklady na knihu. Celkový počet kníh predaných CELF-om v roku 1994 bol 467 673 ; v dôsledku toho sú jednotkové náklady na knihu 82,95 FRF (12,65 EUR). Na účely určenia nákladov na nákup a prepravu malých objednávok sa násobia jednotkové náklady na knihu počtom kníh malých objednávok, čo dáva sumu 2 068 293 FRF (315 309 EUR) pre malé objednávky.
2. *Personálne náklady*: Koeficient 3 (na základe počtu kníh) sa použil na tento post, keďže príjem „malých objednávok“ často spôsobuje ťažkosti spojené s ich špecifickosťou. Príjem diel pochádzajúcich od veľkých vydavateľov alebo distribútorov je automatizovaný vďaka kódu EAN, ktorý umožňuje rozpoznať dielo optickým čítaním. Naopak, je časté, že diela vydávané malými vydavateľmi nemajú čiarové kódy, čo má za následok manuálne rozpoznávanie.

Veľkí vydavatelia dodávali parížskym zákazníkom za podiel na nákladoch na prepravu, stanovených interprofesiou, čo predstavovalo 0,75 FRF/kg, zatiaľ čo cena platená kuriérom je 6,5 FRF/kg za balíčky používané na diela pochádzajúce od malých vydavateľov. Keďže fakturácia zahraničným kníhkupcom je paušálna, tento zdroj zásobovania spôsoboval pokles marží.

Pridelenie koeficientu 3 malým objednávkam teda umožňuje integrovať do analytického účtovníctva pravé náklady na ich spracovanie.
3. *Balenie*: Priama pracovná sila je zohľadnená na základe počtu kníh.
4. *Obchodné služby*: Náklady na priamu pracovnú silu boli vypočítané použitím koeficientu 3, pretože malé objednávky implikujú komplikovanejšie spracovanie na úrovni administratívy predaja. Rozdiely v spracovaní umožňujú integrovať do analytického účtovníctva pravé náklady na ich spracovanie.

Doplňujúce vysvetlenia týkajúce sa kodifikácie objednávky: Za predpokladu existencie ťažkostí spojených s kodifikáciou objednávok je potrebná práca navyše. Je potrebné poznamenať, že táto práca musí byť vykonaná bez ohľadu na výšku objednávky.

Navyše, registrácia objednávky je spojená s predbežným vyhľadávaním: ISBN, katalóg vydavateľov, rôzne databázy, kontrola disponibility (alebo nedisponibility) diela, potvrdenie o adekvátnosti objednávky/vydavateľ. V prípade ťažkostí spojených s kvalitou objednávkového listu, predovšetkým pri identifikácii objednávky, vznikajú ďalšie náklady. Často sa tieto ťažkosti objavujú, keď ide o malé objednávky. Veľké kníhkupectvá, ktorých obrat realizovaný s CELF-om je vysoký, sú väčšinou veľké spoločnosti, ktoré používajú výkonné nástroje umožňujúce racionalizáciu správy, a predovšetkým predávajú normalizovaných objednávok, teda objednávok obsahujúcich jasné údaje na identifikáciu. Medzi zákazníkmi CELF-u je veľmi veľa malých kníhkupectiev, ktorých činnosť vždy neumožňuje používanie moderných prostriedkov medzinárodného obchodu. Preto objednávky pochádzajúce od tohto typu zariadenia niekedy ťažko dešifrovať a obsahujú iba časť informácií potrebných na uspokojenie objednávky, čo implikuje ďalšiu prácu, a teda dodatočné náklady.
5. *Mzdy, všeobecné oddelenia*: (vedenie, informatika, štandard, účtáreň, marketing, upratovacia služba) — náklady sú pridelené podľa počtu kníh, s výnimkou účtárne, kde sú pridelené podľa počtu faktúr.
6. *Režijné náklady* — *spotrebované obaly, preprava pri predaji a amortizácia hmotných investícií*: Náklady sú prerozdelené na knihu.
7. *Režijné náklady* — *kancelárske potreby*: Náklady sa počítajú na počet kníh.
8. *Režijné náklady* — *provízie z predaja a úverové poistenie*: Náklady sa počítajú podľa obratu.
9. *Režijné náklady* — *telefón, fax a inkasné náklady*: bol použitý koeficient 2,5, pretože náklady spojené s telefónom sa menia v závislosti od mnohých faktorov, predovšetkým od odpovedí zákazníkom a vyhľadávani vydavateľov. Tieto náklady sa týkajú viacerých operácií, ako je príjem objednávkového listu kníhkupca, kodifikácia objednávky, registrácia objednávky a účtovníctvo, ktoré má za úlohu registrovať všetky pohyby týkajúce sa uvedených operácií.
10. *Živnostenské dane a dotácie na provízie*: náklady počítané podľa obratu. *Externé služby* (napríklad nájomné, služobné cesty, náklady na reklamu atď.) a *mimoriadne náklady*: náklady počítané podľa počtu kníh.

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 4. marca 2005,

ktorým sa členské štáty oprávňujú prijať určité odchýlky podľa smernice 94/55/ES vzhľadom na prepravu nebezpečného tovaru cestnou dopravou

[oznámené pod číslom C(2005) 440]

(Text s významom pre EHP)

(2005/263/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,

so zreteľom na smernicu Rady 94/55/ES z 21. novembra 1994 o aproximácii právnych predpisov členských štátov vzhľadom na prepravu nebezpečného tovaru cestnou dopravou⁽¹⁾, a najmä na jej článok 6 ods. 9,

kedže:

(1) Členské štáty musia podľa článku 6 ods. 9 smernice 94/55/ES vopred oznámiť Komisii svoje odchýlky prvýkrát do 31. decembra 2002 alebo do dvoch rokov po poslednom dátume uplatnenia zmenených a doplnených verzií príloh k smernici.

(2) Určité členské štáty oznámili Komisii do 31. decembra 2002 svoje želanie prijať odchýlky zo smernice 94/55/ES. Rozhodnutím 2003/635/ES z 20. augusta 2003, ktoré oprávňuje členské štáty podľa smernice 94/55/ES prijímať určité odchýlky, pokiaľ ide o prepravu nebezpečného tovaru cestnou dopravou⁽²⁾, Komisia povolila týmto členským štátom prijať odchýlky uvedené v prílohách I a II k danému rozhodnutiu.

(3) Smernicou Komisie 2003/28/ES⁽³⁾ boli zmenené a doplnené prílohy A a B k smernici 94/55/ES. Členské štáty museli podľa smernice 2003/28/ES uviesť do platnosti vnútroštátne právne predpisy najneskôr do 1. júla 2003, pričom posledným dátumom uplatnenia uvedeným v článku 6 ods. 9 smernice 94/55/ES je 30. jún 2003.

(4) Niekoľko členských štátov oznámilo svoje želanie prijať odchýlky. Komisia preskúmala tieto oznámenia z hľadiska súladu s podmienkami uvedenými v článku 6 ods. 9 smernice 94/55/ES a schválila ich. Tieto členské štáty by preto mali byť oprávnené prijímať takéto odchýlky.

(5) Súčasne sa považuje za žiaduce zoskupiť všetky doteraz schválené odchýlky do jedného rozhodnutia. Rozhodnutie 2003/635/ES by sa preto malo zrušiť a nahradiť.

(6) S cieľom zabezpečiť, aby sa stav týkajúci sa odchýlok pravidelne aktualizoval, Komisia navrhne komplexnú aktualizáciu všetkých súčasných odchýlok aspoň každých päť rokov.

(7) Opatrenia uvedené v tomto rozhodnutí sú v súlade so stanoviskom Výboru pre prepravu nebezpečných tovarov, zriadeným článkom 9 smernice 94/55/ES,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Členské štáty uvedené v prílohe I sú oprávnené uplatniť odchýlky stanovené v prílohe I, týkajúce sa cestnej prepravy malých množstiev určitých nebezpečných tovarov v rámci ich územia.

Tieto odchýlky sa uplatňujú bez diskriminácie.

Článok 2

Členské štáty uvedené v prílohe II sú oprávnené uplatňovať odchýlky stanovené v prílohe II, týkajúce sa miestnej prepravy obmedzenej na ich územie.

Tieto odchýlky sa uplatňujú bez diskriminácie.

Článok 3

Rozhodnutie 2003/635/ES sa zrušuje.

Odkazy na zrušené rozhodnutie sa považujú za odkazy na toto rozhodnutie.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 319, 12.12.1994, s. 7. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Komisie 2004/111/ES (Ú. v. EÚ L 365, 10.12.2004, s. 45).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 221, 4.9.2003, s. 17.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 90, 8.4.2003, s. 45.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.

V Bruseli 4. marca 2005

Za Komisiu
Jacques BARROT
podpredseda

PRÍLOHA I

Odchýlky pre členské štáty na malé množstvá určitých nebezpečných tovarov

BELGICKO

RO-SQ 1.1*Predmet:* Trieda 1 — Malé množstvá.*Odkaz na prílohu smernice 94/55/ES (ďalej len „smernica“):* 1.1.3.6*Obsah prílohy smernice:* Poznámka 1.1.3.6 obmedzuje na 20 kg množstvo banských trhavín, ktoré sa môžu prepravovať obyčajným vozidlom.*Odkaz na vnútroštátne právne predpisy:* Kráľovský výnos z 23. septembra 1958 o trhavinách, zmenený a doplnený Kráľovským výnosom zo 14. mája 2000.*Obsah vnútroštátnych právnych predpisov:* Článok 111. Prevádzkovatelia skladov vzdialených od zásobovacích miest môžu byť oprávnení prepravovať najviac 25 kg dynamitu alebo vysokovýkonných trhavín a 300 detonátorov (rozbušiek) v obyčajných motorových vozidlách s výhradou podmienok stanovených službou pre trhaviny.**RO-SQ 1.2***Predmet:* Preprava nevyčistených prázdnych kontajnerov, v ktorých sa nachádzali produkty rôznych tried.*Odkaz na prílohu smernice:* 5.4.1.1.6*Odkaz na vnútroštátne právne predpisy:* Odchýlka 6-97.*Obsah vnútroštátnych právnych predpisov:* Uvedenie na prepravnom doklade „nevyčistené prázdne obaly, v ktorých sa nachádzali produkty rôznych tried“.*Poznámky:* Odchýlka registrovaná Európskou komisiou ako č. 21 (podľa článku 6.10).

DÁNSKO

RO-SQ 2.1*Predmet:* Cestná preprava obalov obsahujúcich odpady alebo zvyšky nebezpečných látok zozbieraných z domácností a z určitých podnikov na účel likvidácie.*Odkaz na prílohu smernice:* Časť 2, 4.1.4, 4.1.10, 5.2, 5.4 a 8.2*Obsah prílohy smernice:* Princípy triedenia. Ustanovenia týkajúce sa zmiešaných obalov. Ustanovenia týkajúce sa označovania a etiketovania. Prepravný doklad.*Odkaz na vnútroštátne právne predpisy:* Bekendtgørelse nr. 729 z 15. augusta 2001 om vejtransport af farligt gods § 4, stk. 3.*Obsah vnútroštátnych právnych predpisov:* Obsahujúce odpady alebo zvyšky chemikálií zozbierané z domácností a z určitých podnikov sa môžu baliť spolu v určitých UN-schválených vonkajších obaloch. Obsah žiadneho vnútorného obalu nesmie prekročiť 5 kg alebo 5 litrov. Odchýlky z ustanovení týkajúcich sa triedenia, označovania a etiketovania, dokumentácie a výcviku.*Pripomienky:* Nie je možné vykonať presné triedenie a uplatňovať všetky ADR ustanovenia, keď sa odpady alebo zvyškové množstvá chemikálií zberajú z domácností alebo z určitých podnikov na účel likvidácie. Je typické, že odpad sa nachádza v obaloch, ktoré sa predali v rámci maloobchodného predaja.

RO-SQ 2.2

Predmet: Cestná preprava obsahujúca obaly s výbušnými látkami a obaly s detonátormi na tom istom vozidle.

Odkaz na prílohu smernice: 7.5.2.2

Obsah prílohy smernice: Ustanovenia týkajúce sa zmiešaných obalov.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Bekendtgørelse č. 729 z 15. augusta 2001 om vejtransport of farligt gods § 4, stk.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Podľa § 4, stk. 1, pravidiel Európskej dohody o medzinárodnej cestnej preprave nebezpečných tovarov sa musia pri preprave nebezpečných tovarov dodržiavať.

Pripomienky: V praxi je potrebné, aby sa výbušné látky mohli baliť spolu s detonátormi na tom istom vozidle pri preprave týchto tovarov z miesta ich uskladnenia na miesto ich použitia a naspäť.

Keď budú dánske právne predpisy týkajúce sa prepravy nebezpečných tovarov dánskymi orgánmi zmenené a doplnené, dánske orgány povolia takúto prepravu za týchto podmienok:

1. Nebude sa prepravovať viac ako 25 kg výbušných látok zaradených do skupiny D.
2. Nebude sa prepravovať viac ako 200 ks detonátorov zaradených do skupiny B.
3. Detonátory a výbušniny sa musia baliť oddelene v UN-certifikovaných obaloch v súlade s pravidlami uvedenými v smernici 2000/61/ES, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 94/55/ES.
4. Vzdialenosť medzi obalmi, ktoré obsahujú detonátory, a obalmi, ktoré obsahujú výbušniny, musí byť aspoň 1 meter. Táto vzdialenosť sa musí dodržať aj v prípade prudkého brzdenia. Obaly obsahujúce výbušniny a obaly obsahujúce detonátory sa musia umiestniť takým spôsobom, ktorý umožňuje ich rýchle odstránenie z vozidla.
5. Musia sa dodržiavať aj všetky ostatné pravidlá týkajúce sa cestnej prepravy nebezpečných tovarov.

NEMECKO

RO-SQ 3.1

Predmet: Zmiešané balenie a zmiešané nakladanie automobilových súčiastok so zaradením 1.4G spolu s určitými nebezpečnými tovarmi (n4).

Odkaz na prílohu smernice: 4.1.10 a 7.5.2.1

Obsah prílohy smernice: Ustanovenia týkajúce sa zmiešaného balenia a zmiešaného nakladania.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 28.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: UN 0431 a UN 0503 sa môžu nakladať spolu s určitými nebezpečnými tovarmi (výrobky súvisiace s výrobou automobilov) v určitých množstvách uvedených vo výnimke. Hodnota 1 000 (porovnateľná s 1.1.3.6.4) sa nesmie prekročiť.

Pripomienky: Je potrebná výnimka, ktorá umožňuje rýchlu dodávku súčiastok pre bezpečnostné vozidlá v závislosti od miestneho dopytu. Vzhľadom na širokú škálu sortimentu nie je skladovanie takýchto produktov v miestnych automobilových opravovniach bežné.

RO-SQ 3.2

Predmet: Výnimka z požiadavky prevážať prepravný doklad a vyhlásenie prepravcu pre určité množstvá nebezpečných tovarov definovaných v 1.1.3.6 (n1).

Odkaz na prílohu smernice: 5.4.1.1.1 a 5.4.1.1.6

Obsah prílohy smernice: Obsah prepravného dokladu.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 18.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: pre všetky triedy okrem triedy 7: nie je potrebný žiadny prepravný doklad, ak množstvo prepravovaných tovarov nepresahuje množstvá uvedené v 1.1.3.6.

Pripomienky: Informácie, ktoré poskytuje označovanie a etiketovanie obalov, sa považujú za dostačujúce pre vnútroštátnu prepravu, keďže prepravný doklad nie je vždy vhodný tam, kde ide o miestnu distribúciu.

Odchýlka registrovaná Európskou Komisiou ako č. 22 (podľa článku 6.10).

RO-SQ 3.3. (Zrušené)

RO-SQ 3.4

Predmet: Preprava meracích štandardov a palivových čerpadiel (prázdne, nevyčistené).

Odkaz na prílohu smernice: Ustanovenia pre UN čísla 1202, 1203 a 1223

Obsah prílohy smernice: Balenie, označovanie, doklady, prepravné a manipulačné pokyny, pokyny pre posádky vozidiel.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 24.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Špecifikácia uplatniteľných nariadení a podporných ustanovení na uplatňovanie výnimky; do 1 000 litrov: porovnateľné s prázdnyimi, nevyčistenými obalmi; nad 1 000 litrov: súlad s určitými nariadeniami pre cisterny; iba preprava prázdnych a nevyčistených.

Pripomienky: Zoznam č. 7, 38, 38a.

RO-SQ 3.5

Predmet: Výnimka malých množstiev určitých tovarov na súkromné účely.

Odkaz na prílohu smernice: Tabuľka v kapitole 3.2 pre určité UN čísla v triedach 1 až 9.

Obsah prílohy smernice: Dopravné povolenie a ustanovenia.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 3.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Triedy 1 až 9; výnimka pre veľmi malé množstvá rôznych tovarov v baleniach a množstvách na súkromné účely; maximum 50 kg na jednu dopravnú jednotku; uplatnenie všeobecných požiadaviek na balenie pre tuzemské balenia.

Pripomienky: Odchýlka platí do 31.12.2004.

Zoznam č. 14*.

RO-SQ 3.6

Predmet: Povolenie kombinovaného balenia.

Odkaz na prílohu smernice: 4.1.10.4 MP2

Obsah prílohy smernice: Zákaz kombinovaného balenia.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 21.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: triedy 1.4S, 2, 3 a 6.1; povolenie kombinovaného balenia predmetov v triede 1.4S (nábojnice do malých zbraní), aerosóly (trieda 2) a materiály na čistenie a ošetrovanie v triedach 3 a 6.1 (UN čísla uvedené v zozname) ako sady, ktoré sa predávajú v kombinovaných obaloch v skupine obalov II a v malých množstvách.

Pripomienky: Zoznam č. 30*, 30a, 30b, 30c, 30d, 30e, 30f, 30g.

FRANCÚZSKO

RO-SQ 6.1

Predmet: Preprava prenosného a mobilného zariadenia pre gamarádiografiu (18).

Odkaz na prílohu smernice: Prílohy A a B

Obsah prílohy smernice: -

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (Výnos z 1. júna 2001 o preprave nebezpečných tovarov po ceste „Výnos Európska dohoda o medzinárodnej preprave nebezpečných tovarov po ceste“ „ADR-Výnos“) — článok 28.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Preprava zariadení na gamarádiografiu užívateľmi v osobitných vozidlách je vyňatá a podriadená osobitným pravidlám.

RO-SQ 6.2

Predmet: Preprava odpadov vznikajúcich z opatrovateľských činností zahŕňajúcich infekčné riziká a upravených ako anatomické časti, na ktoré sa vzťahuje UN 3291 s hmotnosťou nižšou alebo rovnajúcou sa 15 kg.

Odkaz na prílohu smernice: Prílohy A a B

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (Výnos z 1. júna 2001 o cestnej preprave nebezpečných tovarov, ďalej len „ADR-Výnos“) — článok 12.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Výnimka z požiadaviek Európskej dohody o medzinárodnej preprave nebezpečných tovarov po ceste pre prepravu odpadov vznikajúcich z opatrovateľských činností zahŕňajúcich infekčné riziká a upravených ako anatomické časti, na ktoré sa vzťahuje UN 3291 s hmotnosťou nižšou alebo rovnajúcou sa 15 kg.

RO-SQ 6.3

Predmet: Preprava nebezpečných látok vo vozidlách určených na verejnú osobnú prepravu (18).

Odkaz na prílohu smernice: 8.3.1

Obsah prílohy smernice: Preprava cestujúcich a nebezpečných látok.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (Výnos z 1. júna 2001 o cestnej preprave nebezpečných tovarov, „Výnos — Európska dohoda o medzinárodnej preprave nebezpečných tovarov po ceste“) — článok 21.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Preprava nebezpečných látok povolená vo vozidlách verejnej dopravy ako preprava príručnej batožiny: uplatňujú sa iba ustanovenia týkajúce sa balenia, označovania a etiketovania balíkov uvedené v 4.1, 5.2 a 3.4.

Pripomienky: V príručnej batožine môžu byť iba nebezpečné tovary určené na osobné použitie alebo použitie pri výkone vlastného povolania. Prenosné nádoby na plyn, povolené pre pacientov s respiračnými problémami, v množstve potrebnom na jednu cestu.

RO-SQ 6.4

Predmet: Preprava malých množstiev nebezpečných materiálov na vlastnú zodpovednosť (18).

Odkaz na prílohu smernice: 5.4.1.

Obsah prílohy smernice: Povinnosť mať prepravný doklad.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (Výnos z 1. júna 2001 o preprave nebezpečných tovarov po ceste, „ADR-Výnos“) — článok 23-2.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Preprava na vlastnú zodpovednosť malých množstiev nebezpečných materiálov nepresahujúcich limity uvedené v 1.1.3.6 nepodlieha povinnosti mať prepravný doklad uvedený v 5.4.1.

ÍRSKO

RO-SQ 7.2

Predmet: Oslobodenie od požiadavky 5.4.0 ADR (Európska dohoda o medzinárodnej preprave nebezpečných tovarov po ceste) na prepravný doklad pre dopravu pesticídov triedy 3 podľa ADR, uvedených pod 2.2.3.3 ako FT2 pesticídy (bod vzplanutia < 23 °C) a triedy 6.1 podľa ADR, uvedených pod 2.2.6.1.3 ako T6 pesticídy, kvapalné (bod vzplanutia nie nižší ako 23 °C), tam, kde množstvá prepravovaných nebezpečných tovarov nepresahujú množstvá uvedené v bode 1.1.3.6 ADR.

Odkaz na prílohu smernice: 5.4

Obsah prílohy smernice: Požiadavka na prepravný doklad.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Nariadenie 82(9) „nariadení z roku 2004 o preprave nebezpečných tovarov po ceste“.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Prepravný doklad sa nevyžaduje pre dopravu tých pesticídov tried 3 a 6.1 podľa ADR tam, kde množstvo prepravovaných tovarov nepresahuje množstvá uvedené v bode 1.1.3.6 ADR.

Pripomienky: Zbytočná, zťažujúca požiadavka, pokiaľ ide o miestnu prepravu a dodávku takýchto pesticídov.

RO-SQ 7.4

Predmet: Oslobodenie od požiadavky niektorých ustanovení ADR o balení, označovaní a etiketovaní pri preprave malých množstiev (nižších ako sú limity uvedené v 1.1.3.6) časovo expirovaných pyrotechnických výrobkov klasifikačných kódov 1.3G, 1.4G a 1.4S triedy 1 podľa ADR, opatrených príslušnými identifikačnými číslami látky UN 0092, UN 0093, UN 0403 alebo UN 0404 do najbližších kasární na účel likvidácie.

Odkaz na prílohu smernice: 1.1.3.6, 4.1, 5.2 a 6.1

Obsah prílohy smernice: Likvidácia zastaraných pyrotechnických materiálov.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Nariadenie 82(10) „nariadení z roku 2004 o preprave nebezpečných tovarov po ceste“.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Ustanovenia ADR o balení, označovaní a etiketovaní v prípade prepravy expirovaných pyrotechnických výrobkov označených príslušnými UN číslami UN 0092, UN 0093, UN 0403, UN 0404 do najbližších kasární sa neuplatňujú, za predpokladu, že všeobecné ustanovenia o balení podľa ADR sú dodržané a doplňujúce informácie sú obsiahnuté v prepravnom doklade. Uplatňujú sa iba na miestnu prepravu do najbližších kasární, malých množstiev týchto časovo expirovaných pyrotechnických materiálov na účel bezpečnej likvidácie.

Pripomienky: Preprava malých množstiev „časovo expirovaných“ námorných tiesňových svetlíc, najmä od majiteľov výletných člnov a obchodníkov predávajúcich lodné potreby a zásoby, do kasární na účel ich bezpečnej likvidácie spôsobila ťažkosti, najmä pokiaľ ide o požiadavky týkajúce sa balenia. Odchýlka platí pre malé množstvá (nižšie, ako sú uvedené v 1.1.3.6) pre miestnu prepravu.

RO-SQ 7.5

Predmet: Oslobodenie od požiadaviek kapitol 6.7 a 6.8, pokiaľ ide o prepravu po ceste nominálne prázdnych nevyčistených skladovacích zásobníkov (na skladovanie v určených lokalitách) na účel čistenia, opravy, skúšania alebo zošrotovania.

Odkaz na prílohu smernice: 6.7 a 6.8

Obsah prílohy smernice: Požiadavky na dizajn, konštrukciu, prehliadky a skúšanie cisterien.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Navrhovaná zmena a doplnenie „Nariadení z roku 2004 o preprave nebezpečných tovarov po ceste“.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: [Navrhované] oslobodenie od požiadaviek kapitol 6.7 a 6.8 ADR na prepravu po ceste nominálne prázdnych nevyčistených skladovacích zásobníkov (na skladovanie v určených priestoroch) na účel čistenia, opravy, skúšania alebo zošrotovania; za predpokladu, že a) bolo odstránené toľko potrubia, ktoré bolo pripojené k zásobníku, koľko sa z neho dalo reálne prakticky odstrániť; b) vhodný odľahčovací ventil, ktorý zostane počas prepravy prevádzkyschopný, je namontovaný na zásobník; a c) podľa vyššie uvedeného b) boli všetky otvory na zásobníku a všetky k nemu pripojené potrubia utesnené s cieľom zabrániť úniku akýchkoľvek nebezpečných látok; do tej miery, do akej sa to dá v praxi vykonať.

Pripomienky: Tieto zásobníky sa používajú na uskladnenie látok v určených priestoroch a nie na prepravu tovarov. Pri ich preprave do rôznych priestorov na účel čistenia, opráv atď., budú obsahovať veľmi malé množstvá nebezpečných látok.

Predtým pod článkom 6.10.

RO-SQ 7.6

Predmet: Oslobodenie od požiadaviek kapitol 5.3, 5.4, časť 7 a prílohy B ADR, pokiaľ ide o prepravu tlakových fliaš na dávkovacie činidlá (pre nápoje), ak sa prepravujú na tom istom vozidle ako nápoje (pre ktoré sa majú používať).

Odkaz na prílohu smernice: Kapitoly 5.3, 5.4, časť 7 a príloha B

Obsah prílohy smernice: Označovanie vozidiel, dokumentácia ktorá sa musí prepravovať, a ustanovenia týkajúce sa prepravného zariadenia a prepravných operácií.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Navrhovaná zmena a doplnenie „nariadení z roku 2004 o preprave nebezpečných tovarov po ceste“.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: [Navrhované] Oslobodenie od požiadaviek kapitol 5.3, 5.4, časť 7 a prílohy B ADR, pokiaľ ide o prepravu tlakových fliaš na plyny, používané ako dávkovacie činidlá pre nápoje, ak sa tieto tlakové fliaše na plyny prepravujú na tom istom vozidle ako nápoje (pre ktoré sa majú používať).

Pripomienky: Hlavná činnosť spočíva v distribúcii balení nápojov, ktoré nie sú látkami podľa ADR, spolu s malými množstvami malých tlakových fliaš na súvisiace dávkovacie plyny.

Predtým pod článkom 6.10.

RO-SQ 7.7

Predmet: Oslobodenie, pokiaľ ide o vnútroštátnu prepravu v rámci Írska, od konštrukčných a skúšobných požiadaviek pre nádoby a ustanovení týkajúcich sa ich používania, obsiahnutých v kapitolách 6.2 a 4.1 ADR pre tlakové fliaše a tlakové valce na plyny triedy 2; ktoré absolvovali cestu s použitím multimodálnej prepravy, vrátane námornej prepravy, ak sú i) tieto tlakové fliaše a valce konštruované, skúšané a používané v súlade s kódom IMDG (preprava nebezpečných tovarov po mori), ii) tieto tlakové fliaše a valce nie sú v Írsku znovu plnené, ale sa vracajú nominálne prázdne do krajiny pôvodu multimodálnej prepravy a iii) tieto tlakové fliaše a valce sa distribuujú v malých množstvách miestne.

Odkaz na prílohu smernice: 1.1.4.2, 4.1 a 6.2

Obsah prílohy smernice: Ustanovenia týkajúce sa multimodálnej prepravy vrátane námornej prepravy, používania tlakových fliaš a valcov na plyny triedy 2 podľa ADR, a konštrukcie a skúšania týchto tlakových fliaš a valcov na plyny triedy 2 podľa ADR.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Navrhovaná zmena a doplnenie „nariadení z roku 2004 o preprave nebezpečných tovarov po ceste“.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: [Navrhované] Ustanovenia kapitol 4.1 a 6.2 sa nevzťahujú na tlakové fliaše a valce na plyny triedy 2 za predpokladu, že i) tieto tlakové fliaše a valce sú konštruované a skúšané v súlade s kódom IMDG (Medzinárodná preprava nebezpečných tovarov po mori); ii) tieto tlakové fliaše a valce sa používajú v súlade s kódom IMDG, iii) tieto tlakové fliaše a valce boli dopravené odosielateľovi pomocou multimodálnej dopravy vrátane námornej dopravy, iv) preprava týchto tlakových fliaš a valcov ku konečnému užívateľovi spočíva iba z jednorazovej prepravnej dopravy, uskutočnenej v ten istý deň, od príjemcu multimodálnej prepravy [uvedenej vyššie v pododseku iii)], v) tieto tlakové fliaše a valce sa v danom štáte opakovane neplnia a vracajú nominálne prázdne do krajiny pôvodu multimodálnej dopravy [uvedenej vyššie v pododseku iii)], a vi) tieto tlakové fliaše a valce sa distribuujú miestne v rámci daného štátu v malých množstvách.

Pripomienky: Plyny obsiahnuté v týchto tlakových fľašiach a tlakových valcoch spĺňajú technické podmienky požadované konečnými používateľmi, čo má za následok potrebu dovážať ich z oblastí mimo ADR. Vyžaduje sa, aby boli tieto nominálne prázdne tlakové fliaše a valce po použití vrátené do krajiny pôvodu, na účel opakovaného naplnenia zvlášť špecifikovanými plynmi — naozaj sa nemajú opakovane plniť ani v Írsku a ani v žiadnej inej časti oblastí v ktorej sa uplatňuje ADR. Hoci nie sú v súlade s ADR, sú v súlade a sú akceptované z hľadiska IMDG kódu. Multimodálna preprava, začínajúca mimo oblastí, na ktorú sa vzťahuje ADR, je zamýšľaná tak, aby bola ukončená v priestoroch dovozov, odkiaľ sa zamýšľa distribuovať tieto tlakové fliaše a valce konečnému užívateľovi miestne v rámci Írska v malých množstvách. Takáto preprava v rámci Írska spadá pod zmenený a doplnený článok 6 ods. 9 zmenenej a doplnenej smernice 94/55/ES.

FÍNSKO

RO-SQ 13.1

Predmet: Preprava nebezpečných tovarov v určitých množstvách v súkromných automobiloch a autobusoch.

Odkaz na prílohu smernice: 4.1, 5.4

Obsah prílohy smernice: Ustanovenie týkajúce sa balenia, dokumentácia.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä (277/2002; 313/2003).

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Preprava nebezpečných tovarov v určitých množstvách podľa 1.1.3.6 s maximálnou netto hmotnosťou najviac 200 kg v súkromných automobiloch a autobusoch je povolená bez použitia prepravného dokladu a bez splnenia akýchkoľvek požiadaviek na balenie.

RO-SQ 13.2

Predmet: Opis prázdnych zásobníkov v prepravnom doklade.

Odkaz na prílohu smernice: 5.4.1.1.6

Obsah prílohy smernice: Osobitné ustanovenia pre prázdne nevyčistené obaly, vozidlá, kontajnery, zásobníky, akumulátorové vozíky a viacprvkové zásobníky na plyn (MEGCs).

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä (277/2002; 313/2003).

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: V prípade prázdnych, nevyčistených cisternových vozidiel, v ktorých sa prepravovali dve látky alebo viacero látok s UN číslami 1202, 1203 a 1223, opis v prepravných dokladoch sa môže ukončiť slovami „posledný náklad“ spolu s názvom produktu s najnižším bodom vzplanutia; „prázdne cisternové vozidlo“, 3, posledný náklad: UN 1203, motorový benzín, II.

RO-SQ 13.3

Predmet: Etiketovanie a označovanie prepravnej jednotky pre výbušniny.

Odkaz na prílohu smernice: 5.3.2.1.1

Obsah prílohy smernice: Všeobecné ustanovenia týkajúce sa označovania oranžovým štítkom.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä (277/2002; 313/2003).

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Prepravné jednotky prepravujúce (obvykle v dodávkových automobiloch — vanoch) malé množstvá trhavín (maximálne 1 000 kg (netto)) do kameňolomov a na pracoviská, môžu byť označené vpredu a vzadu, s použitím štítku — vzor č. 1.

RO-SQ 13.4

Predmet: Prijatie RA-SQ 6.2.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Musí sa špecifikovať v nariadeniach, ktoré sa majú publikovať v najbližšom období.

RO-SQ 13.5

Predmet: Prijatie RA-SQ 6.4.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Musí sa špecifikovať v nariadeniach, ktoré sa majú publikovať v najbližšom období.

SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

RO-SQ 15.1

Predmet: Preprava určitých nízko nebezpečných rádioaktívnych predmetov, ako sú hodiny, hodinky, detektory dymových plynov, číselníky kompasov (E1).

Odkaz na prílohu smernice: Väčšina požiadaviek ADR

Obsah prílohy smernice: Požiadavky týkajúce sa prepravy materiálu triedy 7.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Nariadenia týkajúce sa rádioaktívneho materiálu (Cestná preprava) (Veľká Británia) z roku 1966, článok 3 ods. 2 písm. f), g) a h).

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Úplná výnimka z ustanovení vnútroštátnych predpisov pre určité obchodné výrobky obsahujúce obmedzené množstvá rádioaktívneho materiálu.

Pripomienky: Táto odchýlka je krátkodobým opatrením, ktoré sa už nebude ďalej požadovať vtedy, keď sa podobné zmeny a doplnky k nariadeniam IAEA včlenia do ADR

RO-SQ 15.2

Predmet: Výnimka z požiadavky prevážať prepravný doklad pre určité množstvá nebezpečných tovarov definovaných v 1.1.3.6 (E2).

Odkaz na prílohu smernice: 1.1.3.6.2 a 1.1.3.6.3

Obsah prílohy smernice: Výnimky z určitých požiadaviek pre určité množstvá na jednu prepravnú jednotku.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Preprava nebezpečných tovarov podľa dopravných predpisov z roku 1996, predpis 3 a predpis 13 a harmonogram 2 ods. 8.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Prepravný doklad sa nevyžaduje pre limitované množstvá, okrem prípadov, keď tvoria časť väčšieho nákladu.

Pripomienky: Táto výnimka je vhodná na vnútroštátnu prepravu, kde prepravný doklad nie je v prípade miestnej distribúcie zakaždým vhodný.

RO-SQ 15.3

Predmet: Preprava tenkostenných kovových valcov určených na použitie v teplovzdušných balónoch medzi miestom plnenia a miestom vypúšťania/pristávania (E3).

Odkaz na prílohu smernice: 6.2

Obsah prílohy smernice: Požiadavky kladené na konštrukciu a skúšanie nádob na plyn.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Musí sa špecifikovať v nariadeniach, ktoré sa majú publikovať v najbližšom období.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Pozri vyššie.

Pripomienky: Tlakové fľaše na plyn používané pre teplovzdušné balóny sú konštruované tak, aby mali čo možno najnižšiu hmotnosť, čo bráni tomu, aby spĺňali bežné požiadavky kladené na tlakové fľaše na plyn. Priemerná tlaková fľaša pre balón má vodnú kapacitu 70 litrov, a ani tá najväčšia nepresahuje 90 litrov. Na vozidle sa môže prepravovať súčasne najviac 5 tlakových fliaš.

RO-SQ 15.4

Predmet: Vyňatie požiadavky na protipožiarne zariadenie pre vozidlá prepravujúce rádioaktívny materiál s nízkou intenzitou (E4).

Odkaz na prílohu smernice: 8.1.4

Obsah prílohy smernice: Požiadavka, aby boli vozidlá vybavené protipožiarnymi zariadeniami.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Rádioaktívny materiál (cestná preprava) (Veľká Británia) z roku 1996, predpisy 34 ods. 4 a 5.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Predpis 34 ods. 4 zrušuje požiadavku, aby boli vozidlá vybavené hasiacimi prístrojmi, ak prepravujú iba vylúčené obaly (UN 2908, 2909, 2910 a 2911).

Predpis 34 ods. 5 obmedzuje túto požiadavku na prípady, keď sa prepravujú malé počty obalov.

Pripomienky: Preprava protipožiarneho zariadenia je v praxi irelevantná, pokiaľ ide o prepravu UN 2908, 2909, 2910, UN 2911, ktoré sa môžu často prepravovať v malých vozidlách.

RO-SQ 15.5

Predmet: Distribúcia tovarov vo vnútorných obaloch maloobchodníkom alebo užívateľom (okrem tovarov tried 1 a 7) z miestnych distribučných skladov maloobchodníkom alebo užívateľom a od maloobchodníkov ku konečným užívateľom (N1).

Odkaz na prílohu smernice: 6.1.

Obsah prílohy smernice: Požiadavky týkajúce sa konštrukcie a skúšania obalov.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Nariadenia z roku 1996, týkajúce sa prepravy nebezpečných tovarov (triedenie, balenie a etiketovanie) a používania prenosných tlakových nádob, nariadenia 6 ods. 1, 6 ods. 3 a 8 ods. 5 a harmonogram 3.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Nevyžaduje sa, aby bola obalom pridelená RID/ADR alebo UN značka, alebo aby boli inak označené, ak obsahujú tovary uvedené v harmonograme 3.

Pripomienky: ADR požiadavky sú neprimerané pre záverečné prepravné etapy z distribučného skladu k maloobchodníkovi alebo k užívateľovi alebo od maloobchodníka ku konečnému užívateľovi. Účelom tejto odchýlky je umožniť, aby sa vnútorné nádoby tovarov určených na maloobchodnú distribúciu mohli prepravovať na záverečnom úseku miestnej distribučnej trasy bez vonkajšieho obalu.

RO-SQ 15.6

Predmet: Premiestňovanie nominálne prázdnych stacionárnych zásobníkov, ktoré nie sú určené ako prepravné zariadenie (N2).

Odkaz na prílohu smernice: časti 5 a 7 — 9

Obsah prílohy smernice: Požiadavky týkajúce sa konsignačných postupov, prepravy, manipulácie a vozidiel.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Musí sa špecifikovať v nariadeniach, ktoré sa majú publikovať v najbližšom období.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Pozri vyššie.

Pripomienky: Premiestňovanie takýchto stacionárnych zásobníkov nie je prepravou nebezpečných tovarov v bežnom slova zmysle, a ustanovenia ADR sa v praxi nemôžu uplatňovať. Keďže sú zásobníky „nominálne prázdne“, množstvo nebezpečných tovarov skutočne obsiahnutých v nich je z definície extrémne malé.

RO-SQ 15.7

Predmet: Povolit rôzne „maximálne celkové množstvo na jednu prepravnú jednotku“ pre tovary triedy 1 v kategóriách 1 a 2 tabuľky v 1.1.3.6.3. (N10).

Odkaz na prílohu smernice: 1.1.3.6.3 a 1.1.3.6.4

Obsah prílohy smernice: Vyňatia týkajúce sa množstiev prepravovaných na jednu prepravnú jednotku.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Preprava výbušnín podľa Predpisov cestnej premávky z roku 1996, predpis 13 a harmonogram 5; predpis 14 a harmonogram 4.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Stanovuje pravidlá týkajúce sa výnimiek pre obmedzené množstvá a kombinovaný náklad výbušnín.

Pripomienky: Povolit rôzne množstvové limity pre tovary triedy 1, totiž „50“ pre kategóriu 1 a „500“ pre kategóriu 2. Na účel výpočtu kombinovaných nákladov musia multiplikačné faktory byť „20“ pre prepravnú kategóriu 2 a v „2“ pre prepravnú kategóriu 3.

Predtým výnimka podľa článku 6.10.

RO-SQ 15.8

Predmet: Zvýšenie maximálnej netto hmotnosti výbušných predmetov je prípustné vo vozidlách EX/II (N13).

Odkaz na prílohu smernice: 7.5.5.2

Obsah prílohy smernice: Obmedzenia prepravovaných množstiev, pokiaľ ide o výbušné látky a predmety.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Preprava výbušnín podľa pravidiel cestnej premávky z roku 1996, predpis 13, harmonogram 3.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Obmedzenia prepravovaných množstiev, pokiaľ ide o výbušné látky a predmety.

Pripomienky: Nariadenia Spojeného Kráľovstva povoľujú maximálnu netto hmotnosť 5 000 kg vo vozidlách typu II, pokiaľ ide o skupiny kompatibility 1.1C, 1.1D, 1.1E a 1.1J.

Mnohé výrobky triedy 1.1C, 1.1D, 1.1E a 1.1J premiestňované v Európe sú veľké alebo objemné, ak presahujú dĺžku približne 2,5 m. Sú to primárne výbušné výrobky určené na vojenské účely. Obmedzenia týkajúce sa konštrukcie vozidiel EX/III (u ktorých sa vyžaduje typ uzavretých vozidiel) veľmi sťažuje nakladanie a vykladanie takýchto výrobkov. Niektoré výrobky si vyžadujú špecializované nakladacie a vykladacie zariadenia na oboch koncoch trasy. V praxi takéto zariadenie existuje len zriedkakedy. V Spojenom Kráľovstve sa používa niekoľko EX/III vozidiel a bolo by mimoriadne zťažujúce pre priemysel, ak by sa požadovala stavba ďalších špecializovaných EX/III vozidiel na prepravu takéhoto druhu výbušniny.

V Spojenom Kráľovstve vojenské výbušniny prevažne prepravujú komerční prepravcovia, a nemôžu teda využívať výnimku pre vojenské vozidlá uvedenú v rámcovej smernici. Na účel prekonania tohto problému Spojené Kráľovstvo vždy povolilo prepravu až 5 000 kg takýchto výrobkov na vozidlách EX/II. Súčasný limit nie je zakaždým dostačujúci, keďže jeden výrobok môže obsahovať viac ako 1 000 kg výbušniny.

Od roku 1950 došlo iba ku dvom nehodám (obidve sa stali v päťdesiatych rokoch) súvisiace s detonáciou výbušnín s hmotnosťou presahujúcou 5 000 kg. Tieto nehody boli spôsobené požiarom pneumatík a horúcim výfukovým systémom, ktoré spôsobili vznietenie oplášťovania. K požiarom mohlo dôjsť aj v prípade menšieho nákladu. Nedošlo ku zraneniam a ani k žiadnym obetiam na životoch.

Existujú empirické dôkazy, z ktorých vyplýva, že je nepravdepodobné, aby došlo k iniciácii správne zabalených výbušných predmetov v dôsledku nárazu, napr. v dôsledku kolízie vozidiel. Dôkazy vo vojenských správach a v údajoch o nárazových skúškach rakiet potvrdzujú, že na privodenie iniciácie nábojníka je potrebná nárazová rýchlosť väčšia, ako je nárazová rýchlosť dosiahnutá pri skúške pádom z výšky 12 metrov.

Súčasná bezpečnostná norma nebudú ovplyvnené.

RO-SQ 15.9

Predmet: Výnimka z požiadaviek na dozor, pokiaľ ide o malé množstvá určitých tovarov triedy 1 (N12).

Odkaz na prílohu smernice: 8.4 a 8.5 S1(6)

Obsah prílohy smernice: Požiadavky týkajúce sa dozoru u vozidiel prepravujúcich určité množstvá nebezpečných tovarov.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Preprava nebezpečných tovarov podľa pravidiel cestnej premávky z roku 1996, predpis 24.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Stanovuje bezpečné parkovanie a možnosti dozoru, nevyžaduje však, aby bol zakaždým vykonávaný dozor nad určitými nákladmi triedy 1, tak ako to vyžaduje kapitola 8.5 S1(6) ADR.

Pripomienky: Požiadavky na dozor podľa ADR nie sú vo vnútroštátnom kontexte vždy realizovateľné.

RO-SQ 15.10

Predmet: Zmiernenie obmedzení o preprave kombinovaných nákladov výbušnín, a výbušnín s ostatnými nebezpečnými tovarmi vo vagónoch, vozidlách a kontajneroch (N4/5/6).

Odkaz na prílohu smernice: 7.5.2.1 a 7.5.2.2

Obsah prílohy smernice: Obmedzenia pre určité druhy kombinovaného nákladu.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Preprava nebezpečných tovarov podľa pravidiel cestnej premávky z roku 1996, predpis 18.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Vnútroštátne právne predpisy sú menej reštriktívne, pokiaľ ide o zmiešaný náklad výbušnín za predpokladu, že takáto preprava sa dá realizovať bez rizika.

Pripomienky: Spojené Kráľovstvo si želá povoliť určité zmeny pravidiel týkajúcich sa zmiešavania výbušnín s inými výbušninami a výbušnín s inými nebezpečnými tovarmi. Každá zmena bude obsahovať množstvové obmedzenie na jednu alebo viacero zložiek nákladu a bude povolená iba za predpokladu, že „sa vykonali všetky reálne uskutočniteľné opatrenia s cieľom zamedziť tomu, aby sa výbušniny dostali do vzájomného kontaktu s akýmikoľvek takýmito tovarmi, alebo inak ohrozovali, alebo boli ohrozované akýmikoľvek takýmito tovarmi“.

Príklady zmien, ktoré môže Spojené Kráľovstvo chcieť povoliť, sú:

1. Výbušniny, ktorým boli pri klasifikácii pridelené UN čísla 0029, 0030, 0042, 0065, 0081, 0082, 0104, 0241, 0255, 0267, 0283, 0289, 0290, 0331, 0332, 0360 alebo 0361 môžu byť prepravované v tom istom vozidle s nebezpečnými tovarmi, ktorým bolo pri klasifikácii pridelené UN číslo 1942. Množstvo UN 1942, ktorého preprava bude povolená, bude obmedzené tak, že sa bude považovať za výbušninu 1.1D;
2. Výbušniny, ktorým boli pri klasifikácii pridelené UN čísla 0191, 0197, 0312, 0336, 0403, 0431 alebo 0453 môžu byť prepravované v tomto istom vozidle s nebezpečnými látkami (okrem horľavých plynov, infekčných látok a toxických látok) v prepravnej kategórii 2, alebo nebezpečnými tovarmi v prepravnej kategórii 3, alebo v akejkoľvek ich kombinácii, za predpokladu, že celková hmotnosť alebo objem nebezpečných tovarov v prepravnej kategórii 2 nepresahuje 500 kg alebo l a že celková netto hmotnosť takýchto výbušnín nepresahuje 500 kg;
3. Výbušniny 1.4G sa môžu prepravovať s horľavými kvapalinami a horľavými plynmi v prepravnej kategórii 2 alebo nehorľavými, netoxickými plynmi prepravnej kategórie 3, alebo v akejkoľvek kombinácii v tom istom vozidle, za predpokladu, že celková hmotnosť alebo objem nebezpečných tovarov po ich spočítaní nepresiahne 200 kg alebo l, a že celková netto hmotnosť výbušnín nepresiahne 20 kg.
4. Výbušné predmety ktorým boli pri klasifikácii udelené UN čísla 0106, 0107 alebo 0257 sa môžu prepravovať s výbušnými predmetmi D, E alebo F, pre ktoré sú komponentmi. Celkové množstvo výbušnín UN čísel 0106, 0107 alebo 0257 nesmie presiahnuť 20 kg.

RO-SQ 15.11

Predmet: Alternatíva k osadeniu oranžových štítkov pre malé zásielky rádioaktívneho materiálu v malých vozidlách.

Odkaz na prílohu smernice: 5.3.2

Obsah prílohy smernice: Požiadavka osadenia oranžových štítkov na malých vozidlách prepravujúcich rádioaktívny materiál.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Nariadenia týkajúce sa rádioaktívneho materiálu (Cestná preprava) z roku 2002, nariadenie 5 ods. 4 písmeno d).

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Povoľuje akúkoľvek výnimku schválenú na základe tohto postupu. Požadovanou výnimkou je:

1. Vozidlá musia byť buď:
 - a) označené štítkom podľa uplatniteľných ustanovení ods. 5.3.2 ADR; alebo
 - b) v prípade vozidiel s hmotnosťou nižšou ako 3 500 kg, prepravujúcich menej ako desať obalov obsahujúcich neštiepny alebo štiepny vylúčený rádioaktívny materiál a tam, kde súčet prepravných indexov týchto obalov nepresahuje 3, môžu byť alternatívne opatrené oznámením, ktoré je v súlade s požiadavkami uvedenými v odseku 2 nižšie.
2. Na účely vyššie uvedeného odseku 1 oznámenie, ktoré musí byť vystavené na vozidle počas prepravy rádioaktívneho materiálu, musí spĺňať tieto podmienky:
 - a) nesmie byť menšie ako 12 cm štvorcových. Všetky písmená na oznámení musia byť čierne, tučne vysádzané a čitateľné. Všetky písmená musia byť taktiež embosované alebo vyrazené. Veľké písmená v slove „RÁDIOAKTÍVNY“ nesmú byť nižšie ako 12 mm a všetky ostatné veľké písmená nesmú byť nižšie ako 5 mm.
 - b) musia byť ohňovzdorné do tej miery, že slová na oznámení musia zostať čitateľné aj po vystavení účinkom požiaru vzniknutého na vozidle.

- c) musí byť bezpečne umiestnené vo vozidle na takom mieste, na ktorom bude voľne viditeľné pre vodiča, nebude mu však brániť vo výhľade na cestu a bude vystavené iba vtedy, keď vozidlo prepravuje rádioaktívny materiál.
- d) musí mať odsúhlasenú formu a musí byť opatrené menom, adresou a telefónnym číslom pre prípad núdzových situácií.

Pripomienky: Výnimka sa vyžaduje pre limitované premiestňovania malých množstiev rádioaktívneho materiálu, primárne dávok rádioaktívnych materiálov pre jedného pacienta medzi miestnymi nemocničnými zariadeniami, tam kde sa používajú malé vozidlá a tam, kde sú limitované možnosti umiestniť čo i len malé oranžové štítky. Skúsenosti potvrdili, že v prípade týchto vozidiel je pripevnenie oranžových štítkov problematické a je obtiažne ponechať ich za bežných prepravných podmienok. Vozidlá budú označené štítkami identifikujúcimi obsah v súlade s ADR 5.3.1.5.2 (a bežne 5.3.1.7.4), jasne identifikujúcimi nebezpečenstvo. Navyše, bude na jasne viditeľnom mieste pripevnené ohňovzdorné oznámenie s uvedením dôležitých tiesňových informácií. V praxi bude k dispozícii viac bezpečnostných informácií ako na základe požiadaviek ADR 5.3.2.

PRÍLOHA II

Odchýlky pre členské štáty týkajúce a miestnej prepravy obmedzenej na ich územie

BELGICKO

RO-LT 1.1

Predmet: Preprava v tesnej blízkosti priemyselných areálov vrátane prepravy na verejných cestách.

Odkaz na prílohu smernice 94/55/ES (ďalej len „smernica“): Prílohy A a B.

Obsah prílohy smernice: Prílohy A a B.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: odchýlky 2-89, 4-97 a 2-2000.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Odchýlky sa týkajú dokumentácie, etiketovania a označovania obalov a vodičského oprávnenia.

Pripomienky: Nebezpečné tovary sa prepravujú medzi areálmi:

- odchýlka 2-89: križovanie verejnej diaľnice (chemikálie v obaloch);
- odchýlka 4-97: vzdialenosť 2 km (ingoty surového železa pri teplote 600 °C);
- odchýlka 2-2000: vzdialenosť približne 500 m (IBC, PGII, III triedy 3, 5.1, 6.1, 8 a 9).

RO-LT 1.2

Predmet: Premiestňovanie zásobníkov neurčených ako prepravné zariadenie.

Odkaz na prílohu smernice: 1.1.3.2. (f)

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: oslobodenie 6-82, 2-85.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Premiestňovanie nominálnych zásobníkov na účely čistenia/opráv sú povolené.

Pripomienky: Odchýlka registrovaná Európskou komisiou ako č. 7 (podľa článku 6.10).

RO-LT 1.3

Predmet: Výcvik vodičov.

Miestna preprava UN 1202, 1203 a 1223 v obaloch a zásobníkoch (v Belgicku polomer 75 km od sídla spoločnosti zapísanej v obchodnom registri).

Odkaz na prílohu smernice: 8.2

Obsah prílohy smernice:

Štruktúra výcviku:

1. cvičné obaly
2. cvičný zásobník
3. osobitný výcvik C1 1
4. osobitný výcvik C1 7

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Musí sa špecifikovať v nariadeniach, ktoré sa majú publikovať v najbližšom období.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Definície — certifikát — vydávanie — duplikáty — platnosť a predĺženie — organizovanie kurzov a skúšok — odchýlky — pokuty — záverečné ustanovenia.

Pripomienky: Navrhuje sa poskytnúť počiatočný kurz, po ktorom budú nasledovať skúšky, obmedzený na prepravu UN 1202, 1203 a 1223 v obaloch a zásobníkoch v dosahu 75 km od sídla spoločnosti zapísanej v obchodnom registri — dĺžka výcviku musí spĺňať požiadavky ADR — po 5 rokoch musí vodič absolvovať obnovovací kurz a zložiť skúšky — v osvedčení bude výslovne uvedené „vnútroštátna preprava UN 1202, 1203 a 1223 podľa článku 6 ods. 9 smernice 94/55“.

RO-LT 1.4

Predmet: Preprava nebezpečných tovarov v zásobníkoch na účel likvidácie spaľovaním.

Odkaz na prílohu smernice: 3.2

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Odchýlka 01 - 2002.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Na rozdiel od tabuľky v kapitole 3.2 je povolené používať zásobníkový kontajner so zásobníkovým kódom L4BH namiesto zásobníkového kódu L4DH na prepravu UN 3130, kvapaliny reagujúcej s vodou, toxické, III, výslovne nemenovanej za určitých podmienok.

Pripomienky: Toto nariadenie sa môže používať iba pri preprave nebezpečného odpadu na krátku vzdialenosť.

RO-LT 1.5

Predmet: Preprava odpadu do závodov na likvidáciu odpadu.

Odkaz na prílohu smernice: 5.2, 5.4, 6.1 (staré nariadenie: A5, 2X14, 2X12)

Obsah prílohy smernice: Triedenie, označovanie a požiadavky týkajúce sa balenia.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Arrête royal relatif au transport de marchandises dangereuses par route.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Namiesto triedenia odpadov podľa ADR, sa odpady priradujú do rôznych skupín (horľavé rozpúšťadlá, nátery, kyseliny, batérie atď.) s cieľom zabrániť nebezpečným reakciám v rámci jednej skupiny. Požiadavky na konštrukciu obalov sú menej reštriktívne.

Pripomienky: toto nariadenie sa môže využívať na prepravu malých množstiev odpadov do zariadení na odstraňovanie odpadov.

RO-LT 1.6

Predmet: Prijatie RO - LT 14.5.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: –

RO-LT 1.7

Predmet: Prijatie RO - LT 14.6.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: -

RO-LT 1.8

Predmet: Prijatie RO - LT 15.2.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: -

Dánsko

RO-LT 2.1

Predmet: UN 1202, 1203, 1223 a trieda 2 — žiadny prepravný doklad.

Odkaz na prílohu smernice: 5.4.1.

Obsah prílohy smernice: Prepravný doklad je potrebný.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Bekendtgørelse nr. 729 af 15/08/2001 om vejtransport af farligt gods.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Pri prepravovaní ropných produktov v triede 3, UN 1202, 1203, 1223 a plynov v triede 2 v spojení s distribúciou (tovary sa majú dodať dvom alebo viacerým príjemcom a zber vrátených tovarov v podobných situáciách), prepravný doklad nie je nevyhnutný za predpokladu, že písomné pokyny, popri informáciách požadovaných v ADR obsahujú informácie o UN čísle, názve a triede.

Pripomienky: Dôvodom existencie vyššie uvedenej vnútroštátnej odchýlky je vývoj elektronického zariadenia umožňujúceho napríklad ropným spoločnostiam používať trvalé elektronické zariadenie na prenos informácií vozidlám, v ktorých budú obsiahnuté informácie o zákazníkoch. Keďže takéto informácie nie sú k dispozícii na začiatku prepravy a budú zasielané vozidlu počas prepravy, nie je možné — pred prepravou - vyhotoviť prepravné doklady. Takéto druhy prepravy sú obmedzené na limitované oblasti.

V súčasnosti odchýlka pre Dánsko, pokiaľ ide o podobné ustanovenie podľa článku 6.10.

NEMECKO

RO-LT 3.1

Predmet: Zrušenie určitých údajov v prepravnom doklade (n2).

Odkaz na prílohu smernice: 5.4.1.1.1

Obsah prílohy smernice: Obsah prepravného dokladu.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 18.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Pre všetky triedy okrem tried 1 (okrem 1.4S), 5.2 a 7:

v prepravnom doklade nie je potrebný žiadny údaj

- a) pre príjemcu v prípade miestnej distribúcie (okrem úplného nákladu a dopravy po určitých trasách);
- b) pre množstvo a druhy obalov, ak sa neuplatňuje 1.1.3.6 a ak je vozidlo v súlade so všetkými ustanoveniami prílohy A a B;
- c) pre prázdne nevyčistené zásobníky postačuje prepravný doklad o poslednom náklade.

Pripomienky: Uplatňovanie všetkých ustanovení nebude pri dotknutom druhu prepravy prakticky možné.

Odchýlka registrovaná Európskou komisiou ako č. 22 (podľa článku 6.10).

RO-LT 3.2

Predmet: Preprava voľne ložených PCB-kontaminovaných materiálov triedy 9.

Odkaz na prílohu smernice: 7.3.1

Obsah prílohy smernice: Preprava voľne loženého materiálu.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 11.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Povoľenie na prepravu voľne loženého materiálu vo vozidlových vymeniteľných skrinách alebo kontajneroch utesnených tak, aby boli nepriepustné pre kvapaliny alebo prach.

Pripomienky: Odchýlka 11 platí do 31.12.2004; od roku 2005 rovnaké ustanovenia v ADR a RID.

Pozri taktiež mnohostrannú dohodu M137.

Zoznam č. 4*.

RO-LT 3.3

Predmet: Preprava baleného nebezpečného odpadu.

Odkaz na prílohu smernice: Časti 1 až 5

Obsah prílohy smernice: Triedenie, balenie a označovanie.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 20.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Triedy 2 až 6.1, 8 a 9: Kombinované balenie a preprava nebezpečného odpadu v obaloch a nepriepustných veľkokapacitných kontajneroch (IBCs); odpad musí byť zabalený vo vnútorných obaloch (tak ako bol zhromaždený) a kategorizovaný do konkrétnych skupín odpadov (zamedzenie nebezpečným reakciám v rámci jednej skupiny odpadov); používanie špeciálnych písomných pokynov týkajúcich sa skupín odpadov a ako sprievodky, zber z domácností a laboratórneho odpadu atď.

Pripomienky: Zoznam č. 6*.

GRÉCKO

RO-LT 4.1

Predmet: Odchýlka bezpečnostných požiadaviek pre stacionárne zásobníky (cisternové vozidlá), registrované pred 31.12.2001, na miestnu prepravu malých množstiev niektorých kategórií nebezpečných tovarov.

Odkaz na prílohu smernice: 1.6.3.6, 6.8.2.4.2, 6.8.2.4.3, 6.8.2.4.4, 6.8.2.4.5, 6.8.2.1.17 — 6.8.2.1.22, 6.8.2.1.28, 6.8.2.2, 6.8.2.2.1, 6.8.2.2.2.

Obsah prílohy smernice: Požiadavky na konštrukciu, vybavenie, typové schválenie, prehliadky a skúšky, a označovanie stacionárnych zásobníkov), (cisternové vozidlá), demontovateľné zásobníky a zásobníkové kontajnery a vymeniteľné konštrukcie zásobníkov, s plášťami vyrobenými z kovových materiálov, a akumulátorové vozíky a viacprvkové plynové zásobníky (MEGCs).

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Τεχνικές Προδιαγραφές κατασκευής, εξοπλισμού και ελέγχων των δεξαμενών μεταφοράς συγκεκριμένων κατηγοριών επικινδύνων εμπορευμάτων για σταθερές δεξαμενές (οχήματα-δεξαμενές), αποσυναρμολογούμενες δεξαμενές που βρίσκονται σε κυκλοφορία. [Požiadavky na konštrukciu, vybavenie, prehliadky a skúšky stacionárnych zásobníkov (cisternových vozidiel), demontovateľných zásobníkov v obeh, pre určité kategórie nebezpečných tovarov].

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Prechodné ustanovenie: Stacionárne zásobníky (cisternové vozidlá), demontovateľné zásobníky a zásobníkové kontajnery po prvýkrát zaregistrované v našej krajine medzi 1.1.1985 a 31.12.2001 sa môžu naďalej používať do 31.12.2010. Toto prechodné ustanovenie sa týka vozidiel určených na prepravu týchto nebezpečných materiálov (UN: 1202, 1268, 1223, 1863, 2614, 1212, 1203, 1170, 1090, 1193, 1245, 1294, 1208, 1230, 3262, 3257). Takáto preprava sa predpokladá pre malé množstvá alebo ako miestna preprava pre vozidlá zaregistrované v uvedenom referenčnom období. Toto prechodné obdobie platí pre cisternové vozidlá upravené podľa:

1. Odseky ADR týkajúce sa prehliadok a skúšok, 6.8.2.4.2, 6.8.2.4.3, 6.8.2.4.4, 6.8.2.4.5, (ADR 1999: 211.151, 211.152, 211.153, 211.154).
2. Minimálna hrúbka plášte 3 mm pre zásobníky s obsahom komôr až do 3 500 litrov a hrúbka aspoň 4 mm v prípade plávkovej ocele u zásobníkov s komorami s objemom až do 6 000 litrov, bez ohľadu na druh alebo hrúbku prepážok.
3. Ak je použitým materiálom hliník alebo iný kov, zásobníky musia spĺňať požiadavky na hrúbku a ostatné technické podmienky vyplývajúce z technických výkresov schválených miestnym orgánom krajiny, v ktorej boli predtým zaregistrované. V prípade absencie technických výkresov, musia zásobníky spĺňať požiadavky odseku 6.8.2.1.17 (211.127).
4. Zásobníky musia spĺňať poznámky — odseky 211.128, 6.8.2.1.28 (211.129), odsek 6.8.2.2 s pododsekmi 6.8.2.2.1 a 6.8.2.2.2 (211.130, 211.131).

Presnejšie, cisternové vozidlá s hmotnosťou menšou ako 4 t používané na miestnu prepravu iba plynového oleja (UN 1202), po prvýkrát registrované pred 31. 12. 2002, ak je hrúbka ich plášte menšia ako 3 mm, sa môžu naďalej používať iba ak sú transformované podľa poznámky na okraji 211.217 (5)b4 (6.8.2.1.20).

RO-LT 4.2

Predmet: Odchýlka týkajúca sa požiadaviek na konštrukciu základných vozidiel, týkajúca sa vozidiel určených na miestnu prepravu nebezpečných tovarov po prvýkrát zaregistrovaných pred 31. decembrom 2001.

Odkaz na prílohu smernice: ADR 2001: 9.2, 9.2.3.2, 9.2.3.3.

Obsah prílohy smernice: Požiadavky týkajúce sa konštrukcie základných vozidiel.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Τεχνικές Προδιαγραφές ήδη κυκλοφορούντων οχημάτων που διενεργούν εθνικές μεταφορές ορισμένων κατηγοριών επικινδύνων εμπορευμάτων. [Technické požiadavky na už používané vozidlá, určené na miestnu prepravu určitých kategórií nebezpečných tovarov.]

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Odchýlka sa vzťahuje na vozidlá určené na miestnu prepravu nebezpečných tovarov (kategórie UN 1202, 1268, 1223, 1863, 2614, 1212, 1203, 1170, 1090, 1193, 1245, 1294, 1208, 1230, 3262 a 3257), ktoré boli prvýkrát zaregistrované pred 31. decembrom 2001.

Vyššie uvedené vozidlá musia spĺňať požiadavky kapitoly 9 (odseky 9.2.1 až 9.2.6) prílohy B smernice 94/55/ES s týmito odchýlkami.

Spĺňať požiadavky odseku 9.2.3.2 nevyhnutne iba v prípade, že vozidlo vybavil výrobca systémom ABS, a že bude vybavené trvanlivým brzdným systémom, definovaným v 9.2.3.3.1, avšak nie nevyhnutne vyhovujúcim odsekom 9.2.3.3.2 a 9.2.3.3.3.

Prívod elektrickej energie do tachografu sa vykonáva cez bezpečnostnú bariéru pripojenú priamo na akumulátor (poznámka 220 514) a elektrické zariadenie mechanizmu na zdvihnutie nápravy podvozku musí byť inštalované, ak bolo prvý krát inštalované výrobcom vozidla a musí byť chránené vo vhodnej uzavretej skrini (poznámka 220 517).

Špecifické cisternové vozidlá s maximálnou hmotnosťou nižšou ako 4 tony určené na miestnu prepravu vykurovacieho oleja (UN: 1202) musia spĺňať požiadavky odsekov 9.2.2.3, 9.2.2.6, 9.2.4.3 a 9.2.4.5, avšak nie nevyhnutne iných odsekov.

Pripomienky: Počet vyššie uvedených vozidiel je nízky, ak ho porovnávame s celkovým počtom už zaregistrovaných vozidiel a navyše sú určené iba na miestnu prepravu. Forma požadovanej odchýlky, veľkosť daného parku vozidiel a druh prepravovaných tovarov nepredstavujú problém z hľadiska bezpečnej cestnej premávky.

ŠPANIELSKO

RO-LT 5.1

Predmet: Špeciálne zariadenie na distribuovanie bezvodého amoniaku.

Odkaz na prílohu smernice: 6.8.2.2.2

Obsah prílohy smernice: cieľom zabrániť akejkoľvek strate na obsahu v prípade poškodenia vonkajšieho príslušenstva (potrubia, bočné uzatváracie zariadenia), vnútorný uzavierací ventil a jeho sedlo musia byť chránené pred nebezpečenstvom vyskrutkovania v dôsledku vonkajších pnutí alebo musí byť konštruovaný tak, aby odolával takýmto pnutiam. Plniace a vypúšťacie zariadenia (vrátane prírub alebo závitových zátok) a ochranné uzávery (ak nejaké sú) sa musia dať zabezpečiť proti akémukoľvek neúmyselnému otvoreniu.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Real Decreto 2115/1998. Anejo 1. Apartado 3.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Zásobníky používané na poľnohospodárske účely na distribúciu a aplikáciu bezvodého amoniaku, ktoré boli uvedené do prevádzky pred 1. januárom 1992, môžu byť vybavené vonkajším, namiesto vnútorným, bezpečnostným príslušenstvom za predpokladu, že takéto príslušenstvo poskytuje ochranu minimálne rovnocennú ochrane, ktorú poskytuje stena zásobníka.

Pripomienky: Pred 1. januárom 1992 sa typ zásobníka vybavený vonkajším bezpečnostným príslušenstvom používal výlučne v poľnohospodárstve na aplikovanie bezvodého amoniaku priamo do pôdy. Rôzne zásobníky takéhoto druhu sa dnes ešte stále používajú. Už len zriedkakedy sa prepravujú po ceste naložené, avšak používajú sa výhradne na rozhadzovanie hnojív na veľkých farmách.

FRANCÚZSKO

RO-LT 6.1

Predmet: Používanie námorného dokladu ako prepravného dokladu pre plavby na krátku vzdialenosť po vyložení plavidla.

Odkaz na prílohu smernice: 5.4.1

Obsah prílohy smernice: Informácie, ktoré musia byť uvedené v doklade používanom ako prepravný doklad pre nebezpečné tovary.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (Výnos z 1. júna 2001 o preprave nebezpečných tovarov po ceste, „Výnos ADR — Európska dohoda o medzinárodnej preprave nebezpečných tovarov po ceste“) — článok 23-4.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Námorný doklad sa používa ako prepravný doklad v okruhu 15 km.

RO-LT 6.2

Predmet: Preprava výrobkov triedy 1 spolu s nebezpečnými materiálmi ostatných tried (91).

Odkaz na prílohu smernice: 7.5.2.1.

Obsah prílohy smernice: Zákaz nakladať spoločne balíky s rôznymi výstražnými etiketami.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (Výnos z 1. júna 2001 o preprave nebezpečných tovarov po ceste, „Výnos ADR — Európska dohoda o medzinárodnej preprave nebezpečných tovarov po ceste“) — článok 26.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Možnosť prepravy jednoduchých alebo montovaných detonátorov a tovarov nezarađených do triedy 1 spolu, s výhradou určitých podmienok a na vzdialenosti menšie alebo rovnajúce sa 200 km vo Francúzsku.

RO-LT 6.3

Predmet: Preprava stacionárnych skladovacích zásobníkov na skvapalnený ropný plyn (18).

Odkaz na prílohu smernice: Prílohy A a B.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (Výnos z 1. júna 2001 o preprave nebezpečných tovarov po ceste, „Výnos ADR — Európska dohoda o medzinárodnej preprave nebezpečných tovarov po ceste“) — článok 30.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Preprava stacionárnych skladovacích zásobníkov ma skvapalnený ropný plyn sa riadi špecifickými pravidlami. Uplatniteľné iba na krátke vzdialenosti.

RO-LT 6.4

Predmet: Špecifické podmienky týkajúce sa výcviku vodičov a schvaľovania vozidiel používaných na prepravu pre sektor poľnohospodárstva (krátke vzdialenosti).

Odkaz na prílohu smernice: 6.8.3.2; 8.2.1 a 8.2.2

Obsah prílohy smernice: Vybavenie zásobníka a výcvik vodičov.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (Výnos z 1. júna 2001 o preprave nebezpečných tovarov po ceste, „Výnos ADR — Európska dohoda o medzinárodnej preprave nebezpečných tovarov po ceste“) — článok 29.2. — príloha D4.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Osobitné ustanovenia týkajúce sa schvaľovania vozidiel. Osobitný výcvik vodičov.

ÍRSKO

RO-LT 7.1

Predmet: Výnimka z požiadavky 5.4.1.1.1. uvádzať i) mená a adresy príjemcov, ii) počet a opis obalov, a iii) celkové množstvo nebezpečných tovarov v prepravnom doklade v prípade, keď sa ku konečnému užívateľovi prepravuje petrolej, motorová nafta alebo skvapalnený ropný plyn pod príslušnými látkovými identifikačnými číslami UN 1223, UN 1202 a UN 1965.

Odkaz na prílohu smernice: 5.4

Obsah prílohy smernice: Dokumentácia.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Nariadenie 82(2) o „preprave nebezpečných tovarov podľa predpisov o cestnej premávke, z roku 2004“.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: V prípade, že sa ku konečnému užívateľovi prepravuje petrolej, motorová nafta alebo skvapalnený ropný plyn pod príslušnými látkovými identifikačnými číslami UN 1223, UN 1202 a UN 1965, ako je uvedené v dodatku B.5 prílohy B k ADR, nie je potrebné zahrnúť meno a adresu príjemcu, počet a opis obalov, stredne veľkých kontajnerov na voľne ložený náklad alebo nádob, ani celkové prepravované množstvo na danú prepravnú jednotku.

Pripomienky: V prípade dodávky vykurovacieho oleja pre domácnosti je bežnou praxou „naplniť až po okraj“ zásobník zákazníka — teda skutočná dodávka je neznáma a taktiež počet zákazníkov (v rámci akéhokoľvek výjazdu) je taktiež neznámy v čase, kedy naplnená cisterna vyráža na cestu. V prípade dodávky tlakových fliaš so skvapalneným ropným plynom do domácností je bežnou praxou nahradiť prázdne tlakové fľaše plnými — teda počet zákazníkov a ich jednotlivé zásielky sú v čase začatia prepravnej operácie neznáme.

RO-LT 7.2

Predmet: Výnimka ktorá umožňuje, aby sa ako prepravný doklad požadovaný v 5.4.1.1.1. použil prepravný doklad pre posledný náklad v prípade prepravy prázdnych nevyčistených zásobníkov.

Odkaz na prílohu smernice: 5.4

Obsah prílohy smernice: Dokumentácia.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Nariadenie 82(3) o „preprave nebezpečných tovarov v súlade s predpismi o cestnej premávke, z roku 2004“.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: V prípade prepravy prázdnych nevyčistených zásobníkov postačuje prepravný doklad posledného nákladu.

Pripomienky: Najmä v prípade dodávky benzínu a/alebo motorovej nafty do čerpacích staníc pohonných látok, cisternový automobil sa vracia priamo do skladu ropných produktov (na opakované naloženie ďalších dodávok) ihneď po dodaní posledného nákladu.

RO-LT 7.3

Predmet: Výnimka, ktorá povoľuje nakladanie a vykladanie nebezpečných tovarov, ku ktorým je priradené osobitné ustanovenie CV1 v 7.5.11 alebo S1 v 8.5 na verejnom mieste bez osobitného povolenia príslušných orgánov.

Odkaz na prílohu smernice: 7.5 a 8.5

Obsah prílohy smernice: Dodatočné ustanovenia týkajúce sa nakladania, vykladania a manipulácie.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Nariadenie 82(5) o „preprave nebezpečných tovarov v súlade s predpismi o cestnej premávke z roku 2004“.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Nakladanie a vykladanie nebezpečných tovarov na verejnom mieste je povolené bez osobitného povolenia zo strany príslušného orgánu v rámci odchýlky z požiadaviek 7.5.11 alebo 8.5.

Pripomienky: V prípade vnútroštátnej prepravy v rámci štátu toto ustanovenie predstavuje zaťažujúce bremeno pre príslušné orgány.

RO-LT 7.4

Predmet: Výnimka povoľujúca prepravu emulznej výbušnej základnej látky, s látkovým identifikačným číslom UN 3375 v zásobníkoch.

Odkaz na prílohu smernice: 4.3

Obsah prílohy smernice: Použitie zásobníkov atď.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Nariadenie 82(6) o „preprave nebezpečných tovarov v súlade s predpismi o cestnej premávke z roku 2004“.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Preprava emulznej výbušnej základnej látky s látkovým identifikačným číslom UN 3375 je povolená v zásobníkoch.

Pripomienky: Základná látka, hoci klasifikovaná ako pevná látka, nie je v práškovej alebo granulovanej forme.

RO-LT 7.5

Predmet: Výnimka zo „zákazu kombinovaného nakladania“ 7.5.2.1 pre výrobky skupiny zlučiteľnosti B a pre látky a výrobky so zlučiteľnosťou D na rovnaké vozidlo s nebezpečnými tovarmi, v zásobníkoch, tried 3, 5.1 a 8.

Odkaz na prílohu smernice: 7.5

Obsah prílohy smernice: Ustanovenia týkajúce sa nakladania, vykladania a manipulácie.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Nariadenie 82(7) o „preprave nebezpečných tovarov v súlade s predpismi o cestnej premávke z roku 2004“.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Obaly obsahujúce výrobky skupiny zlučiteľnosti B triedy 1 podľa ADR a obaly obsahujúce látky a výrobky triedy zlučiteľnosti D triedy 1 podľa ADR, sa môžu prepravovať na tom istom vozidle s nebezpečnými tovarmi tried 3, 5.1 alebo 8 ADR, za predpokladu, že — a) predmetné obaly triedy 1 ADR sa prepravujú oddelene v kontajneroch/komorách schválenej konštrukcie, a za podmienok požadovaných zo strany príslušného orgánu, a b) predmetné látky tried 3, 5.1 alebo 8 ADR sa prepravujú v nádobách, ktoré spĺňajú požiadavky príslušného orgánu, pokiaľ ide o dizajn, konštrukciu, skúšanie, skúmanie prevádzkovanie a používanie.

Pripomienky: Za podmienok schválených príslušným orgánom povoliť nakladanie výrobkov a látok skupín zlučiteľnosti B a D triedy 1 na to isté vozidlo spolu s nebezpečnými tovarmi v zásobníkoch tried 3, 5.1 alebo 8 — t. j. „Čerpacie nákladné autá“.

RO-LT 7.6

Predmet: Výnimka z požiadavky uvedenej v 4.3.4.2.2, ktorá vyžaduje, aby flexibilné plniace a vypúšťacie potrubia, ktoré nie sú trvalo pripojené na plášť cisternového vozidla boli počas prepravy prázdne.

Odkaz na prílohu smernice: 4.3

Obsah prílohy smernice: Použitie cisternových vozidiel.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Nariadenie 82(8) o „preprave nebezpečných tovarov v súlade s predpismi o cestnej premávke, z roku 2004“.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Bubny na ohybné hadice (vrátane pevných potrubí spojených s nimi) pripojené k cisternovým vozidlám, ktoré zabezpečujú maloobchodnú distribúciu ropných produktov s látkovými identifikačnými číslami UN 1202, UN 1223, UN 1011 a UN 1978 nemusia byť prázdne počas cestnej prepravy, za predpokladu, že sa prijímajú primerané opatrenia na zamedzenie akejkoľvek straty obsahu.

Pripomienky: Ohybné hadice namontované na cisternové vozidlá určené na zásobovanie domácností musia zostať stále plné, a to dokonca aj počas prepravy. Vypúšťací systém je známy ako systém „mokrého potrubia“, čo si vyžaduje, aby merač a hadica cisternového vozidla boli označené čiarkou tak, aby bolo zabezpečené, že zákazník obdrží správne množstvo produktu.

RO-LT 7.7

Predmet: Výnimka z určitých požiadaviek kapitol 5.4.0, 5.4.1.1.1 a 7.5.11 ADR na prepravu voľne loženého hnojiva UN 2067 na báze dusičnanu amónneho z prístavov k príjemcom.

Odkaz na prílohu smernice: 5.4.0, 5.4.1.1.1 a 7.5.11

Obsah prílohy smernice: Požiadavka na samostatný prepravný doklad so správnym celkovým množstvom pre konkrétny náklad, pre každú prepravnú jazdu; a požiadavka, aby bolo vozidlo vyčistené pred a po každej jazde.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Navrhovaná zmena a doplnenie „Nariadení z roku 2004 o preprave nebezpečných tovarov po ceste“.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Navrhovaná odchýlka, ktorá umožňuje zmeny ADR požiadaviek na prepravnom doklade a pri čistení vozidla; berie do úvahy praktickosť prepravy voľne loženého tovaru z prístavu k príjemcovi.

Pripomienky: Ustanovenia ADR vyžadujú a) samostatný prepravný doklad s uvedením celkovej hmotnosti nebezpečných tovarov prepravovaných v rámci konkrétneho nákladu, a b) osobitné ustanovenie „CV24“ o čistení v prípade každého nákladu prepravovaného medzi prístavom a príjemcom počas vykládky lode na prepravu voľne ložených materiálov. Keďže je preprava miestna a nakoľko sa týka vykladania lode určenej na voľne ložené materiály, týkajúca sa viacnásobných prepravných nákladov (ten istý alebo po sebe nasledujúce dni) tej istej látky medzi loďou určenou na prepravu voľne ložených tovarov a príjemcom; postačuje jediný prepravný doklad s približnou celkovou hmotnosťou každého nákladu, a nie je potrebné vyžadovať osobitné ustanovenie „CV24“.

HOLANDSKO**RO-LT 10.1**

Predmet: Schéma prepravy nebezpečných odpadov z domácností z roku 2002.

Odkaz na prílohu smernice: 1.1.3.6; 3.3; 4.1.4; 4.1.6; 4.1.8; 4.1.10; 5.2.2; 5.4.0; 5.4.1; 5.4.3; 7.5.4; 7.5.7; 8.1.2.1, pododdiely a) a b); 8.1.5, pododdiel c.; 8.3.6.

Obsah prílohy smernice:

1.1.3.6: Výnimky v súvislosti s prepravovanými množstvami na jednu prepravnú jednotku.

3.3: Osobitné ustanovenia uplatniteľné na špecifikované látky alebo predmety.

4.1.4: zoznam s pokynmi na balenie; **4.1.6:** Osobitné požiadavky na obaly pre tovary triedy 2; **4.1.8:** Osobitné požiadavky na obaly pre infekčné látky; **4.1.10:** Osobitné požiadavky na hromadné obaly.

5.2.2: Etiketovanie prepravných obalov; **5.4.0:** Všetky tovary prepravované podľa schémy ADR musia byť sprevádzané dokumentáciou predpísanou v tejto kapitole, tam kde je to uplatniteľné, pokiaľ nebola udelená výnimka podľa bodov 1.1.3.1 až 1.1.3.5; **5.4.1:** Transzitný doklad pre nebezpečné tovary spolu so súvisiacimi informáciami; **5.4.3:** písomné pokyny.

7.5.4: Bezpečnostné opatrenia týkajúce sa potravín, iné výrobky určené na konzumáciu a krmivá pre zvieratá; **7.5.7:** Manipulácia a ukladanie.

8.1.2.1: Okrem dokumentácie požadovanej na základe právnych predpisov sa musia na palube prepravnej jednotky nachádzať tieto doklady: **a.** tranzitné doklady uvedené v 5.4.1 a vzťahujúce sa na všetky prepravované nebezpečné tovary a, tam kde to pripadá do úvahy, certifikát o naložení kontajneru tak, ako je stanovené v bode 5.4.2; **b.** pokyny v písomnej forme tak ako je stanovené v bode 5.4.3, týkajúce sa všetkých prepravovaných nebezpečných tovarov **8.1.5.** Každá prepravná jednotka prevážajúca nebezpečné tovary musí mať: **c.** zariadenie potrebné na vykonanie doplňujúcich a osobitných opatrení uvedených v písomných pokynoch uvedených v bode 5.4.3. **8.3.6:** Ponechanie motora v chode počas nakládky a vykládky.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Artikel 3 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: článok 3

Neuplatňujú sa tieto oddiely ADR:

- a. 1.1.3.6;
- b. 3.3;
- c. 4.1.4; 4.1.6; 4.1.8; 4.1.10;
- d. 5.2.2; 5.4.0; 5.4.1; 5.4.3;
- e. 7.5.4; 7.5.7;
- f. 8.1.2.1. pododdiely a) a b); 8.1.5. pododdiel c); 8.3.6.

Pripomienky: Táto schéma bola navrhnutá takým spôsobom, aby umožnila súkromným osobám predkladať „malý chemický odpad“ na jedinom mieste. Toto sa vzťahuje na zvyškové látky ako je napríklad odpad z farbiva. Úroveň nebezpečenstva sa dá minimalizovať výberom dopravného prostriedku, zahŕňajúcou okrem iného použitie osobitných prepravných prvkov a oznámení „zákaz fajčenia“ jasne viditeľných pre verejnosť.

Vzhľadom na ponúkané limitované množstvá a špecializovaný druh obalov, tento článok vylučuje celý rad oddielov ADR. Doplňujúce pravidlá sú uvedené v tejto schéme na inom mieste.

RO-LT 10.2

Predmet: Schéma prepravy nebezpečných odpadov z domácností z roku 2002.

Odkaz na prílohu smernice: 1.1.3.6

Obsah prílohy smernice: Výnimky v súvislosti s prepravovanými množstvami na jednu prepravnú jednotku.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Artikel 10, onderdeel a, en 16, onderdeel b, van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov:

- 10a. Certifikát obsluhy o odbornej spôsobilosti a poznámka uvedená v článku 16 ods. 1 písm. b) sa musia obidve nachádzať na palube vozidla.
- 16b. Obsluha vozidla je držiteľom oprávnenia „preprava nebezpečného odpadu“, ktoré vydala CCV (Komisia pre vodičské oprávnenia).

Pripomienky: Vzhľadom na širokú škálu nebezpečného odpadu z domácností, prepravca musí mať osvedčenie o odbornej spôsobilosti bez ohľadu na predkladané malé množstvá odpadu. Ďalšou požiadavkou je, že prepravca musí mať oprávnenie na prepravu nebezpečného odpadu.

Jedným z dôvodov je zabezpečiť, aby prepravca napríklad nebalil kyseliny spolu so zásadami a aby vedel, ako má správne reagovať v prípade nehôd.

RO-LT 10.3

Predmet: Schéma prepravy nebezpečných odpadov z domácností z roku 2002.

Odkaz na prílohu smernice: 1.1.3.6

Obsah prílohy smernice: Výnimky v súvislosti s prepravovanými množstvami na jednu prepravnú jednotku.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Artikel 10b van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: článok 10 b

Na palube vozidla sa musí nachádzať: b) písomné pokyny a informácie zostavené v súlade s prílohou k aktu, ktorým sa zriaďuje daná schéma.

Pripomienky: Keďže schéma vylučuje výnimku z oddielu 1.1.3.6 schémy ADR, aj malé množstvá musia byť sprevádzané písomnými pokynmi. Toto sa považuje za potrebné kvôli širokej škále predkladaných nebezpečných odpadov a kvôli skutočnosti, že tí, ktorí predkladajú odpad (súkromné osoby) nie sú oboznámení s príslušnou úrovňou nebezpečenstva.

RO-LT 10.4

Predmet: Schéma prepravy nebezpečných odpadov z domácností z roku 2002.

Odkaz na prílohu smernice: 6.1

Obsah prílohy smernice: Požiadavky týkajúce sa konštrukcie a skúšania obalov.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Artikel 6 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: článok 6

1. Nebezpečný odpad z domácností sa musí predkladať iba v hermeticky utesnených obaloch, ktoré sú vhodné pre danú látku, a:
 - a) v prípade predmetov spadajúcich do kategórie 6.2; obal, ktorý zaručí, že nespôsobí úraz pri predkladaní;
 - b) v prípade nebezpečného odpadu z domácností priemyselného pôvodu: škatuľa s obsahom najviac 60 litrov, v ktorej sú odpadové látky oddelené podľa kategórie nebezpečenstva (kga-box).
2. Na vonkajšej strane obalu sa nenachádza nebezpečný odpad z domácností.
3. Názov látky je uvedený na obale.
4. Pre každý zber bude prijatá iba jedna škatuľa v zmysle bodu 1, pododdiel b.

Pripomienky: Tento článok vyplýva z článku 3, v ktorom sú konkrétne oddiely ADR deklarované ako neuplatniteľné. Na základe tejto schémy nie sú potrebné schválené obaly, ako sa uvádza v oddieli 6.1 ADR. Je to kvôli obmedzeným množstvám príslušných nebezpečných látok. Namiesto toho je v článku uvedený celý rad pravidiel vrátane požiadavky v tom zmysle, aby nebezpečné látky boli dodávané v utesnených nádobách s cieľom zabrániť presakovaniu z obalov.

RO-LT 10.5

Predmet: Schéma prepravy nebezpečných odpadov z domácností z roku 2002.

Odkaz na prílohu smernice: 6.1

Obsah prílohy smernice: Požiadavky týkajúce sa konštrukcie a skúšania obalov.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Artikel 7, tweede lid, van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: článok 7.2

Vozidlo má nákladnú časť ktorá je oddelená od kabíny vodiča pevnou hrubou stenou alebo alternatívne, priestor pre náklad, ktorá nie je integrálnou súčasťou vozidla.

Pripomienky: Podľa tejto schémy nie je potrebné mať schválený obal uvedený v oddieli 6.1 podľa ADR. Je to kvôli obmedzeným množstvám príslušných nebezpečných látok. Tento článok obsahuje ďalšiu požiadavku, ktorá je určená na zabránenie úniku toxických výparov do kabíny vodiča.

RO-LT 10.6

Predmet: Schéma prepravy nebezpečných odpadov z domácností z roku 2002.

Odkaz na prílohu smernice: 6.1

Obsah prílohy smernice: Požiadavky týkajúce sa konštrukcie a skúšania obalov.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Artikel 8, eerste lid, van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: článok 8.1

Nákladný priestor uzatvoreného vozidla je vybavený výevou, ktorá je trvalo zapnutá v hornej časti a v spodnej časti je opatrený otvormi.

Pripomienky: Podľa tejto schémy nie je potrebné mať schválený obal uvedený v oddieli 6.1 podľa ADR. Je to kvôli obmedzeným množstvám príslušných nebezpečných látok. Tento článok obsahuje ďalšiu požiadavku, ktorá je určená na zabránenie akumulovaniu toxických výparov v nákladnom priestore.

RO-LT 10.7

Predmet: Schéma prepravy nebezpečných odpadov z domácností z roku 2002.

Odkaz na prílohu smernice: 6.1

Obsah prílohy smernice: Požiadavky týkajúce sa konštrukcie a skúšania obalov.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Artikel 9, eerste, tweede en derde lid, van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: článok 9

1. Vozidlo je vybavené jednotkami, ktoré počas prepravy:
 - a) sú chránené proti náhodnému premiestneniu; a
 - b) sú uzatvorené vekom a chránené proti náhodnému otvoreniu.
2. Bod 1, pododdiel b, nie je uplatniteľný počas prepravy na účel zberu alebo ak vozidlo na svojich zberných jazdách stacionárne.
3. Vo vozidle sa musí ponechať dostatočne veľká zóna voľného priestoru tak, aby bolo možné nebezpečné odpady z domácností triediť a ukladať do rôznych jednotiek.

Pripomienky: Podľa tejto schémy nie je potrebné mať schválený obal uvedený v oddieli 6.1 podľa ADR. Je to kvôli obmedzeným množstvám príslušných nebezpečných látok. Snahou tohto článku je poskytnúť jednotnú garanciu po celú dobu používania jednotiek na uskladnenie obalov a tým zabezpečiť vhodný spôsob skladovania pre každú kategóriu nebezpečných tovarov.

RO-LT 10.8

Predmet: Schéma prepravy nebezpečných odpadov z domácností z roku 2002.

Odkaz na prílohu smernice: 6.1

Obsah prílohy smernice: Požiadavky týkajúce sa konštrukcie a skúšania obalov.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Artikel 14 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijke afval 2002.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: článok 14

1. Nebezpečný odpad z domácností sa prepravuje výlučne v základných zložkách.
2. Existuje samostatný článok pre látky a predmety v každej triede.
3. Pokiaľ ide o látky a predmety triedy 8, existujú samostatné prvky pre kyseliny, zásady a batérie.
4. Rozprašovače sa môžu umiestniť do uzatvárateľných lepenkových škatúl, za predpokladu, že tieto škatule sa prepravujú v súlade s článkom 9 ods. 1.
5. Ak sa zbierajú hasiace prístroje triedy 2, tieto môžu byť umiestnené do rovnakého prvku ako rozprašovače nezabalené v lepenkových škatuliach.
6. Odlišne od článku 9 ods. 1 žiadny kryt sa nevyžaduje na prepravu batérií, za predpokladu, že budú umiestnené do prvku takým spôsobom, že všetky otvory batérií budú uzatvorené a budú smerovať nahor.

Pripomienky: Tento článok vyplýva z článku 3, v ktorom sú konkrétne oddiely ADR deklarované ako neuplatniteľné. Na základe tejto schémy nie sú potrebné schválené obaly, ako je uvedené v oddiele 6.1 ADR. Tento článok stanovuje požiadavky pre prvky, v ktorých sa dočasne skladuje nebezpečný odpad z domácností.

RO-LT 10.9

Predmet: Schéma prepravy nebezpečných odpadov z domácností z roku 2002.

Odkaz na prílohu smernice: 6.1

Obsah prílohy smernice: Požiadavky týkajúce sa konštrukcie a skúšania obalov.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Artikel 15 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijke afval 2002.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: článok 15

1. Prvky alebo škatule určené na prepravu rozprašovačov sa musia výrazne označovať takto:

- a) pre rozprašovače triedy 2 zozbierané v lepenkových škatuliach: slovo „SPUITBUSSEN“ [rozprašovače];
- b) pre hasiace prístroje triedy 2 a rozprašovače: etiketa č. 2.2;
- c) pre hasiace prístroje triedy 3 a rozprašovače: etiketa č. 3;
- d) pre odpady náterív 4.1: etiketa č. 4.1;
- e) pre škodlivé látky triedy 6.1: etiketa č. 6.1;
- f) pre predmety triedy 6.2: etiketa č. 6.2;
- g) pre kaustické látky a predmety triedy 8: etiketa č. 8; a okrem toho:
- h) pre alkalické látky: slovo „BASEN“ [zásady]
- i) pre kyslé látky: slovo „ZUREN“ [kyseliny]
- j) pre batérie: slovo „ACCU S“ [batérie].

2. Rovnaké etikety a texty musia byť umiestnené na viditeľnom mieste na uzatvárateľných priestoroch na vozidle, v ktorých sa môžu umiestňovať prvky.

Pripomienky: Tento článok vyplýva z článku 3, v ktorom sú konkrétne oddiely ADR deklarované ako neuplatniteľné. Na základe tejto schémy nie sú potrebné schválené obaly, ako je uvedené v oddieli 6.1 ADR. Tento článok stanovuje požiadavky na označovanie prvkov, v ktorých sa dočasne skladuje nebezpečný odpad z domácností.

RO-LT 10.10

Predmet: Schéma prepravy nebezpečných odpadov z domácností z roku 2002.

Odkaz na prílohu smernice: 7.5.4

Obsah prílohy smernice: Bezpečnostné opatrenia týkajúce sa potravín, iných výrobkov určených na konzumáciu a krmív pre zvieratá.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Artikel 13 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: článok 13

1. Preprava potravín pre ľudí a krmív pre zvieratá zároveň s nebezpečnými odpadmi z domácností je zakázaná.
2. Vozidlo nesmie byť počas zberu v pohybe.
3. Kým je vozidlo v pohybe alebo sa nachádza v stave pokoja na účel zberu, musí byť rozsvietené žlté blikajúce svetlo.
4. Počas zberu na určitom mieste označenom na tento účel, musí byť motor vypnutý a odlišne od bodu 3, môže byť blikajúce svetlo vypnuté.

Pripomienky: Zákaz v oddieli 7.5.4 podľa ADR je na tomto mieste rozšírený, nakoľko vzhľadom na širokú škálu predkladaných látok, je zakáždým prítomná látka triedy 6.1.

RO-LT 10.11

Predmet: Schéma prepravy nebezpečných odpadov z domácností z roku 2002.

Odkaz na prílohu smernice: 7.5.9

Obsah prílohy smernice: Zákaz fajčenia.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Artikel 9, vierde lid, van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: článok 9

4. Označenia „zákaz fajčiť“ musia byť jasne rozmiestnené po bočných stranách a na zadnej časti vozidla.

Pripomienky: Keďže sa táto schéma vzťahuje na predkladanie nebezpečných látok súkromnými osobami, článok 9.4 stanovuje, že označenie „zákaz fajčiť“ musí byť jasne vystavené.

RO-LT 10.12

Predmet: Schéma prepravy nebezpečných odpadov z domácností z roku 2002.

Odkaz na prílohu smernice: 8.1.5

Obsah prílohy smernice: Zariadenia rôznych druhov.

Každá prepravná jednotka prevážajúca nebezpečné tovary musí byť vybavená:

- a) aspoň jednou kolesovou zarážkou pre každé vozidlo o veľkosti primeranej hmotnosti vozidla a priemeru kolies;
- b) zariadením potrebným na vykonanie všeobecných opatrení uvedených v bezpečnostných pokynoch v 5.4.3, najmä;
 - dve samostatné stojaté výstražné signálne značky (napr. odrazové kužele, núdzové výstražné trojuholníky, alebo blikajúce žlté svetlá, ktoré sú nezávislé na elektrickej inštalácii vozidla);
 - vysokokvalitný ochranný plášť alebo ochranný odev (ako je popísané v európskej norme EN 471) pre každého člena posádky;
 - ručná baterka (pozri taktiež 8.3.4) pre každého člena posádky;
 - ochranný dýchací prístroj v súlade s dodatočnou požiadavkou S7 (pozri kapitolu 8.5.), ak je takéto dodatočné ustanovenie uplatniteľné v súlade s údajom v stĺpci 19 tabuľky A kapitoly 3.2;
- c) zariadením potrebným na vykonávanie dodatočných a osobitných opatrení uvedených v písomných pokynoch v bode 5.4.3.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Artikel 11 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: článok 11

Na palube sa musí nachádzať v dosahu každého člena posádky bezpečnostná súprava, ktorá musí obsahovať:

- a) úplne tesniace ochranné okuliare;
- b) ochrannú kyslíkovú dýchaciu masku;
- c) voči kyselinám odolné, kyselinovzdorné kombinézy alebo zástery;
- d) rukavice zo syntetického kaučuku;
- e) voči kyselinám odolné, kyselinovzdorné bagandže alebo ochrannú obuv; a
- f) fľašu s destilovanou vodou na vyplachovanie očí.

Pripomienky: Vzhľadom na širokú škálu predkladaných nebezpečných látok, na povinné bezpečnostné a ochranné vybavenie sa kladú mimoriadne požiadavky nad rámec požiadaviek uvedených v oddieli 8.1.5 podľa ADR.

FÍNSKO

RO-LT 13.1

Predmet: Zmena informácií uvedených v prepravnom doklade pre výbušné látky.

Odkaz na prílohu smernice: 5.4.1.2.1. (a)

Obsah prílohy smernice: Osobitné ustanovenia pre triedu 1.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä (277/2002; 313/2003).

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: V prepravnom doklade je povolené použiť počet rozbušiek ((1 000 rozbušiek odpovedá 1 kg výbušnín) namiesto skutočnej netto hmotnosti výbušných látok.

Pripomienky: Tieto informácie sú považované ako dostatočné pre vnútroštátnu prepravu. Táto odchýlka sa uplatňuje najmä na miestnu prepravu malých množstiev pre oblasť priemyslu trhacích prác.

Odchýlka registrovaná Európskou komisiou ako č. 31.

RO-LT 13.2

Predmet: Prijatie RO - LT 14.2.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Musí sa špecifikovať v nariadeniach, ktoré sa majú publikovať v najbližšom období.

RO-LT 13.3

Predmet: Prijatie RO - LT 14.7.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Musí sa špecifikovať v nariadeniach, ktoré sa majú publikovať v najbližšom období.

ŠVÉDSKO

RO-LT 14.1

Predmet: Preprava nebezpečného odpadu do závodov na likvidáciu nebezpečného odpadu.

Odkaz na prílohu smernice: 2, 5.2 a 6.1.

Obsah prílohy smernice: Triedenie, označovanie a etiketovanie, a požiadavky na konštrukciu a skúšanie obalov.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Právne predpisy pozostávajú zo zjednodušených kritérií na zatriedovanie, z menej reštriktívnych požiadaviek na konštrukciu a skúšanie obalov, a z pozmenených požiadaviek na etiketovanie a označovanie.

Namiesto triedenia nebezpečného odpadu podľa ADR je priradený do rôznych skupín odpadov. Každá skupina odpadov obsahuje látky, ktoré môžu byť, v súlade s ADR, balené spolu (kombinované balenie).

Každý obal musí byť označený namiesto UN čísla kódom príslušnej skupiny odpadov.

Pripomienky: Tieto nariadenia sa môžu používať iba na prepravu nebezpečného odpadu z verejných recyklačných stredísk do zariadení na likvidáciu odpadov.

RO-LT 14.2

Predmet: Názov a adresa odosielateľa v prepravnom doklade.

Odkaz na prílohu smernice: 5.4.1.1.

Obsah prílohy smernice: Všeobecné informácie požadované v prepravnom doklade.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Vo vnútroštátnych právnych predpisoch sa uvádza, že názov a adresa odosielateľ sa nepožadujú, ak sa prázdne nevyčistené obaly vracajú ako súčasť distribučného systému.

Pripomienky: Vracané nevyčistené obaly obsahujú vo väčšine prípadov malé množstvá nebezpečných tovarov.

Túto odchýlku využívajú najmä priemyselné odvetvia pri vracaní prázdnych nevyčistených nádob na plyn výmenou za plné.

RO-LT 14.3

Predmet: Preprava nebezpečných látok v tesnej blízkosti priemyselných parkov, vrátane prepravy po verejných komunikáciách medzi rôznymi časťami priemyselných parkov.

Odkaz na prílohu smernice: Prílohy A a B.

Obsah prílohy smernice: Požiadavky na prepravu nebezpečných tovarov po verejných komunikáciách.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Preprava nebezpečných látok v tesnej blízkosti priemyselných parkov, vrátane prepravy po verejných komunikáciách medzi rôznymi časťami priemyselných parkov. Výnimky sa týkajú etiketovania a označovania obalov, prepravných dokladov, vodičských oprávnení a osvedčenia o schválení v zmysle časti 9.

Pripomienky: Sú situácie, keď sa nebezpečné tovary prepravujú medzi areálmi nachádzajúcimi sa na opačných stranách verejnej komunikácie. Takýto druh prepravy nepredstavuje prepravu nebezpečných tovarov na súkromnej komunikácii a musí preto prebiehať v súlade s príslušnými požiadavkami.

Porovnaj taktiež so smernicou 96/49/ES, článok 6 ods. 14.

RO-LT 14.4

Predmet: Preprava nebezpečných tovarov, ktoré zadržali orgány.

Odkaz na prílohu smernice: Prílohy A a B.

Obsah prílohy smernice: Požiadavky na cestnú prepravu nebezpečných tovarov.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Odchýlky z týchto nariadení je možné povoliť vtedy, keď sú motivované dôvodmi ochrany pri práci, rizikami pri vykládke, predkladaním dôkazov atď.

Odchýlky z nariadení sú povolené iba vtedy, ak sú za obvyklých prepravných podmienok uspokojivo splnené bezpečnostné štandardy.

Pripomienky: Tieto výnimky môžu uplatňovať iba orgány, ktoré zabavujú nebezpečné tovary.

Táto výnimka je určená pre miestnu prepravu. Môže to byť preprava tovarov, ktoré zaistila polícia, napríklad výbušnín alebo odcudzený majetok. Problémom v prípade uvedených druhov tovarov je, že človek si nemôže byť nikdy istý zatretím. Navyše, tovary sú často nezabalené, neoznačené alebo neetiketované v súlade s ADR. Polícia vykonáva každoročne niekoľko sto takýchto prepráv.

V prípade pašovaného tvrdého alkoholu sa alkohol musí prepravovať z miesta zabavenia do skladovacieho zariadenia s cieľom evidencie a potom do zariadenia na likvidáciu, pričom posledne uvedené zariadenia môžu byť od seba dostatočne vzdialené. Povolené sú tieto odchýlky: a) každý obal nemusí byť opatrený etiketou, a b) nemusia sa používať schválené obaly. Každá paleta s takýmto obalmi však musí byť správne označená etiketou. Musia sa splniť aj všetky ostatné požiadavky. Každoročne sa vykonáva približne 20 takýchto prepráv.

RO-LT 14.5

Predmet: Preprava nebezpečných tovarov v prístavoch a v ich bezprostrednej blízkosti.

Odkaz na prílohu smernice: 8.1.2, 8.1.5, 9.1.2

Obsah prílohy smernice: Doklady, ktoré sa majú prevážať v prepravnej jednotke; každá prepravná jednotka prevážajúca nebezpečné tovary, musí mať špecifikované zariadenie; schválenie vozidiel.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Doklady (okrem vodičského oprávnenia) sa musia prepravovať v prepravnej jednotke.

Prepravná jednotka nemusí byť vybavená zariadením špecifikovaným v 8.1.5.

Ťahače nepotrebnú mať osvedčenie o schválení.

Pripomienky: Porovnaj taktiež so smernicou 96/49/ES, článok 6 ods. 14.

RO-LT 14.6

Predmet: Osvedčenie o výcviku inšpektorov podľa ADR.

Odkaz na prílohu smernice: 8.2.1

Obsah prílohy smernice: Vodiči vozidiel musia absolvovať výcvikové kurzy.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Inšpektori, ktorí vykonávajú ročné technické prehliadky vozidiel, nemusia absolvovať výcvikové kurzy uvedené v 8.2 a nemusia byť ani držiteľmi osvedčenia o výcviku podľa ADR.

Pripomienky: V niektorých prípadoch môžu vozidlá testované v rámci technickej prehliadky prevážať nebezpečné tovary ako náklad, napríklad nevyčistené prázdne zásobníky.

Požiadavky v 1.3 a 8.2.3 sa stále uplatňujú.

RO-LT 14.7

Predmet: Miestna distribúcia UN 1202, 1203 a 1223 v cisternových vozidlách.

Odkaz na prílohu smernice: 5.4.1.1.6, 5.4.1.4.1

Obsah prílohy smernice: V prípade prázdnych nevyčistených zásobníkov a zásobníkových kontajnerov musí byť opis v súlade s 5.4.1.1.6.

Názov a adresa viacerých príjemcov môžu byť zapísané v iných dokladoch.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: V prípade prázdnych nevyčistených zásobníkov alebo zásobníkových kontajnerov opis v prepravnom doklade nemusí byť v súlade s 5.4.1.1.6, ak je množstvo látky v pláne nákladky označené 0.

Názov a adresa príjemcov sa nevyžadujú v žiadnom doklade na palube vozidla.

RO-LT 14.8

Predmet: Preprava prázdnych nevyčistených skladovacích zásobníkov určených ako prepravné zariadenie.

Odkaz na prílohu smernice: 5.4.1.1.1, 6.8, 8.2.2.8.1

Obsah prílohy smernice: Prepravný doklad, požiadavky na konštrukciu, skúšanie atď. zásobníkov, a vodičské oprávnenie.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Látky UN 1202, 1203, 1223 a 1965 sa môžu prepravovať v zásobných nádržiach, ktoré nie sú určené ako prepravné zariadenie. Zásobníky musia byť vyprázdnené.

Prepravná jednotka musí byť označená podobne ako cisternové vozidlo príslušnou látkou. Vodič musí mať osvedčenie v súlade s 8.2.2.7.1.

Pripomienky: Táto výnimka sa uplatňuje v prípade, že skladovacie nádrže sa musia premiestňovať napríklad na účely opráv alebo údržby.

Cieľom tejto výnimky je zabrániť riziku a dopadu na životné prostredie súvisiacemu s čistením prázdnych zásobníkov pred prepravou.

Táto výnimka sa uplatňuje na malé množstvá. Takýto druh prepravy je často miestneho charakteru, avšak v zriedkavých prípadoch sa môže takáto preprava realizovať na vzdialenosti dlhšie ako 300 km v riedko zaľudnenom severnom Švédsku.

Prepravné podmienky: Zariadenie namontované na zásobnej nádrži nesmie byť umiestnené tak, aby bolo počas prepravy náchylné na poškodenie. Vozidla musia sprevádzať doklady, ktoré potvrdzujú, že zásobník je schválený pre príslušnú látku. Spojovacie a upevňovacie zariadenia použité na pripevnenie k vozidlu musia byť schopné udržať zásobník s hmotnosťou predstavujúcou dvojnásobok hmotnosti prepravovaného zásobníka. Horľaviny sa nesmú prepravovať ako náklad na tom istom vozidle ako zásobník.

RO-LT 14.9

Predmet: Miestna preprava týkajúca sa poľnohospodárskych lokalít alebo stavenísk.

Odkaz na prílohu smernice: 5.4, 6.8 a 9.1.2

Obsah prílohy smernice: Prepravný doklad; konštrukcia zásobníkov; osvedčenie o schválení.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Miestna preprava týkajúca sa poľnohospodárskych lokalít alebo stavenísk nemusí spĺňať niektoré nariadenia:

- nevyžaduje sa vyhlásenie o nebezpečných tovaroch.
- staršie zásobníky/kontejnery, ktoré neboli skonštruované podľa kapitoly 6.8, ale podľa starších vnútroštátnych právnych predpisov a namontované na vozňoch s obsluhou sa môžu používať naďalej.
- staršie cisternové vozidlá, ktoré nespĺňajú požiadavky uvedené v 6.7 alebo 6.8 určené na prepravu látok UN 1268, 1999, 3256 a 3257, so zariadením alebo bez zariadenia na natieranie povrchu vozoviek sa môžu naďalej používať na miestnu prepravu a v bezprostrednej blízkosti miest, na ktorých sa vykonávajú cestné práce.
- osvedčenie o schválení pre vozne s posádkou a cisternové vozidlá so zariadením alebo bez zariadenia na natieranie povrchu vozovky sa nevyžadujú.

Pripomienky: Vozeň pre obsluhu predstavuje určitý druh obývacieho prívěsu pre pracovnú obsluhu s miestnosťou pred obsluhu a opatrený neschváleným zásobníkom/kontejnerom na motorovú naftu určenú na prevádzkovanie lesných traktorov.

RO-LT 14.10

Predmet: Preprava výbušnín v zásobníkoch.

Odkaz na prílohu smernice: 4.1.4

Obsah prílohy smernice: Výbušniny sa môžu baliť iba do obalov v súlade so 4.1.4.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Dodatok S — špecifické nariadenia pre vnútroštátnu prepravu nebezpečných látok po ceste vydané v súlade so zákonom o preprave nebezpečných tovarov a v súlade so švédskym nariadením SAIFS 1993: 4.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Národný príslušný orgán schváli vozidlá určené na prepravu výbušnín v zásobníkoch. Preprava v zásobníkoch je prípustná iba v prípade výbušnín uvedených v nariadení alebo na základe osobitného povolenia zo strany príslušného orgánu.

Vozidlo naložené výbušninami v zásobníkoch musí byť označené a opatrené etiketou v súlade s 5.3.2.1.1, 5.3.1.1.2 a 5.3.1.4. Nebezpečné tovary sa môžu nachádzať iba na jednom vozidle prepravnej jednotky.

Pripomienky: Toto sa uplatňuje iba na domácu prepravu a hlavne prepravu miestnej povahy.

Dané predpisy platili už pred vstupom Švédska do Európskej únie.

Iba dve spoločnosti vykonávajú prepravu výbušnín v cisternových vozidlách. V blízkej budúcnosti sa očakáva prechod na emulzie.

Stará výnimka č. 84.

RO-LT 14.11

Predmet: Vodičský preukaz

Odkaz na prílohu smernice: 8.2

Obsah prílohy smernice: Požiadavky týkajúce sa výcviku posádky vozidla.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Dodatok S — špecifické nariadenia pre vnútroštátnu prepravu nebezpečných látok po ceste vydané v súlade so zákonom o preprave nebezpečných tovarov.

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Výcvik vodičov nie je povolený na žiadnom vozidle uvedenom v 8.2.1.1.

Pripomienky: Miestna preprava.

SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO**RO-LT 15.1**

Predmet: Križovanie verejných komunikácií vozidlami prevážajúcimi nebezpečné tovary (N8).

Odkaz na prílohu smernice: Prílohy A a B.

Obsah prílohy smernice: Požiadavky na prepravu nebezpečných tovarov po verejných komunikáciách.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Preprava nebezpečných tovarov podľa nariadení o cestnej premávke z roku 1996, predpis 3 harmonogram 2 (3)(b); preprava výbušnín podľa nariadení o cestnej premávke z roku 1996, predpis 3 (3)(b).

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Neuplatňovanie predpisov o nebezpečných tovaroch na prepravu v rámci súkromných areálov oddelených cestou.

Pripomienky: Takáto situácia môže nastať vtedy, ak sa tovar prepravuje medzi súkromnými areálmi nachádzajúcimi sa na oboch stranách cesty. Nepredstavujú prepravu nebezpečných tovarov na verejnej komunikácii v obvyklom zmysle, a v takomto prípade sa neuplatňuje žiadne z ustanovení predpisov o nebezpečných tovaroch.

RO-LT 15.2

Predmet: Výnimka zo zákazu pre vodiča alebo pomocného vodiča otvárať obaly s nebezpečnými tovarmi v rámci lokálneho distribučného reťazca z lokálneho distribučného skladu k maloobchodníkovi alebo ku konečnému užívateľovi alebo od maloobchodníka ku konečnému užívateľovi (okrem triedy 7) (N11).

Odkaz na prílohu smernice: 8.3.3

Obsah prílohy smernice: Zákaz pre vodiča alebo pomocného vodiča otvárať obaly s nebezpečnými tovarmi.

Odkaz na vnútroštátne právne predpisy: Preprava nebezpečných tovarov podľa pravidiel cestnej premávky z roku 1996, predpis 12 (3).

Obsah vnútroštátnych právnych predpisov: Zákaz otvárania obalov je podmienený podmienkou, „pokiaľ ho na to neoprávnil prevádzkovateľ vozidla“.

Pripomienky: Ak sa to berie doslovne, zákaz v takom znení, v akom sa uvádza v prílohe, môže spôsobovať vážne problémy pri maloobchodnej distribúcii.
